SOUL

42

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
€3.00

02
9 771790 614005

Lady Gaga

Χιου Χέφνερ
Αντώνης Φραγκάκης
Πάνος Κούτρας
Massive Attack
Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης
Μογγολία -20
Γιώργος Σκαμπαρδώνης
ΤΗΕΙΑ
Αντώνης Φωνιαδάκης
Άννα Ρεζάν
Avatar: The Game

34 Boutique Rooms & Suites

Bar Restaurant

Breakfast Room

Private Venues

Concierge

Conference Room

Elemis Spa Therapies

Parking

THE EXCELSIOR
THESSALONIKI

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 10 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 23 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ) Τ 2310 021020

www.excelsiorhotel.gr

Member of the
MACEDONIAN HOTELS
Exclusive • Distinguished • Unique

eaglespalace

Central Reservations 2310 021.000

EDITORIAL 42

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Ονειρεύτηκα την Αϊτή

Φωτογραφία: Κώστας Αμοιρίδης

Η ταχύτητα αντίδρασης με την οποία το κυβερνητικό επιτελείο της ελληνικής σόουμπιζ αντεπεξήρθε στα χτυπήματα των διεθνών κερδοσκόπων, που με το διαζύγιο Μπραντ Πιτ και Αντζελίνας Τζολί προσπάθησαν να κλονίσουν σταθερά χαρτιά του Λαϊκού Χρηματιστηρίου Αθηνών, πιστοποίησε για άλλη μια φορά τη δύναμη της ελληνικής Star Channel οικονομίας και διατράνωσε την ιστορική πλέον ρήση πως οι Έλληνες δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν όταν είναι, όχι ενωμένοι, αλλά διαζευγμένοι.

Ο χωρισμός Λάτσιου - Μενεγάκη έστρεψε ξανά το ενδιαφέρον των ισχυρών hair stylists επενδυτών σε δομημένους ομολογιακούς τίτλους εγνωσμένης αξίας, με αποτέλεσμα παντού πλέον να μιλούν για ξεπέρασμα της κρίσης, που προς στιγμήν φάνηκε πως θα κλόνιζε συθέμελα τη χώρα, δεδομένου ότι οι ορδές των μικροεπενδυτών που αγόρασαν μετοχές Τζούλιας Αλεξανδράτου και Βάιου Γκανή, οι οποίες αποδείχτηκαν φούσκα, παρέλυσαν με τα μπλόκα τους σε Μάλγαρα και Νίκαια τους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας. Oh Τέμπηρα, oh mores!

Τρισέ, Μπραντ Πιτ και Λάτσιος κατατροπώθηκαν από Μενεγάκη, Λούκα Κατσέλη και Τζένιφερ Άνιστον και σύμπαν το σώμα των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων πληροφορήθηκε τα σχέδια που παίζονται εις βάρος μικρών οικονομιών, όπως της Ελλάδας μας.

Παρ' όλα αυτά, οι εγκυρότατοι «Financial Times» εξακολουθούν να θεωρούν την Ελλάδα ως τον πιο αδύναμο κρίκο, όπου μέσω αυτού οι Κινέζοι θα εισβάλουν στην Ευρωζώνη εξαγοράζοντας, μετά τα λιμάνια και τον ΟΣΕ, και την τιμή της ωραίας Ελένης, σκοπεύοντας να την ωθήσουν σε διά της βίας τρίτο γάμο, αυτή τη φορά με τον δικό τους σταρ Τζάκι Τσαν, παρότι φήμες θέλουν την ιέρεια της πρωινής ζώνης να μην ελκύεται από τις τσιν τσον πιρουέτες του κοντοστούπη καρατέκα, αλλά από σωματώδεις Έλληνες αρχαιοελληνικής κατατομής που πιστεύουν αλλά και κάνουν πράξη τα οράματα του αγροτουρισμού, προέκταση της ΠΑΣΟΚικής θέσης για πράσινη ανάπτυξη.

«Δε θα περάσουν, no passaran», δήλωσε η αναπληρωματική κυβερνητική εκπρόσωπος Τζορτζέλα καλεσμένη στην εκπομπή επίκαιρου πολιτικού σχολιασμού «Πρωινή Μελέτη», και συνέχισε: «Ο Μάρτιος που έρχεται δε θα ξανακάνει μόνο τις μυγδαλιές να ανθίσουν και φέτος, αλλά θα προκαλέσει μια εαρινή ευδαιμονική ανάπτυξη του ΑΕΠ. Η επερχόμενη Γιουροβίζιον, ο μεγάλος αριθμός των υποψήφιων εισακτέων επιστημόνων στα κάμπους του "X-Factor" και του "Next Top Model", μα προπάντων η νέα κολεξιόν του Κοτέντου, που επηρεασμένος από το Σινικό Τείχος θα προτάξει επιστροφή στο στιλ Μάο, θα δώσουν τρανή απάντηση πως η χώρα μας δεν ξαναγυρίζει πίσω».

Τραβάμε λοιπόν σε όλα αυτά μια κόκκινη γραμμή, σβήνουμε μια οικονομία που 'χε λάθος διαδρομή, κι αν το θέλετε, ας είναι αυτή η πιο μεγάλη μας στιγμή, για να παραφράσουμε και τη Νατάσσα Θεοδωρίδου, εκτελούσα χρέη εμψυχώτριας ως άλλη Σοφία Βέμπο στο πλευρό της καλής φίλης της, Ελένης, καθ' όλη τη διάρκεια αυτού του ιδιότυπου «Πόλεμου των Ρόουζ» α λα ελληνικά. Ζήτω η πατρίς, ζήτω το έθνος!

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE
2310 MAGAZINE
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουΐζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσιρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Σύμβουλος Τυπογραφίας: Βασίλης Μητσιόπουλος
Graphic Designer: Βίκτωρ Γκουντάρας
Contributing Artist: Πέτρος Νικόλτσος
Ειδικοί συνεργάτες: Cayetano, Άρης Προδρομίδης, Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Σοφία Αγγελίδου
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα: Μαρία-Άννα Τανάγια, Λένα Χουρμούζη, Θανάσης Μήνας, Γιώργος Μπατσαράς, Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασημακόπουλος, Γιάννης Δρίζης, Κώστας Κούτσαρης, Miki Zoltan, Τζίνα Σωτηροπούλου, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακιρίδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Πιτσιώρας, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Χρήστος Δούρας

Συνεργάτες: Τατιάνα Λιάνη, Διογένης Δασκάλου, Έλενα Αγγελίδου, Γρηγόρης Αποστολόπουλος, Χρήστος Παρίδης, Βαγγέλης Ρίσσος, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Αθηνά Κουτρουμάνη, Γιώργος Ζωγραφίδης, Άννα Παπαρίζου, Ελισάβετ Αρκολάκη, Αλέξανδρος Πλωμαρίτης, Αντώνης Κουφογιάννης, Φίλιππος Καστέλλης, Βασιλική Γραμματικογιάννη

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Μινώα Βορεάδου

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλύρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς, Αλέξανδρος Αβραμίδης, Αιμιλία Παναγιώτου, Σ. Γκόνης, Γιώργος Καλφομανώλης, Πάρης Αναγνωστόπουλος

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής
Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής
Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη

Εικονογράφηση: Victwr (victwr.2@gmail.com)
zad iloe (mikritaratsa.blogspot.com), Γιώργος Μπάκας, Ανδρέας Καραουλάνης (www.bestbefore.gr)

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron, PhotoBox, Intime
Φωτογραφία εξωφύλλου: David LaChappelle

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς: Μαρία Αυγερινού
Υποδοχή Direct Market: Νίκη Παπαδοπούλου

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.ΠΕΕ., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.soulmag.gr
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
soulmagarchive.blogspot.com
www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)
twitter.com/soulmagazine

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

www.eneap.com.gr
Απολαύστε υπεύθυνα

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ 22
ΕΓΝΑΤΙΑ: LOST HIGHWAY 34
LADY GAGA 42
SANDRA BACKLUND 70
ETHAN HAWK 74
ΜΟΓΓΟΛΙΑ -20 82
ΠΑΝΟΣ ΚΟΥΤΡΑΣ 92
HUGH HEFNER 94
DOMINIQUE PERRAULT 114
MASSIVE ATTACK 119

SCRAP CLUB 16
Το Λονδίνο δείχνει το δρόμο. Κλαμπ καταστροφής, κλαμπ βανδαλισμού, κλαμπ απελευθέρωσης θετικής ενέργειας, μέσα από το σπάσιμο εκατοντάδων άχρηστων συσκευών.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ! 54
Δεν οδηγούν τρακτέρ, δεν ζητούν μονιμοποίηση στο Δημόσιο, επομένως τι είδους Ελληνόπουλα είναι αυτά; Ξεφυλλίστε ένα πορτφόλιο δημιουργικών ανθρώπων που παράγουν ιδέες, αντικείμενα, ρυθμούς και τάσεις.

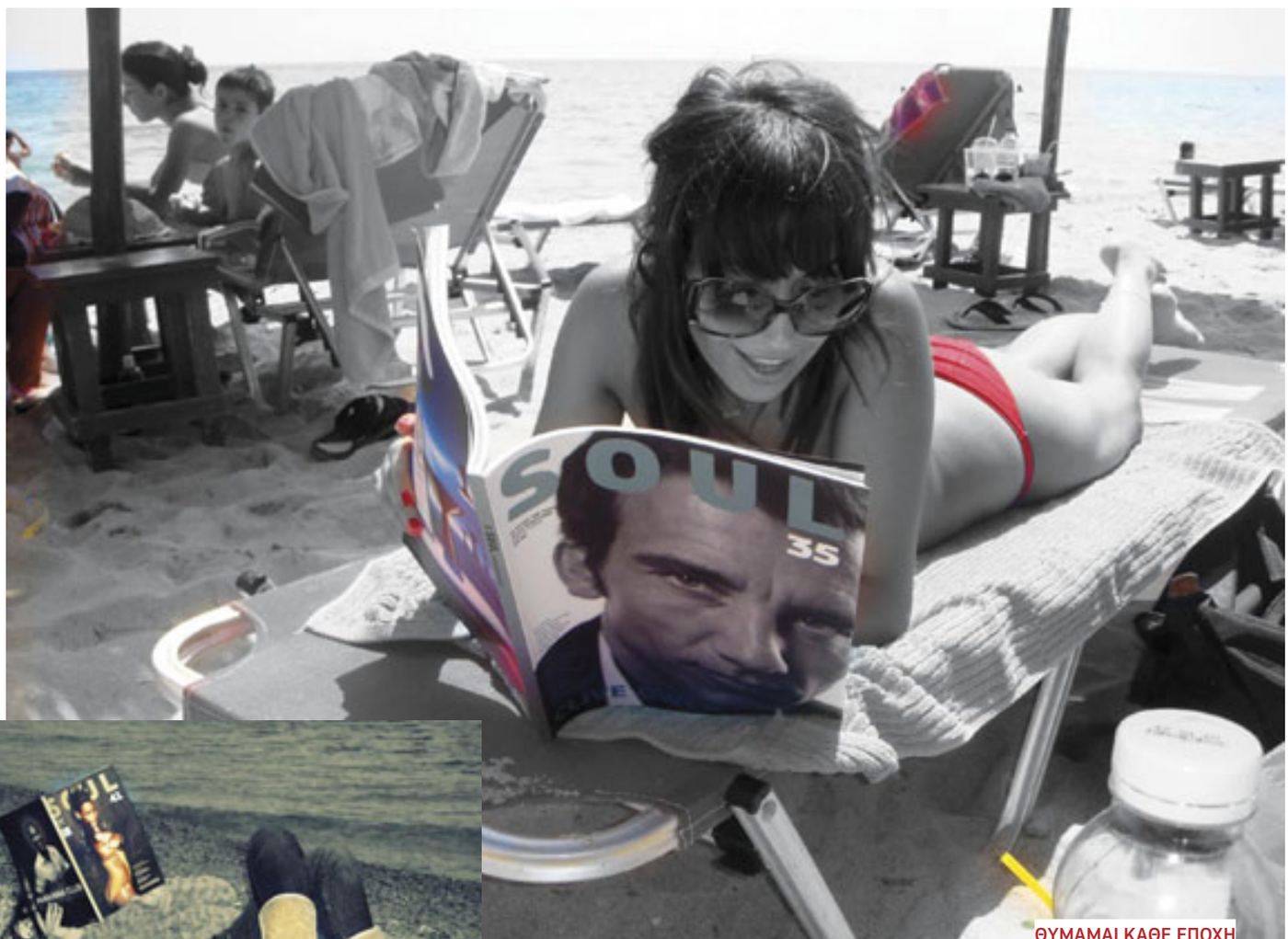
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ 80
Ο μουτζαχεντίν των εμμονών επιστρέφει με το βιβλίο «Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος». Στη συνέντευξη που μας παραχωρεί μας μιλά για τις ιστορίες του αλλά και την ιστορία του.

JAMES CAMERON'S AVATAR: THE GAME-PC 121
Μετά την ταινία, το παιχνίδι. Καλωδιώσου με τα ανδροειδή, παίξε με τον Παράδεισό τους, πάρε θέση στην προαιώνια μάχη του Καλού και του Κακού. Κέρδισέ το κιόλας, αν μπορείς.

Sportservice Ltd: +30 22 99 04 92 85
BILLABONG

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

ΘΥΜΑΜΑΙ ΚΑΘΕ ΕΠΟΧΗ

«Η ζωή μοιάζει με εξίσωση. Οι μεταβλητές είναι για να μη βαριόμαστε. Οι σταθερές είναι... παντός καιρού».
Ναυσικά Σαλιάρη, mail

LOVE ACTUALLY

Αν δεν υπήρχε αυτός ο μπούφος ο Αδάμ, να τον ξεγελάσει με ένα δαγκωμένο μήλο εκείνο το τσουλάκι η Εύα (αχάριστες γυναίκες, ώς και το πλευρό του της έδωσε), όλοι τώρα θα ήμασταν στην ησυχία μας. Θα μου πείτε, δε θα υπήρχε τίποτα, αλλά ο καλός Θεούλης κάποιον τρόπο θα έβρισκε να δημιουργήσει και να ισορροπήσει τα πράγματα ανάμεσα στον άντρα και τη γυναίκα και εν τέλει στη δημιουργία. Σκάστε και κολυμπήστε. Ο Θεός με σοφίαν εποίησε...

Την έχω ψάξει αρκετά μετά από πολλές καρπαζιές από κυρίες, καλή τους ώρα... Και κατέληξα πως όλα στρέφονται στη ζωή και γίνονται για αυτές. Όλα γίνονται για το πώς εμείς οι μπούφοι οι άντρες θα συναρπάσουμε και θα ρίξουμε τις γυναίκες. Ακόμα και η τόκα σε ένα αντρικό παπούτσι, αν το ψάξει κανείς βαθιά, είναι για να είναι όμορφο, έτσι που να δένει με το σύνολο και να αρέσουμε στις γυναίκες. Καλά, να μην πούμε τι κρύβεται πίσω από όλη αυτή τη βιομηχανία γύρω από την ομορφιά της γυναίκας. Δε σας κάνει εντύπωση ότι οι μεγαλύτεροι μόδιστροι, στιλίστες και ηγήτορες παγκοσμίως της βιομηχανίας ομορφιάς είναι γκέι άντρες;

Ο έρωτας! Ουφ... κατ' ευθείαν μου έρχεται στο μυαλό μια φράση που έχει πει ο Κοροβέσης σε ένα βιβλίο του, όταν ένας απελπισμένος μιλούσε στη δικιά του: «Ο έρωτάς μας είναι σαν αυτοσχεδιαζόμενη τζαζ». Αυτοσχεδιασμός λοιπόν είναι ο έρωτας, αλλά από τις γυναίκες κυρίως. Μας βαρούν το ντέφι και εμείς χορεύουμε στο ρυθμό τους...

Μην παρασύρεστε, δεν είμαι μισογύνης, απλώς έχω αυτογνωσία! Δε θα ξεχάσω, πριν χρόνια, καθόμουν σε έναν καφενέ στον Λευκό Πύργο απέναντι, ένα κυριακάτικο πρωινό, και δίπλα μου καθόταν μια παρέα από γερόντια, γερόντια όμως! Δεν πίστευα τα αφτιά μου! Ακούσιος ακροατής, τους άκουγα να μιλούν με πάθος και, αντί να λένε για τον Τρικούπη, τη μάχη στα Δαρδανέλια και ίσως για τη σύνταξή τους, αυτοί μιλούσαν για γκόμενες. Τι μου λέτε τώρα; Παρ' όλα αυτά, όσο και να γκρινιάζω, για να πούμε και του στραβού το δίκιο και να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, ο έρωτας, όταν υπάρχει αμοιβαία, είναι ό,τι πιο θεσπέσιο! Όλα είναι όμορφα, όλα είναι εύκολα, δε μας πειράζει τίποτα, πουλάκια κελαηδούν γύρω μας, δε μας νοιάζει αν μας πήρε τις πινακίδες η τροχαία, αν η πιστωτική κάρτα έγινε λαιμητόμος. Δε μας νοιάζει τίποταααα!

Αν όμως είσαι ερωτευμένος και ο άλλος ή η άλλη δεν είναι, τότε αφήστε το καλύτερα να μη το συζητήσουμε... Εγώ πάντως, όσο κιτς και να σας φανεί αυτό, όσο γλυκανάλατο, όταν βλέπω ένα ερωτευμένο ζευγάρι, δεν το κρύβω, συγκινούμαι! Στην υγειά της αχάριστης...
Τάσος Κουδούνης, mail

ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΟ

Happy birthday dear soul-mates... Keep up the good work. Anyway, happy birthday again, from all us... Smooth / Outstanding / Unique / Lovers
Dimitris Angel, mail

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ!

Χαίρετε, χαίρετεεε! Χρόνια σας πολλά καταρχήν, και ό,τι επιθυμείτε! Μόλις πήρα το 41ο τεύχος του SOUL και, ξεφυλλίζοντας τις χαρακτηριστικά μυρωδάτες σελίδες του, έπεσε το μάτι μου στην προσφορά που κάνετε χαρίζοντας 40 τεύχη SOUL! Αληθεύει ή είναι κι αυτό καμία φάρσα τύπου «στείλε αυτό το μήνυμα και θα κερδίσεις...» μπλα μπλα μπλα; («Αγαπημένε μου Άγιε Βασίλη, κάνε να είμαι εγώ ο πρώτος που στέλνει αυτό το μήνυμα, μπας και κερδίσω τα τεύχη του SOUL!») Και πέρα από το ότι θα ήθελα να σας έχω ΚΑΙ στη βιβλιοθήκη μου (στην καρδιά μου σας έχω ήδη), να σας πω συγχαρητήρια, άσχετα με το αν είμαι εγώ ο πρώτος που στέλνει για να κερδίσει. Ειλικρινά, δε θα μπορούσε να υπάρχει πιο ψαγμένο περιοδικό! Και, κυρίως, πιο εθιστικό! Όταν άρχισα να σας διαβάζω, έναν χρόνο πριν, έβλεπα το περιοδικό στα stand των περιπτέρων και μου ερχόταν στο νου η μυρωδιά των σελίδων του! Χε χε! Μπράβο σε όλους σας! Συνεχίστε την απίθανη δουλειά σας, παιδιά! Μακάρι ο νέος χρόνος να σας δώσει όλα όσα δε σας έδωσαν οι προηγούμενοι!
Λάζαρος Οικονόμου, mail

ALL THE YOUNG DUDES

Ένστολα soulmates κάπου στη Θράκη κάνουν πάρτι με λέξεις, εικόνες και Τζόνι Ντεπ. Ηθικών ακμαιότατον!
Α. Π., mail

SANTANA

Ο Αϊ-Βασίλης διαβάζει το αγαπημένο του περιοδικό. Μετακόμισε και σε ένα χωριό λίγο έξω από το Κιλκίς και οι κάτοικοι για να τον τιμήσουν ονόμασαν το χωριό Νέα Σάντα. Χο χο χο!
Αργύρης Μαρμαρίδης, mail

NOW AND FOREVER

Χρόνια πολλά και μουσικά, ανέμελα και ταξιδιάρικα, με τη μαγεία των περιπλανήσεων και της ανακάλυψης νέων καταφυγίων! Να συνεχίσετε να προωθείτε το διαφορετικό και το πρωτότυπο, το έχουμε πραγματικά ανάγκη! Μετατρέψατε την ανάγνωση ενός περιοδικού σε σωστή ιεροτελεστία, και αυτό είναι σπουδαίο εγχείρημα, άρα ικανό να αντέξει στου χρόνου τα παιχνίδια!

Ήμουν ακόμα Θεσσαλονίκη, όταν άρχισε να κυκλοφορεί το περιοδικό, και το αναζητούσα εναγωνίως στα περίπτερα. Η αγωνία παραμένει αμείωτη, ίσως και να ενισχύθηκε, αφού κάθε φορά που το διαβάζω, κάνω κατάβαση σε αναμνήσεις και... σύμβολα! Πρώτη φορά ξεφυλλίζω με τέτοια λαχτάρα έντυπο, και αυτό λέει πολλά. Συν ότι κατοχυρώσατε τη μη επανάληψη και την ποικιλία στη θεματολογία! Συγχαρητήρια, λοιπόν, και ευχαριστώ που μεγαλώνω μαζί σας! Συνεχίστε να κάνετε την ψυχή μας πολύχρωμη και άρα έτοιμη για ονειροπόληση!
Daydreamer 25, mail

ITALIANO VERO

Χρόνια πολλά, SOUL 2310 magazine! Tanti auguri! Εύχομαι να συνεχίζεις να είσαι η ψυχή της πόλης που μας έχει χαρίσει τις καλύτερες αναμνήσεις και να δίνεις κουράγιο με τα άρθρα σου, για να επιστρέψουμε κοντά της όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Οι του εξωτερικού, χάρη στη συντροφιά σου είναι σαν να μην έχουν λείψει καθόλου από το 2310. σε ευχαριστούμε. Ciao!
Filio Dimiza, mail

ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ: 2310 545069

Παιδιά, γεια σας. Πραγματικά έχω ξετρελαθεί με τα τελευταία τεύχη του περιοδικού! Συνεχίστε την καταπληκτική δουλειά που κάνετε! Θα ήθελα να μάθω πώς μπορώ να προμηθευτώ τα προηγούμενα τεύχη του περιοδικού.
Αντιγόνη Παπά, mail

ΕΙΣΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ;

Το συγκεκριμένο cover δε μου άρεσε καθόλου για xmas... Το θεωρώ υπερβολική «αντίδραση yeah» απέναντι στις μελό εικόνες των xmas... You don't need to try so hard, you're already cool!
Stavroula Vrousgos, facebook

ΤΟ 'ΧΕΙΣ!

Καινούργιο τεύχος του SOUL, βγες γρήγοραααα! Δεν μπορώ να διαβάζω άλλο τα βιβλία για την εξεταστική!
Sevh Beat-Katsivas, facebook

Ο ΧΑΡΤΕΦΕΜΙΟΝΕ

Κείμενο, Εικονογράφηση **Γιώργος Μπάκας**

ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ. ΕΠΙΛΟΓΕΤΑΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΠΟΛΥ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ ΑΦΟΥ ΚΙ ΑΥΤΟΥΝΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝΟΣ ΝΑ ΠΕΙ "Σ'ΑΓΑΠΩ" ΣΕ ONE NIGHT STAND.

ΟΤΑΝ ΕΜΑΘΕ ΠΩΣ Η NASA ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΝΕΡΟ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΚΕ ΤΗΝ ΑΤΑΚΑ "ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΡΟΣΕΡΑ ΚΑΙ ΑΠ'ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ"

ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΤΟ "SEX & THE CITY" ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ "ΖΟΥΖΟΥΛΙΝΙ, ΑΓΑΠΟΥΛΙΝΙ, ΣΚΑΤΟΥΛΑΚΙ, ΜΠΙΦΤΕΚΑΚΙ, ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΙΝΙ, ΦΑΤΣΟΥΛΙΝΙ..." ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΕΜΕΤΟΥΣ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΕΠΙ ΩΡΕΣ ΤΟ ΑΝΑΜΜΕΝΟ ΜΑΤΙ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

ΓΡΑΦΕΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕ ΚΛΕΜΜΕΝΕΣ ΑΤΑΚΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΕΛΝΕΙ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΒΟΥΛΟΚΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΗ ΤΟΥ

ΘΕΩΡΟΥΣΕ ΤΗ ΛΕΞΗ "Σ'ΑΓΑΠΩ" ΙΕΡΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΒΕΒΗΛΩΣΕ Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΕΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

ΣΥΝΘΕΝΕΙ ΟΤΙ Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΗ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΝΟΜΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΑΤΙΑ ΑΦΟΥ ΞΕΡΕΙ ΠΩΣ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΟΣ

ΔΕΙΧΝΕΙ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ SMS ΣΤΑ ΚΙΝΗΤΑ ΤΟΥΣ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΑΣΠΕΙ ΜΕ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ "ΕΜΟ" ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑ ΤΥΠΟΥΣ ΣΑΝ ΤΟΝ ΓΚΛΕΤΣΟ, ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΤΖΑΡΟΥΧΑ

νέα WIND | καρτοκινητή

απεριόριστα

προς WIND & Q

+

διπλάσιος χρόνος ομιλίας

προς όλους!

Νέα WIND Καρτοκινητή

Τώρα τα έχετε όλα:
Και απεριόριστη επικοινωνία με όλη την WIND και όλη την Q
και διπλάσια την αξία της κάρτας σας για να μιλάτε εντελώς δωρεάν με όλα τα δίκτυα!

Αποκτήστε και εσείς τη νέα WIND καρτοκινητή χωρίς να αλλάξετε αριθμό,
απλά καλέστε δωρεάν στο 13846 ή επισκεφθείτε ένα κατάστημα WIND.

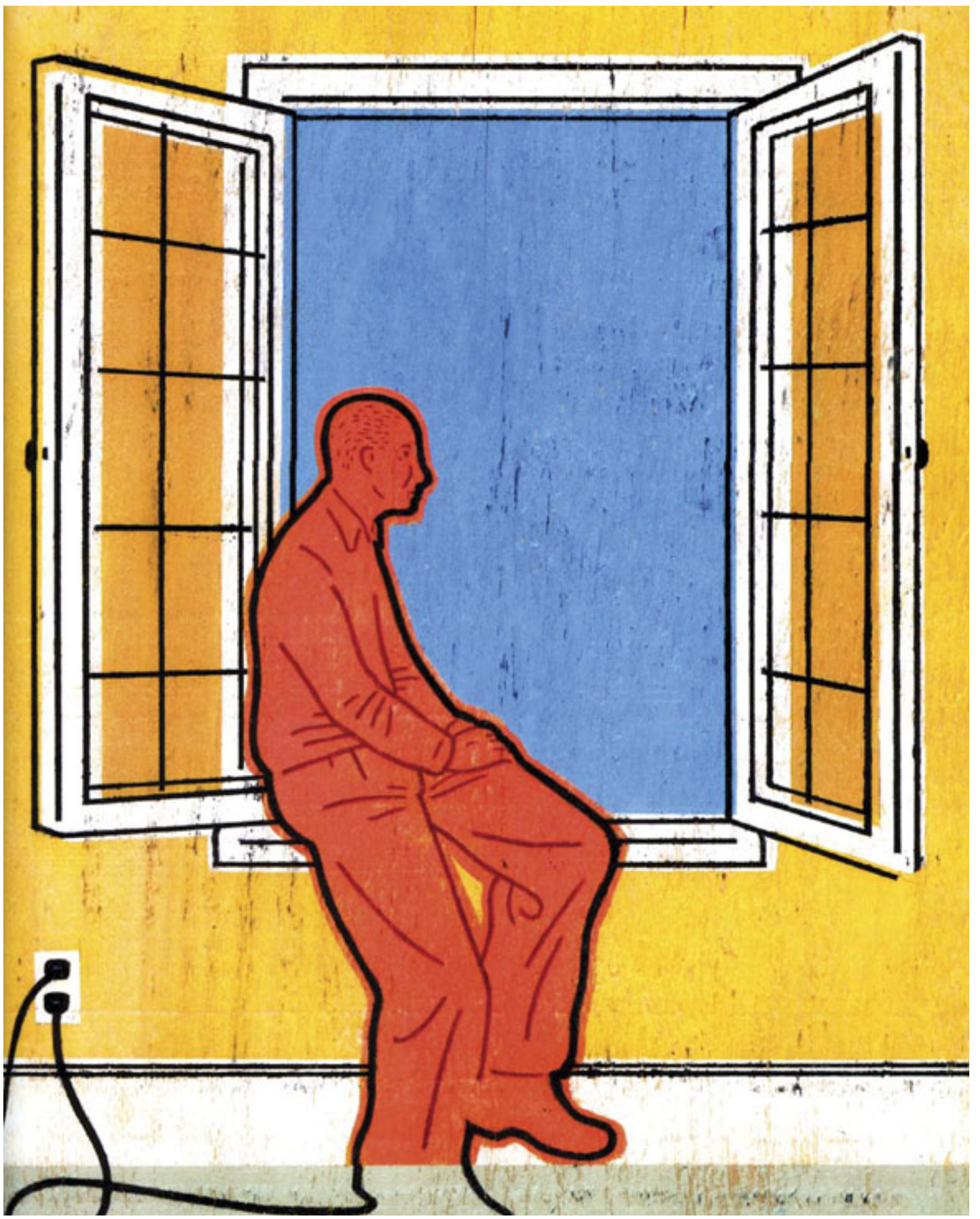
Παλιτική αρθής χρήσης: 1500' & 1500 SMS. Έως 2 ανανεώσεις/μήνα από 10€ και πάνω.
Ισχύς bonus ομιλίας 15 ημέρες. Ισχύει για έως 50€/μήνα.

όταν όλα γίνονται απλά.

WIND
ΚΙΝΗΤΗ • ΣΤΑΘΕΡΗ • INTERNET

Θεσσαλονίκη
Ή τώρα ή ποτέ!

Μιζέρια, γκρίνια, μικροπολιτικά συμφέροντα, απραξία, εσωστρέφεια. Ωστόσο, επιτέλους ξεκίνησε ο διάλογος για το μέλλον της πόλης. Χειρότερα δε γίνεται, καλύτερα επιβάλλεται.
Κείμενο **Σπύρος Πέγκας** Φωτογραφία **Dan Page, «Illustration Now», Taschen**

Τα τελευταία χρόνια η Θεσσαλονίκη έχει έρθει στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της ελληνικής πολιτικής σκηνής. Αυτό συμβαίνει για διάφορους λόγους. Καταρχήν, όλοι αντιλαμβάνονται ότι απαιτείται ένας δεύτερος πόλος ανάπτυξης, εκτός της πρωτεύουσας, για να μπορέσει η Ελλάδα να προβάλει και να εκφράσει μια δυναμική εικόνα σταθερά αναπτυσσόμενης χώρας. Η Θεσσαλονίκη λόγω της γεωγραφικής της θέσης όφειλε να αποτελέσει ένα πραγματικό κέντρο των Βαλκανίων. Όχι να μεταβληθεί σε μια διασκεδαστούπολη του Σαββατοκύριακου για το νέο -συνήθως μαύρο- χρήμα των Βαλκανίων, αλλά να προσελκύσει μέσα από το πανεπιστήμιό της, τις ιδιωτικές σχολές της, την Τεχνόπολη και τη Ζώνη Καινοτομίας της, το λιμάνι και την ποιότητα ζωής της, τα μουσεία και τις πολιτιστικές της εκδηλώσεις τα καλύτερα μυαλά των βαλκανικών κρατών και να αποτελέσει αληθινό σημείο αναφοράς για την ευρύτερη νοτιοανατολική, ευρωπαϊκή ενδοχώρα. Αυτό όμως δε συμβαίνει. Αντίθετα, μάλιστα, η πόλη γλιστράει σε μια άνευ προηγουμένου εσωστρέφεια, που αποβαίνει καταστροφική και αντιπαραγωγική, όχι μόνο για τους κατοίκους της, αλλά ενδεχομένος και για ολόκληρη τη χώρα.

Παράλληλα, έχουν κάνει την εμφάνισή τους τα τελευταία χρόνια πάρα πολλά κείμενα και μελέτες, στα οποία αναλύεται η αρνητική θέση της πόλης και προτείνονται τρόποι αντιμετώπισης της παρακμής της. Τα κείμενα αυτά έχουν δημοσιευτεί, συζητηθεί και λίγο πολύ γίνει κοινό κτήμα των δημοτών. Λίγο πολύ έχει, δηλαδή, διαμορφωθεί μια συναίνεση στα απαραίτητα και αναγκαία που πρέπει να γίνουν για να επέλθει οικονομική, καταρχήν, και στη συνέχεια κοινωνική και πολιτιστική ανάταση στην πόλη. Αυτό που δεν έχει κατορθωθεί, είναι να γίνουν εκτελεστέα αυτά τα επί χάρτου σχέδια. Από τη μία, υπάρχει η κακή διαχείριση της τοπικής πολιτικής σκηνής από τα κόμματα της χώρας. Από την άλλη, υπάρχει όμως μια απάθεια, μια ανεξήγητη αδιαφορία της τοπικής κοινωνίας. Η Θεσσαλονίκη δεν έχει «εξεγερμένους» πολίτες, δε διαθέτει χειραφετημένη αστική τάξη, δε συσπειρώνει τους ανήσυχους πολίτες της σε μία ή πολλές ομάδες δημιουργικής δράσης, σε ομάδες ανάληψης όχι βερμπαλιστικών πρωτοβουλιών, αλλά θετικής πράξης. Είναι χαρακτηριστικό ότι πάντα λίγο πριν τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης αρχίζουν να κυκλοφορούν και να υπογράφονται κείμενα διαφόρων, συνήθως ιδεολογικά συγγενών, ατόμων, ομάδων και παρεών, που ολόκληρα τα τέσσερα χρόνια απουσιάζουν από τα τεκταινόμενα της πόλης. Η συμπρωτεύουσα έχει γεμίσει «υπογραφάκηδες» και ανθρώπους που κουνάνε το δάχτυλο λέγοντας τι πρέπει να γίνει.

Το αισιόδοξο μήνυμα των καιρών είναι ότι την τακτική αυτή δεν τη συμμερίζονται οι νεανικές παρέες της πόλης. Η γενιά των σαραντάρηδων, τριαντάρηδων και εικοσάρηδων έχει συνειδητοποιήσει ότι η λύση στην καθίζηση και καθυστέρηση της πόλης είναι αυτοί οι ίδιοι. Αυτοί και οι πράξεις τους. Η αντίσταση στην προτεινόμενη υποθαλάσσια, η Πρωτοβουλία του Γιάννη Μπουτάρη, η Ένωση Πεζών και το Δίκτυο Κινήσεων Θεσσαλονίκης, οι Ποδηλάτες Θεσσαλονίκης με όλες τις ομάδες τους, οι Φίλοι των Δημητρίων είναι ενώσεις δημοτών που συσπειρώθηκαν γύρω από έναν σκοπό και επέβαλαν βελτιωτικές λύσεις για την πόλη. Οι ποδηλατοδρόμοι, έστω σε αυτή την πρόχειρη μορφή τους, δε θα είχαν ποτέ γίνει, αν δεν υπήρχε η πίεση των ποδηλατικών ομάδων της πόλης.

Βέβαια, δεν επαρκούν αυτές οι ομάδες για να αλλάξουν και να ανατρέψουν την καθοδική πορεία της πόλης. Είναι απαραίτητο οι πολίτες της Θεσσαλονίκης στο σύνολό τους, στην πλειοψηφία τους, να «εξεγερθούν». Να εξεγερθούν με τον εαυτό τους, με τον τρόπο που πρότεινε ο Αλμπέρ Καμύ. Να βγουν έξω από αυτό που αντιπροσωπεύουν στην κλειστή κοινωνία της Θεσσαλονίκης, να αναρωτηθούν για την καθημερινότητά τους, για την ποιότητά της, για την ποιότητα της ζωής της δική τους και των παιδιών τους. Για τις δυνατότητες της πόλης, για τις ευκαιρίες που προσφέρει, για τον πολιτισμό που εκπέμπει, για τις υπηρεσίες παιδείας, υγείας, πρόνοιας που παρέχει. Οφείλουν να βγουν έξω από το τακτοποιημένο σπίτι και διαμέρισμά τους, να κοιτάξουν τη γειτονιά τους, τον ευρύτερο χώρο τους.

Παντού σε ολόκληρο τον κόσμο όλο και περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν τη δύναμή τους. Τα κινήματα πολιτών βρίσκονται σε άνοδο. Από τις βελούδινες επαναστάσεις στις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και τα «νέα κοινωνικά κινήματα» του τέλους του 20ού αιώνα, φτάσαμε σήμερα στις «πορτοκαλί επαναστάσεις», στα tea parties στην Αμερική και στα κοινωνικά μέσα, τα οποία επιτρέπουν στους πολίτες να οργανώνονται, να χειραφετούνται από τους κομματικούς σχηματισμούς, να ανατρέπουν τα δεδομένα και να αλλάζουν τη ζωή γύρω τους. Μήπως ήρθε η ώρα η εξέγερση να φτάσει και στη Θεσσαλονίκη και να γεννηθεί και εδώ μια δημιουργική «επανάσταση»;

Προδημοσίευση από την ομιλία του Σπύρου Πέγκα στην Εκδήλωση της Πολιτιστικής Εταιρείας Επιχειρηματιών Βορείου Ελλάδος, «Θεσσαλονίκη: Σε ποια πόλη θέλουμε να ζούμε», Βασιλικό Θέατρο, Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου 2010, 19.00

ΚΑΤΣ ΜΕ IF YOU CAN

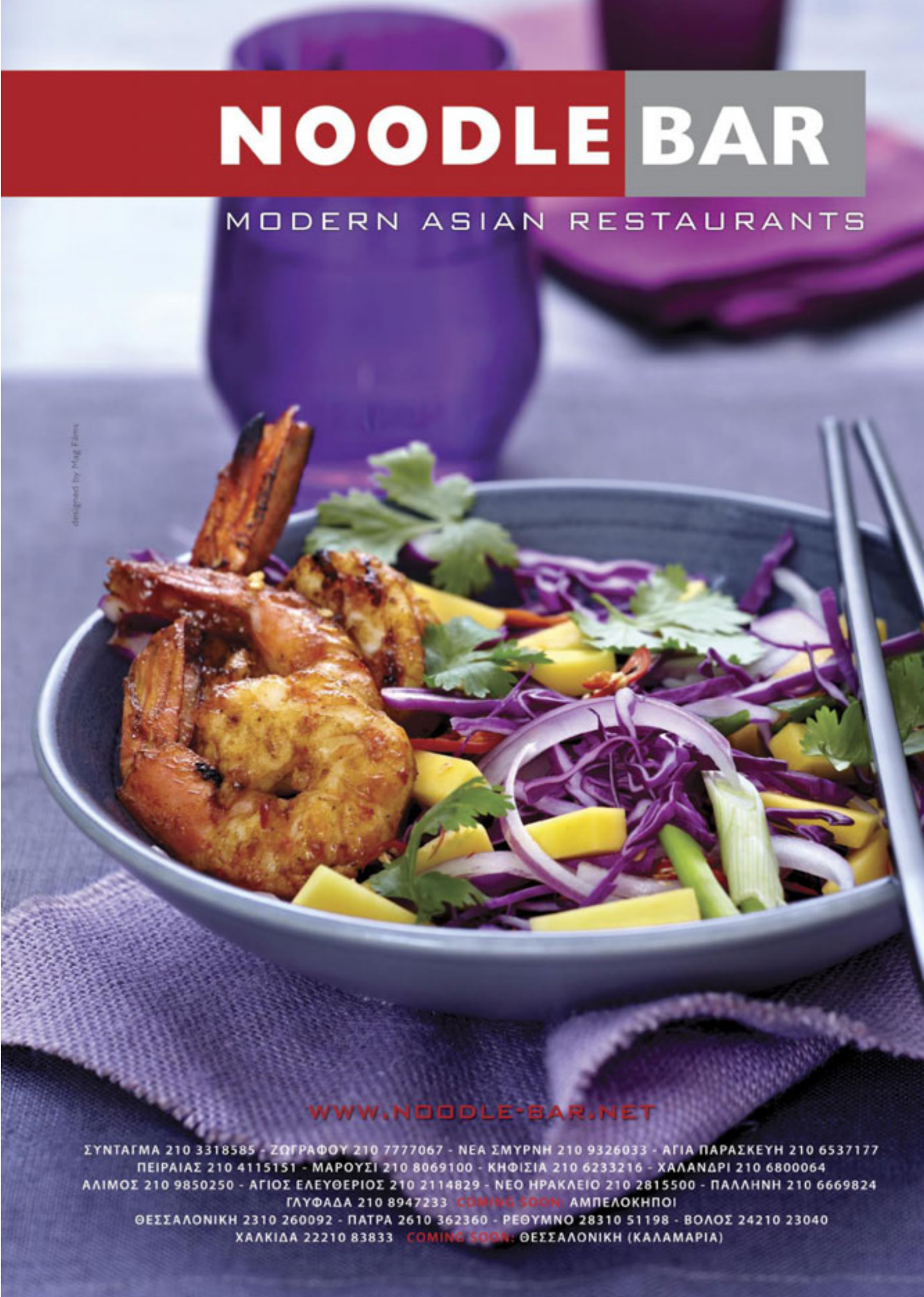
ΞΕΧΝΑ ΤΟΝ ΣΟΥΓΚΛΑΚΟ, ΤΟΝ ΧΑΛΚ ΧΟΓΚΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ THE ROCK ΚΑΙ ΣΚΕΨΟΥ ΚΑΛΛΙΓΡΑΜΜΑ ΓΥΜΝΑ (ΕΝΤΕΛΩΣ ΟΜΩΣ) ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΡΜΙΑ ΝΑ ΠΑΛΕΥΟΥΝ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ NWWL (NAKED WOMEN'S WRESTLING LEAGUE), ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΤΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΙΣ ΗΠΑ. ΚΑΤΣ ΟΠΩΣ ΛΕΜΕ WILDKATS. ΚΕΙΜΕΝΟ **ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΟΥΡΑΣ**

Η επαγγελματική πάλη δεν έχει ακριβώς τον χαρακτήρα του σπορ, καθώς περισσότερο μοιάζει με θεατρική παράσταση, όπου πρωταγωνιστούν οι μύες και τα πάντα είναι προσχεδιασμένα και σκηνοθετημένα. Τίποτε δεν αφήνεται στην τύχη του, ωστόσο η προβλεψιμότητα και οι υπερβολές είναι που ενθουσιάζουν και έχουν δημιουργήσει φανατικούς οπαδούς ανά την υφήλιο, ως επί το πλείστον άντρες. Κάπου στα τέλη των 90s η WWE (World Wrestling Entertainment), πάλαι ποτέ WWF (World Wrestling Federation, κι όχι αυτή που προστατεύει τα ζώα), αποφάσισε να συμπεριλάβει και το οφθαλμόλουτρο στο παιχνίδι, αφού, καλά τα ιδρωμένα μπράτσα, οι πεταγμένες φλέβες και οι κουβάδες τεστοστερόνης που μαζεύονταν σε κάθε αναμέτρηση, αλλά τίποτε δε συγκρίνεται με «θεογκόμενες» που αναμετρούνται μεταξύ τους. Έτσι τα πρώην ανδροκρατούμενα ρινγκ γέμισαν με αιθέριες υπάρξεις, βγαλμένες από ταινίες του Ρόκο Σιφρέντι και του Σαλιέρι, με το άθλημα να λαμβάνει άλλες διαστάσεις και το «Playboy» να βρίσκει τις νέες του Playmates.

Ωστόσο, επειδή το σκηνικό έμοιαζε περισσότερο με τα προκαταρτικά μιας hardcore τσόντας, της οποίας η παρακολούθηση μόνο αδημονία προκαλεί, ήρθε το NWWL να απαλλάξει τους «ταλαιπωρημένους» θεατές από την περιττή κατανάλωση φαιάς ουσίας και τα κορίτσια από τα περιττά ρούχα. Το σόου έκανε την εμφάνισή του στην τηλεόραση το 2004 με παρουσιάστρια την Κάρμεν Ηλέκτρα, φτάνοντας με το κλείσιμο των 00s να μεταδίδεται σε 38 και πλέον χώρες.

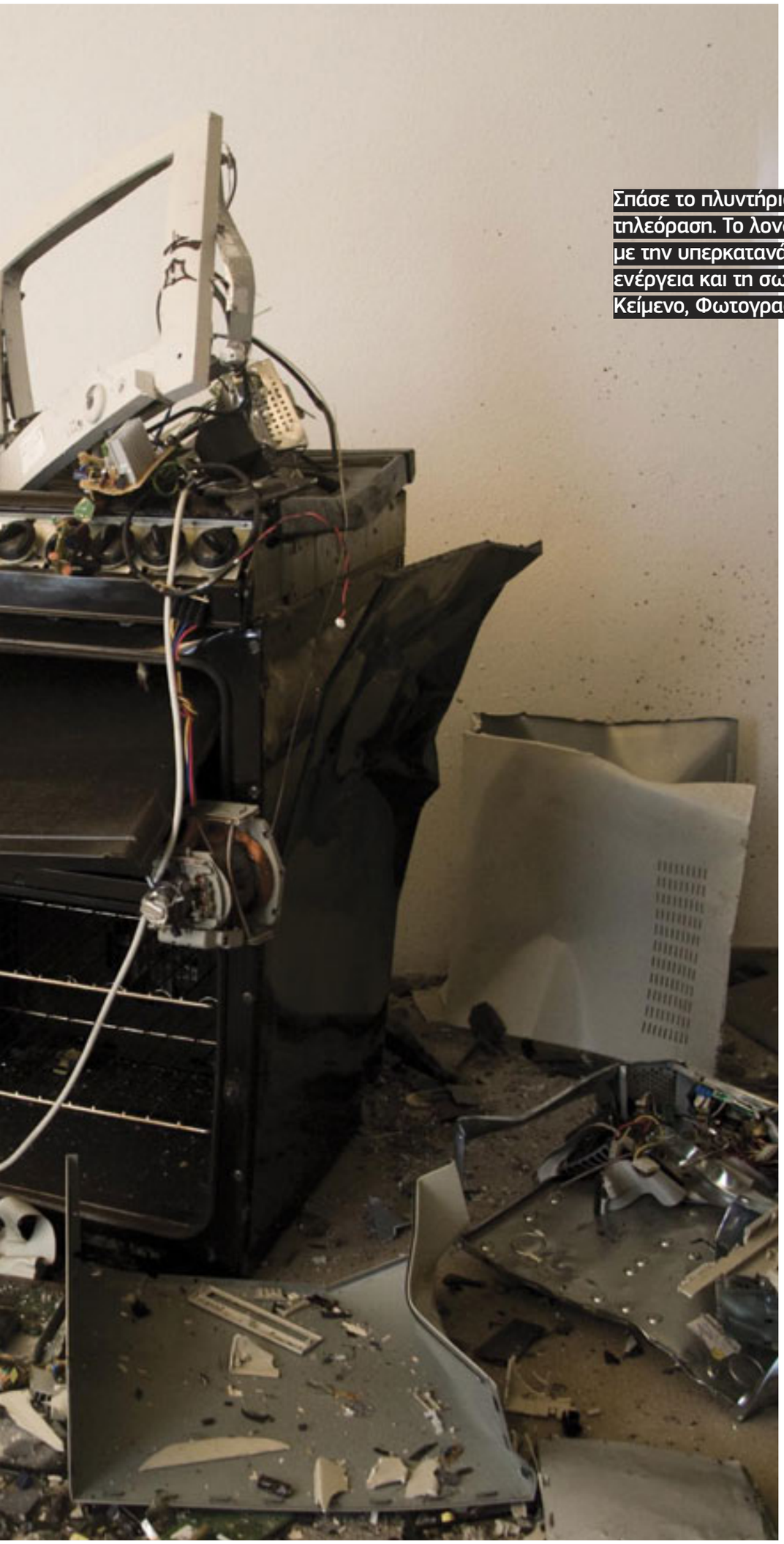
Το μεγάλο αστέρι του «αγωνίσματος» είναι η Έιπριλ Χάντερ, αφιχθείσα από την πάλη... με ρούχα (μην φανταστείς και πάρα πολλά). Νιώθοντας τη «ζεστασιά» της νέας λίγκας, είπε να πετάξει την περιβολή της και να αγωνιστεί τίμια, καθαρά και με απόλυτη... διαφάνεια. Η διάρθρωση των χαρακτήρων πολυμορφική, διαταξική και πολυφαντασιακή, αφού εντός κι εκτός «ρίνγκεος» θα συναντήσεις την επαρχιώτισσα, τη μηχανόβια, τη διανοούμενη, την γκέισα και, γενικότερα, όλα τα είδη κοριτσιών που κυκλοφορούν και σε Barbie. Πρόσφατα η NWWL απέκτησε και την πιο σεμνή μικρή της αδερφούλα, την TWWL (Topless Women's Wrestling League), ευελπιστώντας ίσως να γίνει το απόλυτο σπορ του καλοκαιριού στις παραλίες. Πάντως ένα είναι το βέβαιο: το συγκεκριμένο «άθλημα» παρακολουθείται μόνο μέχρι τελικής πτώσεως.

NOODLE BAR
MODERN ASIAN RESTAURANTS
designed by Mag Films
WWW.NOODLE-BAR.NET
ΣΥΝΤΑΓΜΑ 210 3318585 - ΖΩΓΡΑΦΟΥ 210 7777067 - ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ 210 9326033 - ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 210 6537177
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 210 4115151 - ΜΑΡΟΥΣΙ 210 8069100 - ΚΗΦΙΣΙΑ 210 6233216 - ΧΑΛΑΝΔΡΙ 210 6800064
ΑΛΙΜΟΣ 210 9850250 - ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ 210 2114829 - ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ 210 2815500 - ΠΑΛΛΗΝΗ 210 6669824
ΓΛΥΦΑΔΑ 210 8947233 COMING SOON: ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2310 260092 - ΠΑΤΡΑ 2610 362360 - ΡΕΘΥΜΝΟ 28310 51198 - ΒΟΛΟΣ 24210 23040
ΧΑΛΚΙΔΑ 22210 83833 COMING SOON: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ)

Scrap Club

Τα σπάει

Σπάσε το πλυντήριο, ρήμαξε την κουζίνα, βανδάλισε την τηλεόραση. Το λονδρέζικο πρότζεκτ Scrap Club παίζει με την υπερκατανάλωση, τον βανδαλισμό, την αρνητική ενέργεια και τη σωματική ανακούφιση. Πήραμε μέρος.
Κείμενο, Φωτογραφία **Γιάννης Κατσαρής**

Πες αλήθεια, το έχεις σίγουρα σκεφτεί: ύστερα από μια δύσκολη μέρα στη δουλειά -αγχωμένος να τηρήσεις την προθεσμία, κι ο διευθυντής να σου έχει σπάσει τα νεύρα- να πιάσεις την οθόνη του υπολογιστή, να τη σηκώσεις ψηλά στον αέρα και να την αφήσεις να σκάσει, παφ!, στο πάτωμα σαν καρπούζι! Τι ανακούφιση! Θα μου πεις, αυτά δε γίνονται, είναι δύσκολες οι εποχές για τέτοια ξεσπάσματα, εκτός αν είσαι αποφασισμένος να χάσεις τη δουλειά σου...

Στην Αγγλία έχεις την ευκαιρία να «ξεδώσεις» χωρίς κίνδυνο, μακριά από τον χώρο της δουλειάς σου. Οι καλλιτέχνες Wajid Yaseen και Joel Cahen δημιούργησαν το Scrap Club, μια πλατφόρμα ή, καλύτερα μια αφορμή, συνάντησης σε διαφορετικές συνήθως τοποθεσίες για την ομαδική καταστροφή αντικειμένων. Στην αγγλική γλώσσα η λέξη scrap έχει διαφορετική σημασία ανάλογα με τα συμφραζόμενα. Πιο συχνά σημαίνει «απορρίπτω», «πετώ», άλλοτε «θραύσματα» και κάποτε «τσακωμό». Το Scrap Club εμπεριέχει όλες αυτές τις σημασίες.

Είναι Κυριακή βράδυ. Ο αέρας παχύς από τη σκόνη και τον δυνατό μεταλλικό ήχο. Στο υπόγειο ενός πρώην σφαγείου είναι μαζεμένα περίπου εικοσιπέντε άτομα γύρω από μια στοίβα αντικειμένων. Την προηγούμενη εβδομάδα οι διοργανωτές είχαν μαζέψει από τους δρόμους του Λονδίνου υπολογιστές, οθόνες, τηλεοράσεις, πλυντήρια, ηλεκτρικές σκούπες και κουζίνες. Οι παρευρισκόμενοι έχουν κληθεί και αυτοί να φέρουν τα «αγαπημένα» τους αντικείμενα. Προχωρούν προς το κέντρο ανά δύο για να καταστρέψουν. Ο εξοπλισμός τους απλός: σκληρά εργατικά καπέλα, προστατευτικά γυαλιά, ωτοασπίδες, γάντια, βαριοπούλες, σφυριά και γκλοπ, και το παιχνίδι αρχίζει.

Το Scrap Club ξεκίνησε πριν τρία χρόνια και από τότε έχει επαναληφθεί αμέτρητες φορές στην Αγγλία αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Ο Wajid, 41 ετών, είναι μουσικός από το Μάντσεστερ. Η έμπνευση, εξηγεί, ήρθε από την επανάληψη του «Concerto for Voice and Machinery», μιας διαβόητης παράστασης που πρωτοανέβηκε το 1984 στο Ίδρυμα Σύγχρονης Τέχνης (ICA) από τους Einstürzende Neubauten.

Φοράω τον εξοπλισμό μου και περιμένω να έρθει η σειρά μου. Έχω βαλθεί να αφανίσω μια ηλεκτρική κουζίνα. Θέλω να της πετάξω τα «μάτια» έξω. Η αποστολή μου γίνεται σταδιακά καθήκον. Είναι πιο δύσκολη από ό,τι αρχικά φανταζόμουν. Δεκαπέντε λεπτά αργότερα, με πόνους στην πλάτη και στα χέρια, παραδίνω τα όπλα στον επόμενο και χαζεύω τα θραύσματα της δημιουργίας μου. Προσπαθώντας να δαμάσω το δεκαπεντάλεπτο κύμα επιθετικότητας στο κορμί μου, ακούω τον 37χρονο Joel να μου εξηγεί περαιτέρω τη φιλοσοφία: «Η συγκεκριμένη καταστροφή δε συνδέεται με τη συνηθισμένη βία, δεν είναι μια επιθετική πράξη εναντίον ενός ατόμου ή μιας ιδιοκτησίας. Εδώ τα "εχθρικά" συναισθήματα

«Κανείς εδώ δε λειτουργεί βλακωδώς. Υπάρχει αποφασιστικότητα και σκέψη πίσω από τις πράξεις. Άνθρωποι διαφόρων ηλικιών, άντρες και γυναίκες, καλλιτέχνες, φοιτητές, επαγγελματίες και δημόσιοι υπάλληλοι βρίσκονται εδώ για τους δικούς τους λόγους»

δεν εμπεριέχουν βία και αρνητικότητα. Αντιθέτως γίνονται συνώνυμα της ανακούφισης, που κάνει τους ανθρώπους να φεύγουν χαρούμενοι». Και είναι αλήθεια. Το Scrap Club σου προσφέρει την ευκαιρία να είσαι αδέξιος και ανηλεής με τα αντικείμενα, να τα σπάσεις και να τα δεις από μια διαφορετική οπτική γωνία. Οι άνθρωποι επιτρέπουν στον εαυτό τους να αφεθεί, να νιώσει υπερένταση και έκσταση κατά τη διάρκεια της καταστροφής.

Ενώ αρχικά περίμενα να βρω στο υπόγειο αναρχικούς εφήβους και ανίδεους ενήλικες, αντιθέτως έγινα μάρτυρας μιας διαδικασίας πνευματικής. Κανείς εδώ δε λειτουργεί βλακωδώς. Υπάρχει αποφασιστικότητα και σκέψη πίσω από τις πράξεις. Άνθρωποι διαφόρων ηλικιών, άντρες και γυναίκες, καλλιτέχνες, φοιτητές, επαγγελματίες και δημόσιοι υπάλληλοι βρίσκονται εδώ για τους δικούς τους λόγους. Για τον Joel, η διαδικασία αποτελεί ένα σχόλιο εναντίον της καταναλωτικής κοινωνίας. Μιας κοινωνίας αποβλήτων και υπερβολικής παραγωγής αγαθών με επιτηδευμένα μικρή διάρκεια ζωής. Για τον Wahid πάλι, έχει ενδιαφέρον το πώς ο κόσμος μεταλλάσσει τα συναισθήματά του χρησιμοποιώντας το σώμα του και κάποια βασικά εργαλεία ως διόδους για την απελευθέρωση αρνητικής ενέργειας.

Στα τρία χρόνια λειτουργίας του Scrap Club, έχουν κονιορτοποιηθεί πάρα πολλά αντικείμενα, από παιχνιδομηχανές και υπολογιστές μέχρι αυτοκίνητα κι ένα μικρό αεροπλάνο. Πιο περίεργη ιστορία, ένα πιάνο 150 χρονών, όπως μου διηγείται ο Joel. «Ανήκε σε μια οικογένεια που το φρόντιζε στοργικά από γενιά σε γενιά. Η ποιότητα του ήχου ήταν πολύ κακή και αποφάσισαν να μας το δωρίσουν. Έμοιαζε με έπιπλο βικτοριανής εποχής. Και τέθηκε το ερώτημα: Πόσο παλιό πρέπει να είναι ένα αντικείμενο πριν αποφασίσεις να το καταστρέψεις και πότε οι πράξεις σου καταντούν βανδαλισμός; Αυτές οι ερωτήσεις επανέρχονται συνεχώς και η έννοια του βανδαλισμού επαναπροσδιορίζεται».

Φεύγω με ένα συναίσθημα ανακούφισης και μια απάντηση στη ερώτησή μου αν θα διοργάνωναν ποτέ το Scrap Club στην Ελλάδα: «Υπάρχει κάτι ιδιαίτερο στην κουλτούρα του τόπου, που ουσιαστικά έχει κτιστεί πάνω στα ερείπια της αρχαίας του δόξας. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις φωτιές και τα επεισόδια στην Αθήνα, το Scrap Club θα περάσει σε ένα διαφορετικό σημασιολογικό επίπεδο. Θέλετε να το οργανώσουμε στην Ελλάδα; Καλέστε μας».

www.scrapclub.co.uk

JOHNNIE WALKER®
RED LABEL®

SOUL, The Adventurous Gallery
Adventure In A Glass

Μια έκθεση φωτογραφίας με τις πιο δυναμικές και περιπετειώδεις εικόνες του Νο1 περιοδικού της Θεσσαλονίκης.

Σάββατο 27 Φεβρουαρίου
Παπαρούνα, Συγγρού 7 & Βηλαρά 2,
Free entrance

ADVENTURE IN A GLASS™

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Ruby Fay
Rock'n'roll queen

Είναι η βασίλισσα της Νέας Υόρκης, με ανάκτορο το www.referredbyruby.com. Η Ρούμπι Φέι ξέρει τα πιο καυτά tips της πόλης, για όσους θέλουν να ζήσουν τη ζωή στο Μήλο πέρα από τα cosmopolitan κοκτέιλ του «Sex & the City». Κείμενο Μάκης Παπασημακόπουλος

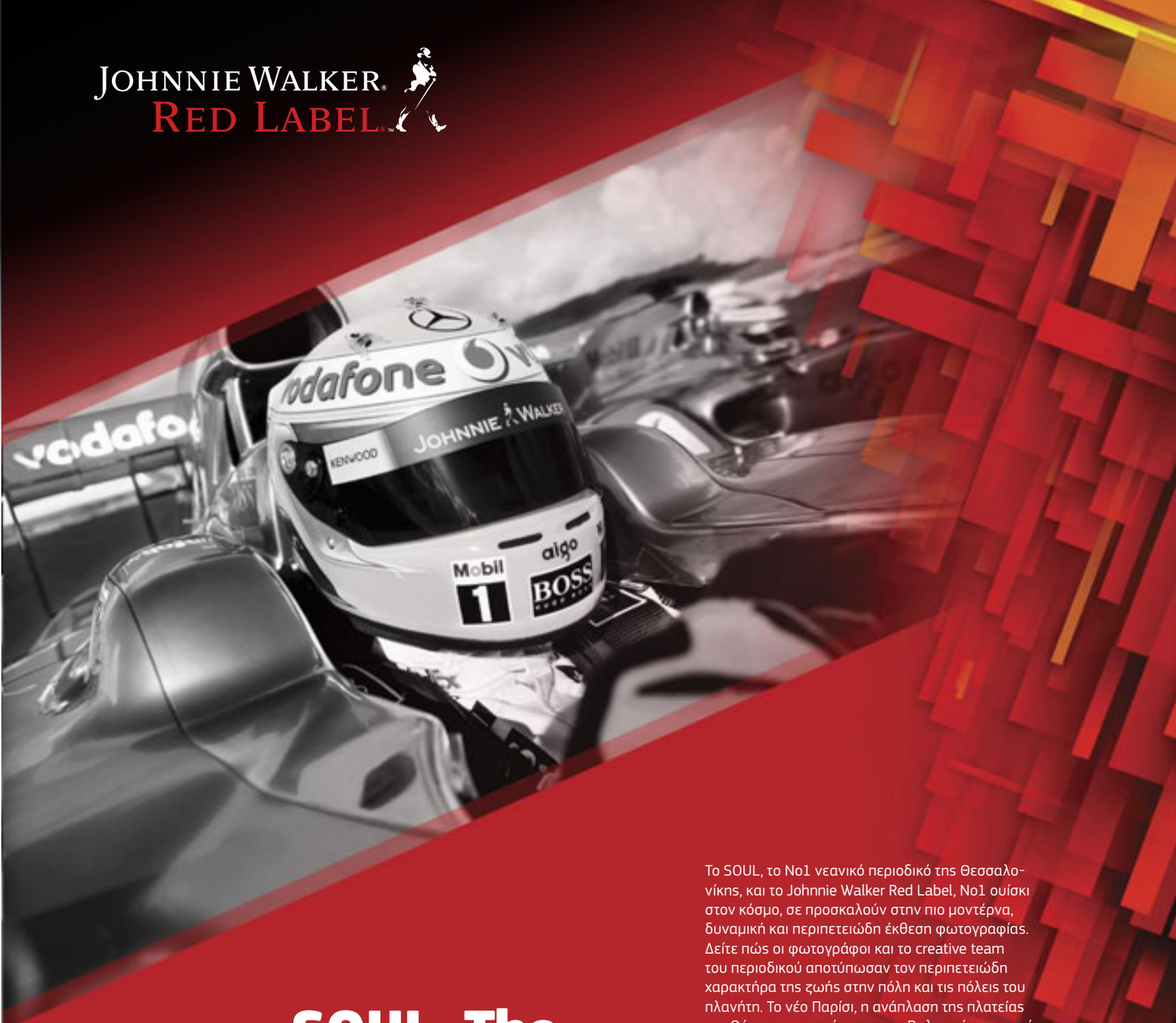

Είτε την πετύχεις να κάνει μια απαστράπτουσα εμφάνιση σε ένα από τα υπερ-guest-list-άτα πάρτι που συχνά πυκνά λαμβάνουν χώρα στην ταράτσα του ξενοδοχείου «Bowery» είτε τη δεις να μπαίνει αεράτη για να πάρει τον καφέ της σε γωνιακό καφέ του Ιστ Βίλατζ, καταλαβαίνεις αμέσως ότι κάτι ιδιαίτερο συμβαίνει με την Αυστραλή Ρούμπι Φέι. Οποιοσδήποτε θέλει να καταφέρει κάτι στον κόσμο της τέχνης και των μίντια στο Μεγάλο Μήλο και πιο πέρα, οφείλει να ξέρει την εν λόγω εντυπωσιακή γυναίκα, με τα μελαψά χαρακτηριστικά και τον αέρα κινηματογραφικής πρωταγωνίστριας.

Ακολουθώντας μια πορεία που την πήρε από την Αυστραλία, την έφερε στο Λονδίνο και από εκεί στην Αμερική, η Ρούμπι είναι ο άνθρωπος στον οποίο όλοι στηρίζονταν για να τους δείξει πώς περνάς από το να μιλάς για το rock'n'roll lifestyle στο να το ζεις. Πού να πας, με ποιον να μιλήσεις, πώς θα φτάσεις από το ένα σημείο στο άλλο και, φυσικά, πού θα μείνεις.

Τελειώνοντας πρόσφατα την επιτυχημένη της συνεργασία με το ξενοδοχείο «Bowery», το οποίο στέκεται περήφανο στην ομότιτλη περιοχή που κάποτε ήταν μια από τις πιο κακόφημες της Νέας Υόρκης, αλλά τώρα σφύζει από «ω ρε μάνα μου, εδώ θέλω να ζήσω» χαρακτήρα, η Ρούμπι εγκαινίασε το site της, www.referredbyruby.com, το οποίο αποτελεί τον πυρήνα της συνεργασίας της με προσεκτικά διαλεγμένα ξενοδοχεία στη Νέα Υόρκη, το Μαϊάμι και το Λος Άντζελες, καθώς και ένα σωρό ακόμα υπηρεσίες που προσφέρει η ομάδα της, σε ένα επιλεγμένο πελατολόγιο που την εμπιστεύεται τυφλά. Άλλωστε, η ατάκα δεν είναι τυχαία. Πώς θα κάνω αυτό, πού θα βρω εκείνο, πού θα γείρω το κορμί μου; Εύκολο. Ask Ruby!

JOHNNIE WALKER®
RED LABEL®

SOUL, The Adventurous Gallery Party

Adventure In A Glass

Σάββατο 27 Φεβρουαρίου
Παπαρούνα, Συγγρού 7 & Βηλαρά 2,
Free entrance

ADVENTURE IN A GLASS™

Το SOUL, το No1 νεανικό περιοδικό της Θεσσαλονίκης, και το Johnnie Walker Red Label, No1 ουίσκι στον κόσμο, σε προσκαλούν στην πιο μοντέρνα, δυναμική και περιπετειώδη έκθεση φωτογραφίας. Δείτε πώς οι φωτογράφοι και το creative team του περιοδικού αποτύπωσαν τον περιπετειώδη χαρακτήρα της ζωής στην πόλη και τις πόλεις του πλανήτη. Το νέο Παρίσι, η ανάπλαση της πλατείας της Θέρμης, η αναγέννηση της Βαλαωρίτου, η ζωή στις φαβέλες του Ρίο, οι μογγολικές στέπες αλλά και τα μουσικά φεστιβάλ της Ευρώπης. Περιπέτειες, κατορθώματα, ταξίδια, σταθμοί, λαοί, φυλές. Εικόνες με ένταση και πάθος. Σοφιστικέ, artful, τολμηρές, καινοτόμες και δυναμικές όπως η γεύση του Johnnie Walker Red Label.

Η Adventurous Gallery του SOUL είναι εμπνευσμένη, δημιουργική, αισιόδοξη και μητροπολιτική, όπως η ενέργεια και η κουλτούρα του περιοδικού.
Και επειδή η περιπέτεια ξεκινάει από το ποτήρι σου, **κέρδισε την απόλυτη εμπειρία οδήγησης με μια Vodafone McLaren Mercedes της Formula 1.**
Ζήσε τη γευστική περιπέτεια του Johnnie Walker Red Label και διεκδίκησε 3 μέρες εκπαίδευσης από την ομάδα των πρωταθλητών στην πίστα Silverstone.

SEND YOUR ADVENTUROUS PHOTOS
Μπορείς κι εσύ να συμμετάσχεις στην Adventurous Gallery στέλνοντας δυναμικές φωτογραφίες και περιπετειώδεις εικόνες από τα ταξίδια σου στην πόλη και τις πόλεις. Στείλε τες έως και τις 4 Μαρτίου στο info@soulmag.gr, με μια λεξάντα. Οι πέντε καλύτερες θα δημοσιευτούν στο SOUL του επόμενου μήνα.

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Γεννήθηκε πριν από 39 χρόνια στην Αθήνα, μεγάλωσε στο Παγκράτι, είχε μια ευτυχισμένη παιδική ηλικία που, αναδρομικά, τα δυσάρεστα και χαμηρόφωνα, χαμηλόπλατα των -όπως όλ' αυτών τον άνθρωπο που είναι σήμερα. Ήξερε το παιδί που έπαιζε "κυνηγητό, κρυφτό, βαστάει" θέλοντας ιδιαίτερα και τέλειο, αλλά ήταν ανάγκη για "το χρονικό ενός προαναγγελθέντος επαγγελματικού προσανατολισμού".

Ο πατρικός συμπαθητής όλων βρισκόταν και γένε πως με θαυμάσιν τυχερό που έκανε ακριβώς αυτό που ονειρεύοταν μικρός, ολοζώη όλως πως ενώ γκυρίσμο και τις χαρές της τέχνη τώρα χωρίς μου -επαγγελματικά και προσωπικά,— και τις χαρές των μικρών πραγμάτων. Πάθχω από μια αίσθηση ολοκληρωτήσεων, έχοντας την ίδια επιθυμία με τον W. Whitman "to suck the marrow out of life"

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης

Ημερολόγια καταστρώματος

Στην ταινία «Επικίνδυνες μαγειρικές» του Βασίλη Τσελεμέγκου είναι ένας ναυτικός και μάγειρας σε ποντοπόρα πλοία. Όμως στην πραγματική ζωή; Ποιος είναι ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης; Συνέντευξη, Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

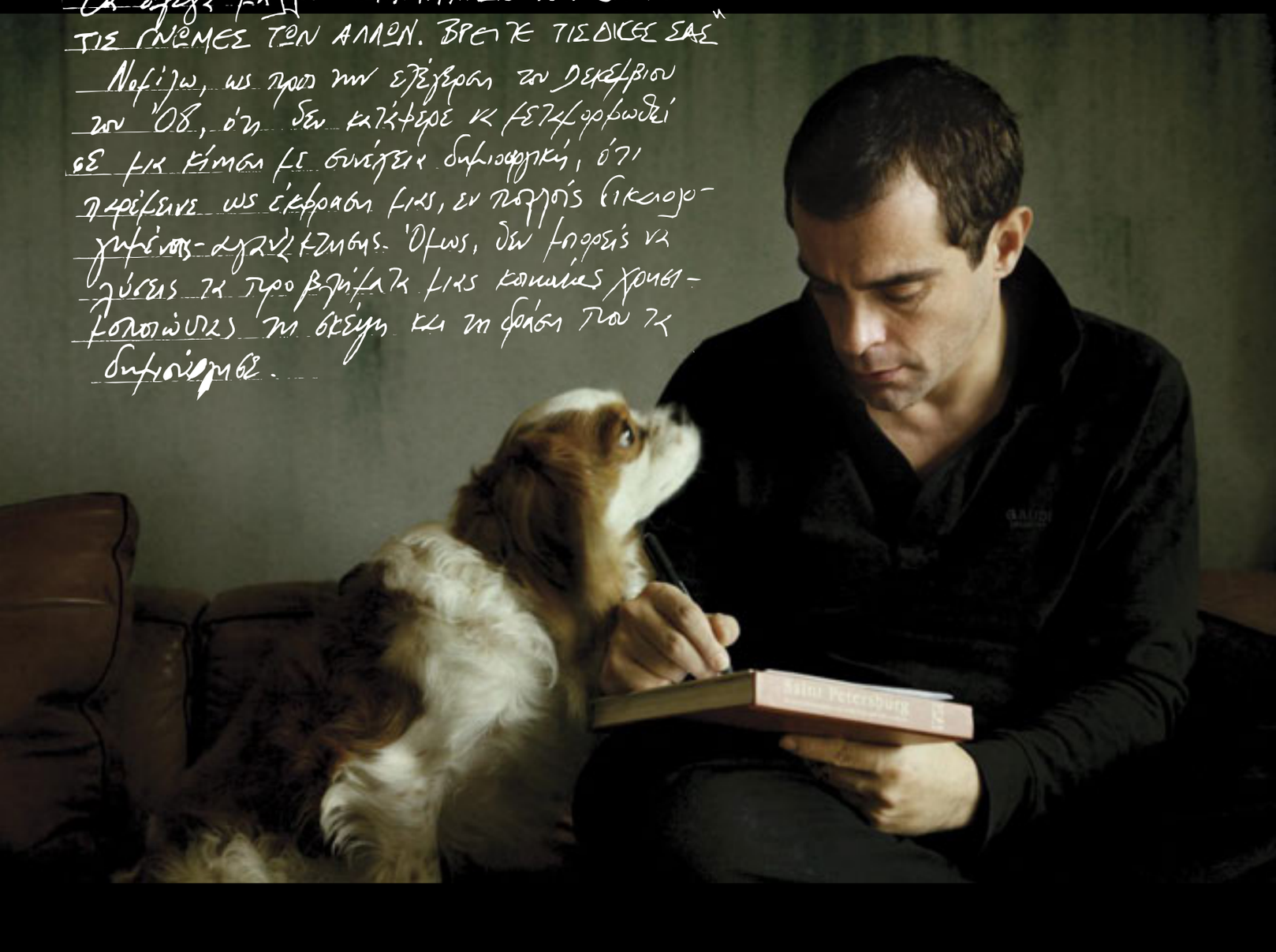
Μέσα στο κέντρο της Αθήνας, εκεί είμαι
έξω από τους φανταστικούς του. Δεν θέλω –
για την ώρα – τη γνώση των προσωπείων. Μ'
αρέσει πιο πολύ να παίρνω στο δέρμα μου
τα πόδια, που βρίσκει φίλους και γνωστούς
στο δρόμο, νοιώθω την περιέργεια των
ανθρώπων, των κέντρων, των καφέ, των εφημερίων.
Η Αθήνα είναι για μένα ένα συγγενικό μου
πρόσωπο: βλέπω τα επιπόλαιά της, αλλά η
αγάπη μου τα υπερβαίνει.
Υπάρχουν πολλές χαρές αυτές που σώματος
που με κάνουν ευτυχή, λαμπρώ όλως να πω ότι
η ευτυχισμένη όμως είναι είναι μπόμπος μόνος
στον κόσμο, ενώ γύρω του υπάρχει θλιβερότητα.
Υπήρξαν περιόδους στη ζωή μου που τον έρχεται
με πάθος ενδιάμεσα, τώρα – ευτυχώς – τον σέβομαι,
προπαντώ την πιο εξευγενισμένη διακίνηση ιδεών
και πληροφοριών στο διαδίκτυο.
Πριν τις γιορτές, με την πόρτα ξεκλείδωτη
ακουμπώντα, ήμουν συνέχεια εκνευρισμένος με
τους αναιδείς που υπεύθυνα να χτύπουν
το πρόβλημα. Όμως, ο χειμώνας
τον εθνικό κύπτο, ένα εν δυνάμει κόσμημα
που όλως μη η χώρα – οργανώθηκε
από τους Δυτικούς και έπειτα κρεμάστηκε
στα αμύρητα χέρια των μηχανών.
Νομίζω πως όλοι μας, ιδίως οι νεότεροι,
πάθαμε από ένα κοινό πρόβλημα του Δυτικού
πολιτισμού: θεωρούμε την ευτυχία αυτονόητο,
έχουμε ξεχάσει τα δύσκολα, και συχνά
βλαστήμουμε τις δυσκολίες της "δυστυχία".
Δεν βρίσκουμε νόημα στη ζωή μας, δεν
υπάρχουν πια "αναγκαίες χρήσεις" και αυτός
ο φιλοσοφικός, αναλυτικός κάνει νομίζω
το υπαρξιακό πρόβλημα των νέων σημαντικότερο
από το θέμα των 700 ευρώ.

Θα ήθελα να μάθω όλο γύρω μου να την συνηθίσω πιστέ τον κόσμο γύρω σου, να την τον φιλοξενήσω πιστός δεδομένο, να συνεχίσει να μπορεί και να δημιουργήσω. Για την ώρα μου τον υπενθύμισες κυρίως, κοιτώντας τις δικές μου βεβαιώσεις με λάθος φορείτηκε. Πάντα θαύμαζα κάθε ανθρώπινος. Είναι υπέροχο πολύ συναρπαστικό να ζήσεις, να μπορείς να δημιούργεις, καλώς ως δεν θαμάσεις δεν θα έχεις πότε τη φιλοσοφία να αλλαγείς. Ο παππούς μου, κάποτο δάσκαλος όλο αγαπημένο πατήσεις και μουσικό και επιθυμούσες ήταν τα προβλήματα που θαύμαζε με διαμόρφωσαν. Όχι καθοριστικά πάντως. Α, και κάποτο ισχυρισμό μέτρο.

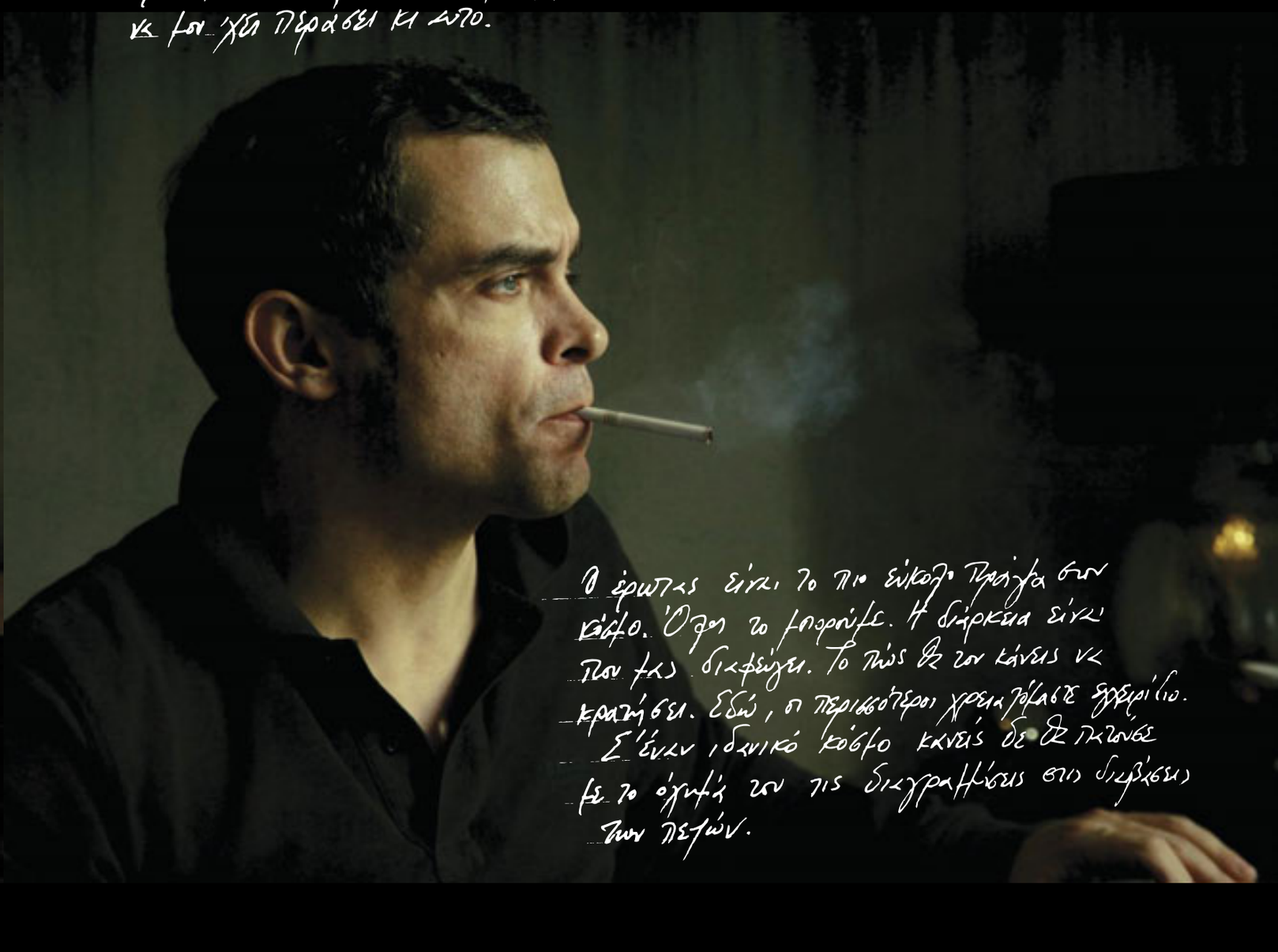
Αν έγραφα ένα λιανικό σε χαρτί (πράγμα απίθανο με τις απαιτήσεις μου, γιατί σπάνιως το τέλειωμα μεταδίδεται, κι ο χαρτί χαλάει) θα έβαζα πάλι τον "ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΤΙΣ ΓΝΩΜΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ. ΒΡΕΤΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΣΑΣ"

Νομίζω, ως προς την εξέλιξη του δεκεμβριού του '08, ότι δεν καλύτερα να μεταμορφωθεί σε μια κίνηση με συνέπεια συμπεριφορική, ότι προέρχεται ως έκφραση μιας, εν πολλοίς εικονογραφικής-αρχιτεκτονικής. Όπως, δεν μπορείς να ζήσεις τα προβλήματα μιας κοινωνίας χρησιμοποιώντας τη σκέψη και τη φράση που τα διαμόρφωσε.

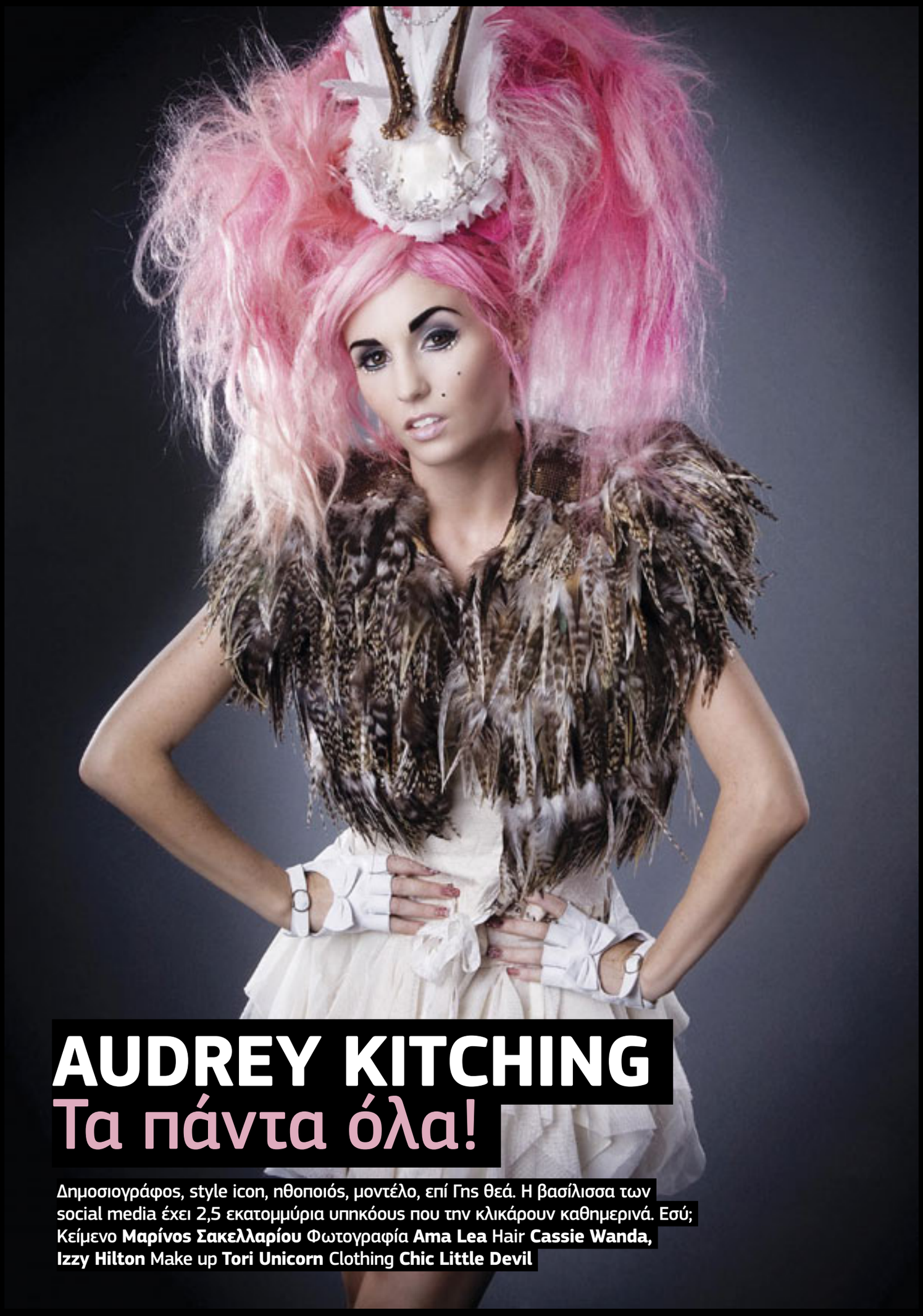
Μ' αρέσει η έκφραση "Δόξα τω Θεώ", τη χρησιμοποιώ, κάθε με την ευρύτερη, τοπική της έννοια, συγκινούμαι, με την ακεραιότητα του Επιταφίου, με το "Αη γενεά πάσα", θυμάμαι και τ' χρόνια που τ' παιδιά, όλως δεν πιστεύω, θε ήθελα να γίνω σε μια κοινωνία όπου η Πίστη έχει αποκτήσει στα πλαίσια της προσωπικής - ιδιωτικής επιλογής (έτσι απ' τ' δικαστήρια και τ' αρχεία μας). Πιστεύω όμως οι άνθρωποι που πιστεύουν στην επιστήμη, στη θεωρία της εξέλιξης, δεν είναι ποτέ φανατικοί, δεν υπάρχει φονταμενταλισμός άθεος. Μάντεψε! Ότι 59% των Ελλήνων πιστεύουν στη Δευτέρα Παρουσία! Είμαι Άθεος - Χριστιανός Ορθόδοξος.

Παιδικά φοβόμουν το θάνατο και τη λεξιπόσια. Τώρα, μόνο το θάνατο. Εμπιστεύομαι μέχρι να πεθάνω να μου 'χει περάσει κι αυτό.

Ο έρωτας είναι το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο. Όσο το μπορούμε. Η δύσκολα είναι που τελειώνει. Το πώς θε σου κάνεις να κρατήσει. Εδώ, οι περισσότεροι χρειαζόμαστε ψυχίατρο.

Σ' έναν ιδανικό κόσμο κανείς δε θε πλησιάσει με το σχήμα του τις διαγραμμίσεις στην διαμόρφωση των πεζών.

AUDREY KITCHING
Τα πάντα όλα!

Δημοσιογράφος, style icon, ηθοποιός, μοντέλο, επί Γης θεά. Η βασίλισσα των social media έχει 2,5 εκατομμύρια υπηκόους που την κλικάρουν καθημερινά. Εσύ;
Κείμενο **Μαρίνος Σακελλαρίου** Φωτογραφία **Ama Lea** Hair **Cassie Wanda, Izzy Hilton** Make up **Tori Unicorn** Clothing **Chic Little Devil**

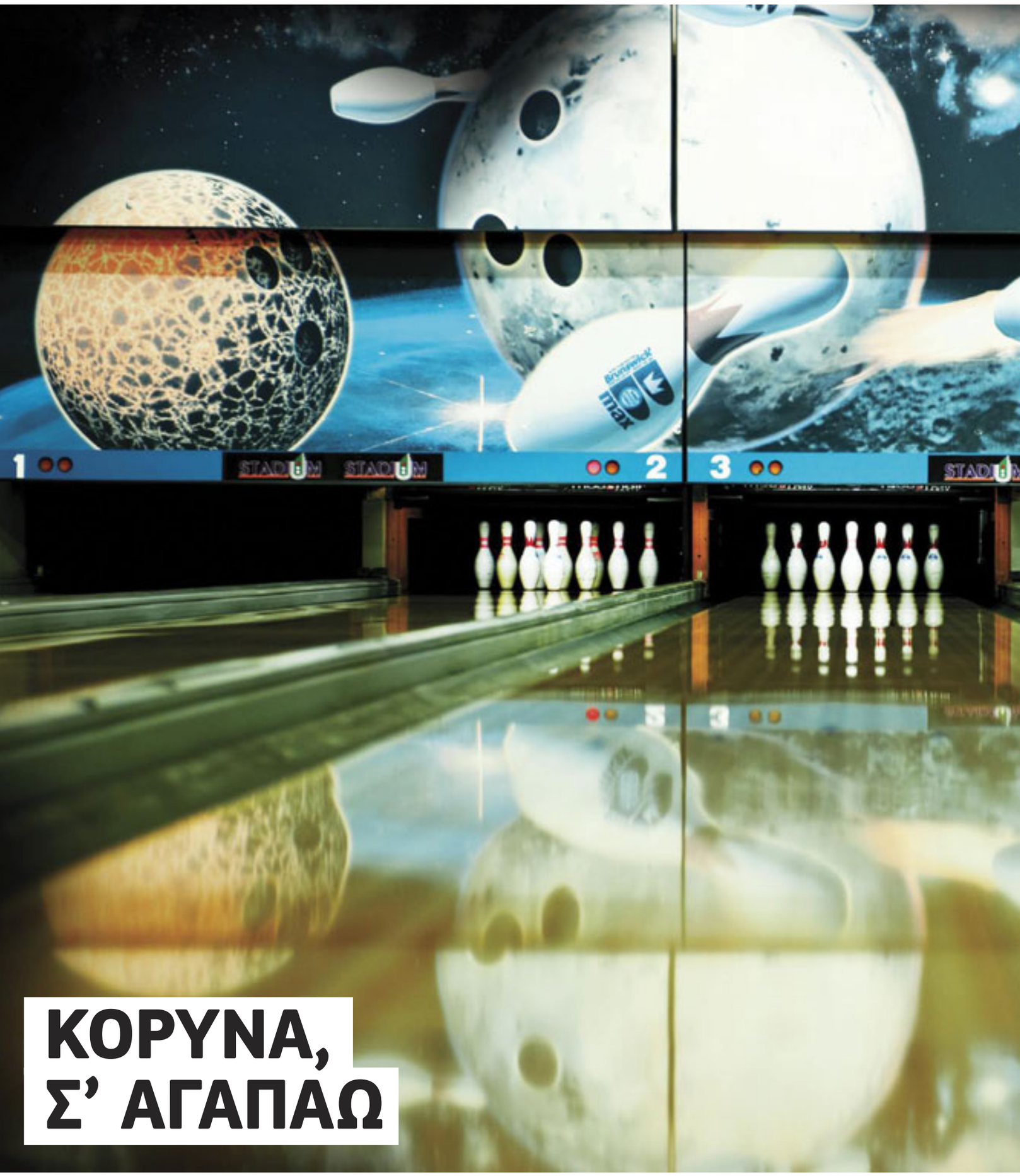
Teen style icon, fashion blogger, σχεδιάστρια, make up artist, ηθοποιός, μοντέλο, εμπνευσμένη από όλα όσα λάμπουν και εθισμένη στο ξεφύλλισμα περιοδικών μέχρι τελικής πτώσης. Πρόκειται για την αυθεντική scene βασίλισσα, που κέρδισε τη φήμη της αρχικά μέσω του MySpace, με εκατοντάδες χιλιάδες φίλων και εκατομμύρια views. Το πιστό online κοινό της δεν περιλαμβάνει μόνο κοινούς θνητούς, που θαυμάζουν το πρωτότυπο στιλάκι της και τις υπερπαραγωγές που προκύπτουν και από την πιο απλή της φωτογραφία, αλλά και πρωτοκλασάτα ονόματα αστέρων (κυρίως της Αμερικής).

Η Όντρεϊ είναι ένα 24χρονο κορίτσι από τη Φιλαδέλφεια της Πενσιλβάνια που προκαλεί έως και 2,5 εκατομμύρια κλικ το μήνα και φιγουράρει στον παγκόσμιο Τύπο, διαδικτυακό ή μη, διχάζοντας με το στιλ που προωθεί. Καταζητείται από τους top φωτογράφους και, παρόλο που ισχυρίζεται πως κανείς δεν μπορεί να αγοράσει την αγάπη της, δε διστάζει να δώσει αρκετή από αυτή στα πολυάριθμα προϊόντα που διαφημίζει, σε οργανώσεις στις οποίες συμμετέχει ενεργά και σε ανθρώπους που θαυμάζει. Η Coca-Cola τη χρησιμοποίησε σε ένα από τα πιο πρόσφατα πρότζεκτ της, η οργάνωση των σχεδιαστών κατά του AIDS την επέλεξε να σχεδιάσει ένα μπλουζάκι και η Κέιτι Πέρι φορούσε στην περιοδεία της μερικά κομμάτια σχεδιασμένα από αυτό το πλάσμα αστείρευτης δημιουργικότητας.

Η Όντρεϊ και τα ροζ μαλλιά της ζουν στην Πόλη των Αγγέλων. Ένα κανονικό 24ωρο μπορεί να την οδηγήσει σε κόκκινα χαλιά για να πάρει συνεντεύξεις από τρανταχτά ονόματα (Lady Gaga, Robert Downey Jr. και Kim Kardasian, τα τελευταία της κατορθώματα), σε μια guest εμφάνιση σε κάποια συναυλία, σε fashion show ή, έστω, σε ένα κλαμπ. Κι όλες αυτές οι δραστηριότητες, ανάμεσα στα blogs, τα video και τα tweets της, που της έδωσαν και μία από τις 10 πρώτες θέσεις των πιο όμορφων διάσημων του Twitter. Τέλος, η σελίδα της στο Buzznet (που την είχε προσλάβει το 2007 για να καλύψει το Warped Tour) είναι ένας από τους κορυφαίους προορισμούς όσον αφορά τα social media δίκτυα.

Είναι Λέοντας και αυτό, λέει, την κάνει αρχηγό. Δε θα της πει κάποιος τι να κάνει (πόσο μάλλον τι θα φορέσει). Τα νέα παιδιά δε χάνουν ούτε κόμμα από το ηλεκτρονικό της ημερολόγιο, ενώ διασημότητες του μουσικού στερεώματος και του Χόλιγουντ οφείλουν συχνά το στιλ τους στη δεσποινίδα Κίτσινγκ. Κάθε τόσο της γίνεται η ερώτηση από τους νεολαίους «φίλους» της για το πώς έγινε τόσο διάσημη και της ζητούνται οδηγίες, μιας και το να βάφεις το μαλλί σου ροζ προφανώς δεν είναι η λύση. Το μόνο που απαντά είναι πως «αν χρειάζεται να ρωτάς, δεν είσαι φτιαγμένος για αυτό τον χώρο».

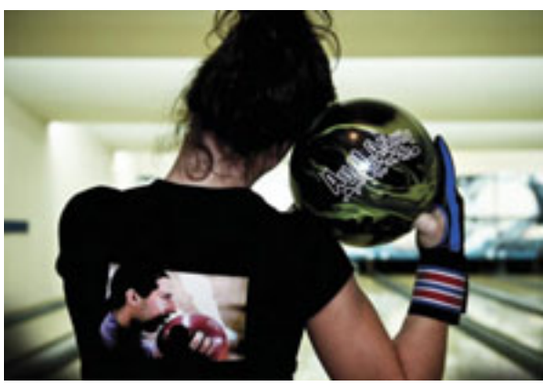
ΚΟΡΥΝΑ, Σ' ΑΓΑΠΑΩ

250.000 Έλληνες κάθε βδομάδα το γλιστράνε και το γλεντάνε. Το μπόουλινγκ δεν είναι χόμπι, δεν είναι μόδα, δεν είναι σκέτη τεχνική, είναι τρόπος ζωής. Χτύπα! Κείμενο **Λένα Χουρμούζη** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος, Ασπασία Κουλύρα**

STADIUM
4
5

Ο ΠΡΩΤΑΡΗΣ

Strike: Όταν όλες οι κορύνες πέφτουν με την πρώτη μπαλιά.
Spare: Όταν οι κορύνες πέφτουν με τη δεύτερη μπαλιά.
Split: Ένα πιο δύσκολο spare, όταν η απόσταση της μιας κορύνας από την άλλη είναι μεγάλη.
Pocket: Όταν η μπάλα πάει στις θέσεις 1-3, δηλαδή στην πρώτη και στην τρίτη κορύνα.
Brooklyn: Μια λάθος μπαλιά που θα βρεθεί αριστερά από τον άσσο και θα χτυπήσει την πρώτη και τη δεύτερη κορύνα.
Approach: Ο χώρος προσέγγισης, εκεί που στέκονται οι παίκτες, κι έχει μήκος έξι μέτρα.
Αιώρηση: Πόσο ελεύθερα κινείται το χέρι κατά τον βηματισμό στο approach.
Hook: Περιστροφή της μπάλας, πόσο θα γυρίσει πάνω στον διάδρομο.
Backs wing: Το υψηλότερο σημείο ταλάντευσης στην μπάλα.

«Σε κάθε διοργάνωση συμμετέχουν έως και 600 άνθρωποι. Αγωνίζονται για να καταταγούν σε μια σειρά. Δεν κυνηγούν εθνικές διακρίσεις. Αγαπούν το μπόουλινγκ, την οργάνωση, την επισημότητα, τις γραμματείες, και τα αποτελέσματα είναι μέσα στο ίντερνετ με τη φωτογραφία τους και τα στοιχεία τους. Κάθε 15 μέρες είναι εκεί, στις αίθουσες, με όλο τον εξοπλισμό τους», λέει ο Βασίλης Κουλοχέρης, αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Μπόουλινγκ (ΕΟΜ).

Η ομοσπονδία συστάθηκε το 1985 και το μπόουλινγκ αναβαθμίστηκε από χόμπι σε άθλημα. «Να 'ναι καλά ο Γεράσιμος Γιακουμάτος. Βοήθησε πολύ προς αυτήν την κατεύθυνση. Είναι δεινός μπόουλερ», αποκαλύπτει ο αντιπρόεδρος της ΕΟΜ, και συνεχίζει αραδιάζοντας αριθμούς: «Έχουμε 3.000 αθλητές. Παίρνουμε από το κράτος 65.000 ευρώ τον χρόνο. Σε όλον τον πλανήτη είμαστε 110.000.000 εγγεγραμμένοι αθλητές. Το δεύτερο σε δημοτικότητα άθλημα στον κόσμο. Στην Ελλάδα 250.000 άτομα την εβδομάδα μπαίνουν στις αίθουσες του μπόουλινγκ». Είπα να μπω κι εγώ. Όχι σε μία, αλλά σε τρεις.

Στράικ a pose

Στάση πρώτη: Strike Bowling Center. Η αίθουσα των πρωταθλητών. Δεκαέξι διάδρομοι σε δύο επίπεδα. Οθόνες για το σκορ. Οι διάδρομοι δεν είναι ξύλινοι, αλλά συνθετικοί. Είναι επίσης περασμένοι με λάδι. Οι ειδικοί λένε ότι από το λάδωμα του διαδρόμου καθορίζεται το σκορ ενός αγώνα. Στο Strike σηκώνουν την κούπα του ατομικού και του ομαδικού πανελλαδικού πρωταθλήματος εδώ και οκτώ χρόνια. Τον Οκτώβριο πήραν και το πανευρωπαϊκό με τον Γιάννη Σταθάτο: «Ξεκίνησα λόγω του πατέρα μου. Παίζω από 15 ετών». Μετά έγινε ντρίλερ. Αυτός που ανοίγει τρύπες στις μπάλες του μπόουλινγκ: «Η μπάλα πρέπει να πιάνεται καλά στο χέρι για να μπορεί ο παίκτης να την αφήσει καλύτερα στον διάδρομο. Ο αντίχειρας δέχεται μεγάλο βάρος. Όταν φύγει ο αντίχειρας από την τρύπα, επί της ουσίας έχει φύγει η μπάλα από το χέρι. Άρα πρέπει να τον πιέζεις με τρόπο τέτοιον, ώστε να μη σε ενοχλεί και να μην αφήνει σημάδια πάνω στο χέρι».

Ο Γιάννης είναι επίσης προπονητής. Τον ρώτησα τι θα χρειαστώ για να κάνω στράικ, να ρίξω δηλαδή όλες τις κορύνες με την πρώτη μπαλιά: «Το στράικ δεν απαιτεί μυϊκή δύναμη, θέλει μια αναλογία στροφών με ταχύτητα. Περιστροφή πάνω στον διάδρομο και ταχύτητα κατά την κρούση στις κορύνες. Βοηθάει η γυμναστική και ιδίως οι ασκήσεις για στήθος, κοιλιακούς, ραχιαίους και για τετρακέφαλους. Ο κορμός πρέπει να είναι πάντα σταθερός για όσο το δυνατόν καλύτερη κίνηση. Τα πόδια να είναι δυνατά, γιατί στο τελευταίο βήμα ρίχνεις όλο το βάρος στο αριστερό πόδι. Εάν είναι αδύναμο, χάνεις σε ισορροπία και δεν πετάς την μπάλα εκεί που θέλεις».

Ο Γιάννης περνάει από τη θεωρία στην πράξη. Βάζει τα ειδικά παπούτσια. Ένα υφασμάτινο παντελόνι και μπλουζάκι με τα διακριτικά του συλλόγου. Η μπάλα είναι δική του. «Στην αρχή εννοείται ότι δε χρειάζεσαι την καλύτερη μπάλα που κυκλοφορεί στην αγορά ή τα καλύτερα παπούτσια. Μια πρώτη μπάλα κοστίζει 150-160 ευρώ, ένα ζευγάρι παπούτσια 25 ευρώ, και η τιμή ανεβαίνει όσο θες. Η μπάλα μπορεί να φτάσει στα 290 ευρώ. Μια τσάντα με θήκες για τρεις μπάλες έχει περίπου 25 με 30 ευρώ». Ρίχνει τις κορύνες με κλειστά μάτια. Είπα να δοκιμάσω κάποια άλλη φορά. Άσε που η μπάλα φαίνεται βαριά. Φεύγω για Καστέλα.

Ο παλιός είναι αλλιώς

Το Bowling Center στο άλσος του Προφήτη Ηλία είναι παλιό. Από το 1972. Το πρώτο που άνοιξε στην Ελλάδα. Η αισθητική δεν έχει αλλάξει πολύ από τότε. Οκτώ διάδρομοι για μπόουλινγκ, παλαιομοδίτικα τραπεζάκια και ερμάρια για τα προσωπικά αντικείμενα των επισκεπτών, στα κάγκελα κορύνες, ηλεκτρονικά παιχνίδια και τηλεοράσεις που δείχνουν ποδόσφαιρο. Στους τοίχους ξεχωρίζουν οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες. Ακόμα περισσότερες με περιμένουν στα συρτάρια του γραφείου. Ο φακός έχει απαθανατίσει τον επί χούντας δήμαρχο, Αριστείδη Σκυλίτση, να ρίχνει την μπάλα, ο Μιχάλης Βιολάρης παρακολουθεί από τις θέσεις του κοινού και ο Ντίνος Καρύδης δοκιμάζει να κάνει στράικ. «Κάποια στιγμή πρέπει να συγκεντρώσουμε όλο το υλικό και να κάνουμε μια έκθεση», μου λέει ο ευγενέστατος υπεύθυνος, «αυτή είναι η ιστορία του μπόουλινγκ στην Ελλάδα. Εμείς τα ξεκινήσαμε όλα». Μπορεί η πρώτη αίθουσα να είχε διαμορφωθεί την ίδια χρονιά στο ξενοδοχείο «Apollon Palace» στο Καβούρι για τους στρατιώτες της αμερικανικής βάσης, στην Καστέλα όμως γεννήθηκε το ελληνικό μπόουλινγκ.

Η πιο πρόσφατη πρωτιά, σύμφωνα με τον αντιπρόεδρο της ΕΟΜ, είναι η τηλεοπτική κάλυψη του αθλήματος. Είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα στην ιστορία του μπόουλινγκ που κατάφερε να δείξει το πρωτάθλημά της και αποσπασματικά τουρνουά ή κάποιες σκηνές υπό τη μορφή ρεπορτάζ σε τακτά χρονικά διαστήματα (κάθε 15 ημέρες) από την τηλεόραση. «Το σπικάζ γίνεται μετά σε στούντιο. Το μπόουλινγκ είναι καινούργιο φρούτο στην ελληνική τηλεοπτική αγορά και ο κόσμος πρέπει να ενημερωθεί για να μπορεί να το παρακολουθήσει».

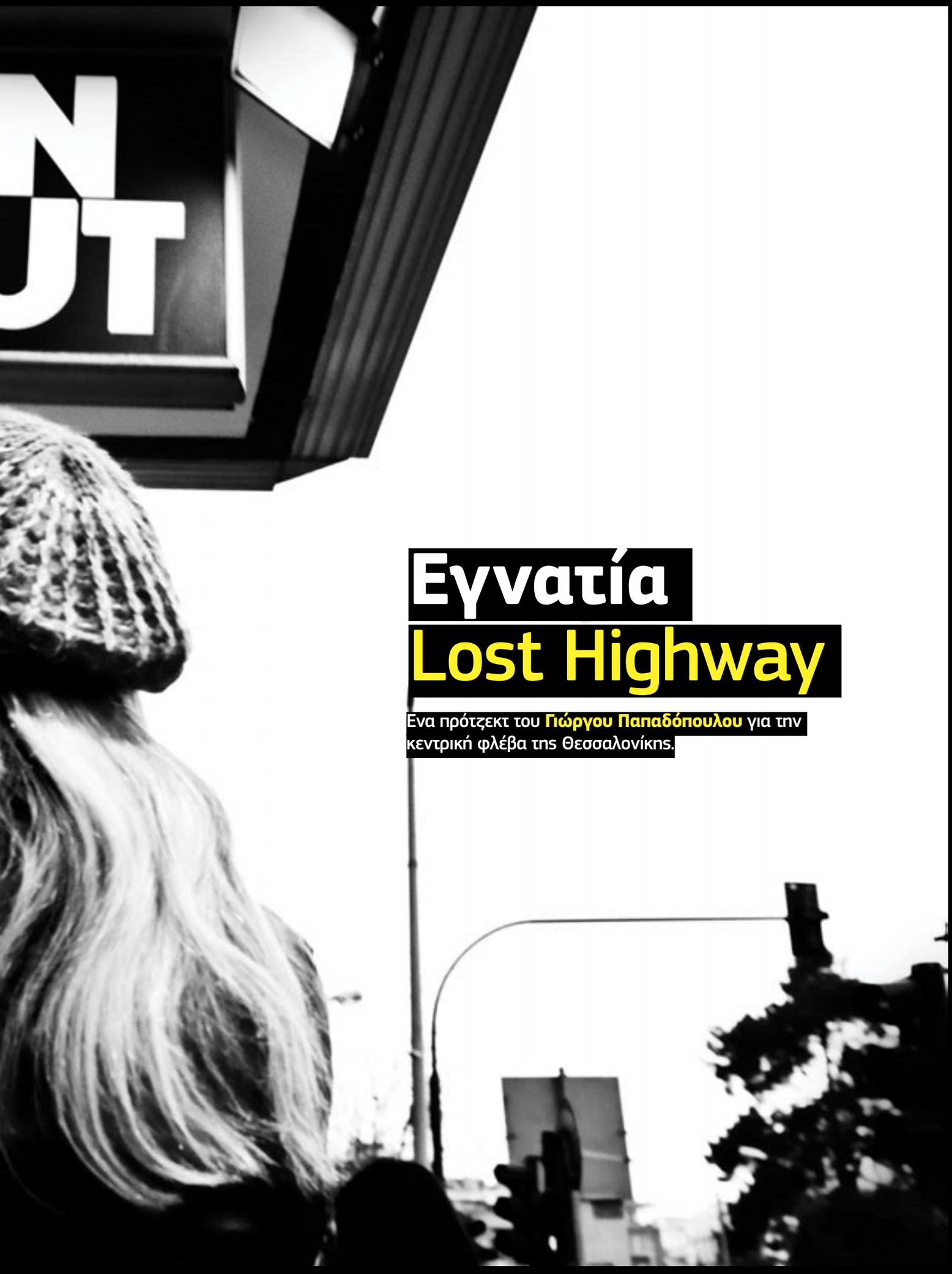
Μις Λεμπόφσκι

Παίζουν στη Θεσσαλονίκη, όταν δεν πηγαίνουν να δουν κάποια ταινία στον κινηματογράφο. Η Τζένη Καΐπη και η ομάδα της είναι οι Μπιγκ Λεμπόφσκι: «Δε δώσαμε μάχη για να κατοχυρώσουμε το όνομα. Είμαστε κινηματογραφόφιλοι και θέλαμε κάτι πρωτότυπο, και όχι τα κλασικά "Strike" ή "Split". Θα ήθελα πάρα πολύ να παίζω σαν τον Τζέφρι Λεμπόφσκι ή τον Χεσούς Κουιντάνα, αλλά έχω δρόμο ακόμα. Το να κάνεις στράικ είναι σαν τη σκοποβολή. Νιώθω απίστευτη ικανοποίηση όταν βλέπω ότι είχα σωστό σημάδι. Δυστυχώς, δεν μπορώ να παινευτώ ακόμα για "τριπλώματα" και "τετραπλώματα", δηλαδή για τρία και τέσσερα στράικ στη σειρά, όπως πολλοί συμπαίκτες μου στους αγώνες, που τους βλέπω και ζηλεύω. Μπορεί να κάνω τρία και τέσσερα σε ένα παιχνίδι, αλλά όχι μαζεμένα... Είμαι ακόμα στην αρχή, με ρεκόρ το μαγικό αριθμό 159, αλλά ευελπιστώ ότι με συστηματική προπόνηση θα μεγαλουργήσω κάποτε. Αυτό που είναι σημαντικό, είναι να νιώθεις άνετα για να μπορείς να τεντώσεις και χέρι και πόδι, χωρίς να σκέφτεσαι "ωχ, τι θα σκιστεί τώρα, τι θα αποκαλυφθεί", και άλλα τέτοια. Μια φόρμα είναι ό,τι καλύτερο. Επίσης, οι περισσότεροι φοράνε γάντι για να έχουν σταθερή και σωστή κίνηση στο χέρι, αλλά εμένα δε με βόλεψε ποτέ, όσο κι αν το πάλεψα. Δε νομίζω ότι συνιστάται το μπόουλινγκ για αδυνάτισμα, ίσα-ίσα που οι καλύτερες παίκτριες τα έχουν τα παραπανίσια κιλάκια τους...».

BO
GO

Εγνατία
Lost Highway

Ένα πρότζεκτ του **Γιώργου Παπαδόπουλου** για την κεντρική φλέβα της Θεσσαλονίκης.

30
25.00
35
28.00

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ
ΕΝΘΕΣΙΑ - ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: ΤΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ
μιλάμε για λίγα ευρώ
Εκδίλωσ
(από το σωματείο
(από το Σωματείο Σερβ
που δραστηριοποιείτ
DOP
ΑΤΡΟ ΑΘ
ΟΛΓΑΣ 35 - ΤΗΛ.: 2310.

ΑΤΟΚΕΣ ΑΦΟΡΕΣ
40%
50%
Accessories

Μακεδονία
Macedonia

ΜΟΝΟ 12 & 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ!

μισό

Το άλλο σου μισό,
το πληρώνει μισό!

Αγοράζοντας ένα από τα εικονιζόμενα προϊόντα,
παίρνεις άλλο ένα ίδιο στη μισή τιμή!

Κινητό
LG KP500 Cookie Black
129€

Turbo-X
MiniNote II Win7
319€

MP4 Player
Transcend T-Sonic
860 FM 4GB
59,90€

Ψηφιακή Κορνίζα
Telefunken, 7" DPF 7901
42€

πλαισιο

www.plaisio.gr

Γραμμή Επικοινωνίας: **800-11-12345**

Μια σκύλα, μια θεά, μια πλατινέ ντίβα από γεννησιμιού της ή άλλο ένα μιντιακό κατασκεύασμα της μουσικής βιομηχανίας, που ψάχνει μανιωδώς την καινούργια Μαντόνα; Συμπεράσματα μόνοι σας.
Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης** Φωτογραφία **David LaChapelle**

LADY GAGA

Blonde on blonde

Μικροσκοπικές γυναίκες με ψηλοτάκουνες γόβες γυρεύουν άνδρες ανδρείκελα για home made parties, από αυτά που ξυπνάτε απόγευμα με άγνωστες φάτσες και το κεφάλι σας γυρίζει σαν ντισκομπάλα, τοπίο βομβαρδισμένο από εσώρουχα και λεκέδες. Καλωσορίσατε στον πλανήτη Gaga. Εδώ οι άνθρωποι κυκλοφορούν μόνο με λιμουζίνες, ράβονται στον Χέντι Σλιμάν, λατρεύουν τον Ντέιβιντ Μπόουι και τον Φρέντι Μέρκιουρι, βρίσκουν ρυθμό με keytars και δεν αποχωρίζονται ποτέ τα subwoofers. Όταν ο ήλιος πέφτει, φορούν γυαλιά Polaroid, γιατί τα φλας αναβοσβήνουν ολόκληρη τη νύχτα. Πλανήτης Gaga. Οι νόμοι υπάρχουν για να παραβιάζονται, οι λιμουζίνες για να φιλοξενούν σαρκικά πολύγωνα, τα χαρτονομίσματα για να καίγονται, το make-up για να λιώνει από ιδρωμένες σταγόνες σε ένα βικτοριανό ανάκλιντρο κάποιο ξεχασμένο χάραμα. Fashion police, κόσμος πολύς, στρατιές από retro geeks και power bitches. Τα γκαγκάν βίντεο της Lady Gaga.

She is not a girl, she is a monster

Η 23χρονη Στέφανι Τζοάνα Αντζελίνα Τζερμανότα γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη από Ιταλοαμερικανούς, σατανικές ομοιότητες με την κυρία Τσικόνε. Πρωτόπαιξε πιάνο στα 4, τραγούδι 10 χρόνια μετά, καθολικό σχολείο, συμμαθήτρια με τις αδερφές Χίλτον, χεβιμεταλλάς ντράμερ πρώτος γκόμενος, ένα τρίμηνο συμβόλαιο με τη δισκογραφική Def Jam στα 19, μετά την πόρτα της εξόδου ο δρόμος έγραφε ναρκωτικά και μπουρλέσκ εμφανίσεις σε ανεξάρτητους χώρους.

Το 2008 το ντεμπούτο «The Fame» παίρνει το ασανσέρ για την κορυφή, Νο.1 σε Βρετανία, Καναδά, Αυστρία και Ιρλανδία, 3.000.000 πωλήσεις. Με το δεύτερό της άλμπουμ, «The Fame Monster», που κυκλοφόρησε τον περασμένο Νοέμβριο, υπολογίζεται πως συνολικά έχει ξεπεράσει τα 8.000.000 άλμπουμ και τα 35.000.000 σινγκλ στα ψηφιακά δισκοπωλεία. Τα εισιτήριά της ξεκινούν από 50 δολάρια και αγγίζουν τα 395, αν πρόκειται για τα πακέτα «meet & greet», τη νέα τακτική των εταιριών.

Any sex, good sex

Τον Μάιο του 2009 ως καλεσμένη στην εκπομπή της λεσβίας Έλεν Ντε Τζενέρις δήλωσε τις αμφιφυλοφιλικές σεξουαλικές της προτιμήσεις, ενώ στις 11 Οκτωβρίου του ίδιου έτους εκφώνησε στην Ουάσινγκτον ομιλία στήριξης των δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων στο πλαίσιο του National Equality March, ενός από τα μεγαλύτερα ακτιβιστικά event των Ηνωμένων Πολιτειών. «Ευλογείτε τον Θεό και τους γκέι», ήταν η καταληκτική της φράση.

Everybody be cool, this is a robbery!

Ο Μέριλιν Μάνσον είπε πως δεν ξεπουλιέται και είναι πανέξυπνη. Η Κριστίνα Αγκιλέρα, όταν της επισημάνθηκαν οι ομοιότητες που της αποδίδει ο Τύπος με τη νεαρή σταρ, ανέφερε πως «είναι ανίδεη για τις συγκρίσεις και δεν μπορεί να καταλάβει αν η Gaga είναι άνδρας ή γυναίκα». Ο Akon στη φωνή της έχει βρει τη μούσα του. Οι Akord από τη Μολδαβία συμμετέχουν στα προκριματικά της χώρας τους για την Eurovision με τραγούδι που φέρει το όνομά της. Η Lady Gaga τηρεί τις προδιαγραφές ενός νέου ειδώλου. Τα καλλυντικά «Mac» επιμελούνται την περιοδεία της, η ίδια διαφημίζει τα ακουστικά του Dr. Dre, η εφαρμογή καραόκε της Ioki για το iPhone κάνει θραύση. Η 23χρονη τραγουδίστρια ανέλαβε πρόσφατα χρέη διευθύντριας δημιουργικού για την εταιρία Polaroid. Τα πρώτα προϊόντα που θα κυκλοφορήσουν εντός του νέου έτους παρουσιάστηκαν στην έκθεση τεχνολογίας του Λας Βέγκας.

Queen of the stone age

Η περιοδεία «Monster Ball» της Lady Gaga με support τον αμερικανό ράπερ Kid Kudi προσγειώνεται από πρωτεύουσα σε πρωτεύουσα κόβοντας ασταμάτητα εισιτήρια και προσφέρει ένα σόου που θυμίζει τα πρώτα βήματα της Madonna. Η τελευταία μοιράστηκε μαζί της τη σκηνή και μαλλιοτραβήχτηκαν από κοινού για τις ανάγκες ενός κωμικού σκετς στο πλατό του «Saturday Night Live». Η Madonna την έχρισε διάδοχό της σε δηλώσεις της στο περιοδικό «Rolling Stone».

Στις 11 Δεκεμβρίου η Lady Gaga παρευρέθηκε στο γκαλά Royal Variety Performance τραγουδώντας το «Speechless». Η βασίλισσα Ελισάβετ Β' της έσφιξε το χέρι. Τον Ιανουάριο αναγκάστηκε να ματαιώσει μια συναυλία της λόγω ταχυκαρδίας. Εμφανίστηκε την επομένη στην εκπομπή της Όπρα για να διασκεδάσει τα ιντερνετικά ιατρικά ανακοινωθέντα και πριν λίγες μέρες τραγούδησε στο Λονδίνο μαζί με τον Boy George. Ξανθιά νεαρή, ύψους 1.55 και με αγγελική φωνή, έρχεται στο στερεοφωνικό σας με εκέμυθη ποπ και άγριες διαθέσεις. Δεκτές και διαδικτυακές επισκέψεις. Πληροφορίες εντός.

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

THE SHOPRANOS

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ **ΜΙΝΩΑ ΒΟΡΕΑΔΟΥ**
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ **ΣΑΚΗΣ ΓΙΟΥΜΠΑΣΗΣ**
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ **VICTWR**

Προσφορά

01 Μπλούζα **Volcom**, **Boardsports**
02 Sweater **Billabong**, **sportService**
03 Τζιν, **Levi's**
04 Μπλούζα **Energie (Sixty Hellas)**, €125, fenafresh
05 Τζιν, **Diesel**
06 Παπούτσια **All Star Converse**, **Elmec Sports**
07 Goggles **Von Zipper**, **sportService**
08 Τζάκετ **Wrangler**, **VF Hellas**

01

02

03

04

05

06

Tissot: It's Love Time

Το ρολόι Tissot St Valentine's 2010, αφιερωμένο στη φετινή μέρα του Αγίου Βαλεντίνου, αιχμαλωτίζει τον ρομαντισμό της κάθε στιγμής και τον κάνει να διαρκεί για πάντα, μέσα από ένα στιλάτο, μοντέρνο design και σύγχρονα υλικά. Μηχανισμός quartz με ένδειξη χαμηλής διάρκειας ζωής της μπαταρίας, κρύσταλλο ζαφείρι που δε χαράζεται και κάσα από ανοξείδωτο ατσάλι φέρνουν το αδιάβροχο ρολόι σε δερμάτινο λουρί strap με αγκράφα-πεταλούδα για να το αγαπήσετε. Swatch Group Hellas, T: 210 9565 656

01 Φουλάρι, **Ale**
02 Φόρεμα **Levi's**, **Mega Outlet**
03 **Walkman A845** Video MP3 Player, **Sony**
04 Δαχτυλίδι **Matching Opposite**, **Swatch**
05 Παπούτσια **Crocband**, **Crocs**
06 Τσάντα, €46, **BSB**
07 Ζακέτα **Rare**, **Shop & Trade**
08 eBook **Turbo-X** χωρητικότητας 4.000 βιβλίων, €249, **πλαίσιο**
09 Κούπα 355ml **Year of the Tiger 2010**, **Starbucks**
10 Μπλούζα **Lee**, **VF Hellas**
11 **«Graffiti Planet»** by KET, **Fnac**
12 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**

Beauty and the Beat: Smells like clean spirit!

Επιμέλεια **Ελευθερία Χαριστανίδου**

Body scrub **Aztec King Vanilla Pear**, που συνδυάζει τη ξεστή και αισθησιακή, σύμφωνα με τους γαλαξοαίματους Αζτέκους, βανίλια με το αχλάδι, **Kings & Queens.**

Τονωτικός αφρός καθαρισμού προσώπου **Materia Herba** για όλους τους τύπους δέρματος, **Korres.**

Γυναικείο άρωμα **Precious Pink**, με πρώτες νότες εσπεριδοειδή και λευκά λουλούδια, νότες καρδιάς γιασεμί και άνθη ροδακινιάς, και νότες βάσης ξύλο κέδρου, άμπαρι και φίνο μόσχο, **Sergio Tacchini.**

Spray Demelant Vitamine, conditioner με βιταμίνες για καθημερινή φροντίδα, ιδανικό για λεπτά έως κανονικά μαλλιά, για δύναμη και λάμψη στην τρίχα, **mod's hair.**

Νέο άρωμα **Marine Groove**, με έντονη φρουτώδη και λουλουδάτη δομή και διασκεδαστική, glamour και μοδάτη συσκευασία, **Escada.**

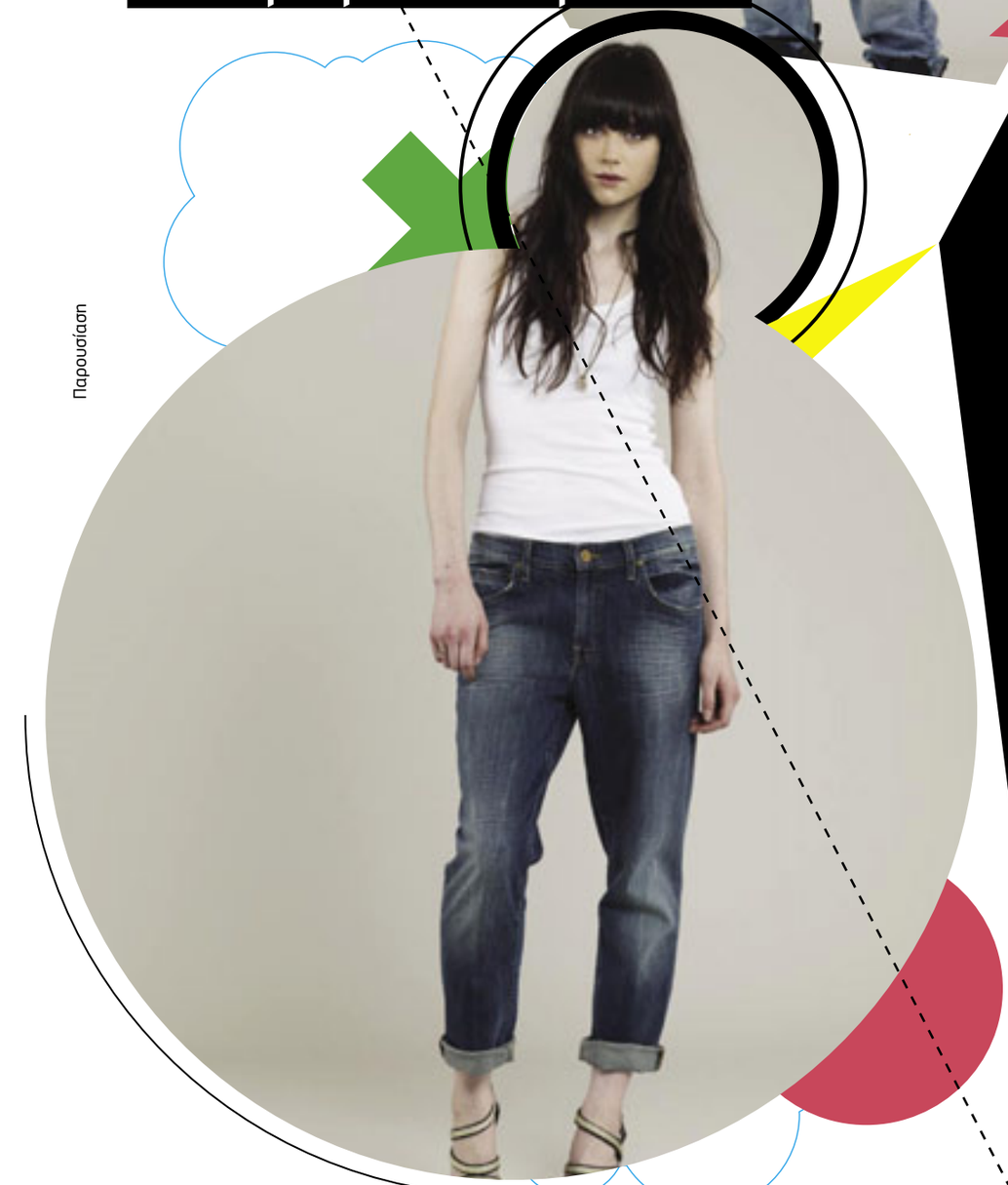

Κασετίνα ολοκληρωμένου συστήματος περιποίησης των λιπαρών και άτονων μαλλιών **Seb Excess**, που περιλαμβάνει το Seb Excess Shampoo και το Seb Excess Conditioner και θα τη βρείτε αποκλειστικά στα φαρμακεία με προνομιακή έκπτωση 25%, **Frezyderm Hair Line.**

Lee DNA: Collection SS10

Επιστροφή στο... μέλλον

Τα αγάπησε η εργατική Αμερική αλλά και οι μεγαλύτεροι αστέρες του Χόλιγουντ. Η κληρονομιά των 120 ετών της Lee στο σύγχρονο ντύσιμο διαπερνά το στιλ της νέας της συλλογής SS10.

Με σύγχρονα fits, ανανεωμένα finishes και δυναμικό κόνσεπτ, η Lee εμπνέεται από δύο κλασικά της σχέδια για την άνοιξη και το καλοκαίρι αποτίνοντας φόρο τιμής σε δύο φιλοσοφημένες αισθητικές.
Το «Union-All» ξεκίνησε το 1913 ως φόρμα, για να σταματήσει ο σοφέρ του ιδρυτή της HD Lee να λερώνει τη στολή του όσο επισκεύαζε το αυτοκίνητό του. Σήμερα είναι ένα διαχρονικό denim σχέδιο.
Η φόρμα Whizit Bib το 1925 εγκαινίασε μια επαναστατική καινοτομία: το φερμουάρ στα τζιν. Μαζί με τα κλασικά τζιν, η Lee λανσάρει τη workwear αισθητική της με t-shirts με τυπώματα από ιστορικές φωτογραφίες εργατών και ανθεκτικά πουκάμισα σε vintage σχέδια.

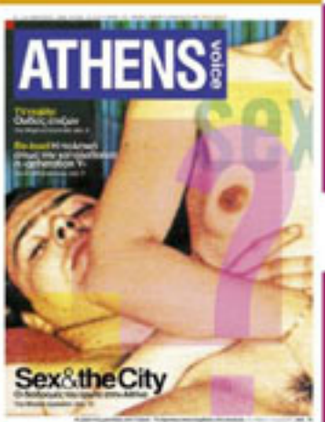
Ταυτόχρονα η Lee εμπλουτίζει την κολεξιόν της με το western wear look που οραματίστηκε το 1931 με το Slim Rider Jacket αλλά και το στενό παντελόνι 101 Riders, σχέδια τα οποία φόρεσαν στον κινηματογράφο ο Τζέιμς Ντιν και η Μέριλιν Μονρόε.
Η παράδοση old school Americana συνοδεύεται από την επιστροφή των chinos σε κλασικές και μοντέρνες γραμμές αλλά και τα κομψά κομμάτια από twill ύφασμα.

Με το μικρό καλοκαιρινό πακέτο Rockers, που περιλαμβάνει ξασπρισμένα ξεβάμματα, ξεθωριασμένα t-shirts και καρό πουκάμισα, η νέα συλλογή Άνοιξη-Καλοκαίρι 2010 της Lee βρίσκεται σε πλήρη άνθηση εκφράζοντας το νέο Lee DNA concept: μοντέρνα denim κοψίματα που φέρουν τα βασικά στοιχεία της καινοτόμας ιστορίας της.

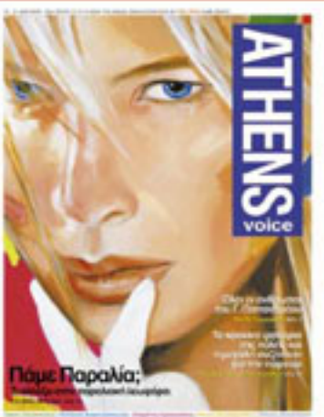
FREE PRESS

FREE VOICE

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

MOTEL

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ **ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΟΥΛΥΡΑ**

Ζήτω το έθνος!

Δεν είναι αγρότες για να κλείσουν τον κόμβο της Νίκαιας, δεν είναι stagiers για να παλέψουν τη μονιμοποίησή τους στο Δημόσιο, δεν είναι τρίτεκνοι για να διεκδικήσουν επιδόματα. Είναι μια άλλη Ελλάδα που ζει και δημιουργεί αλλιώς.

Υψηλή ραπτική!

Η **Θεοδώρα Προβοπούλου** την παράγει με τον κωδικό THEIA.

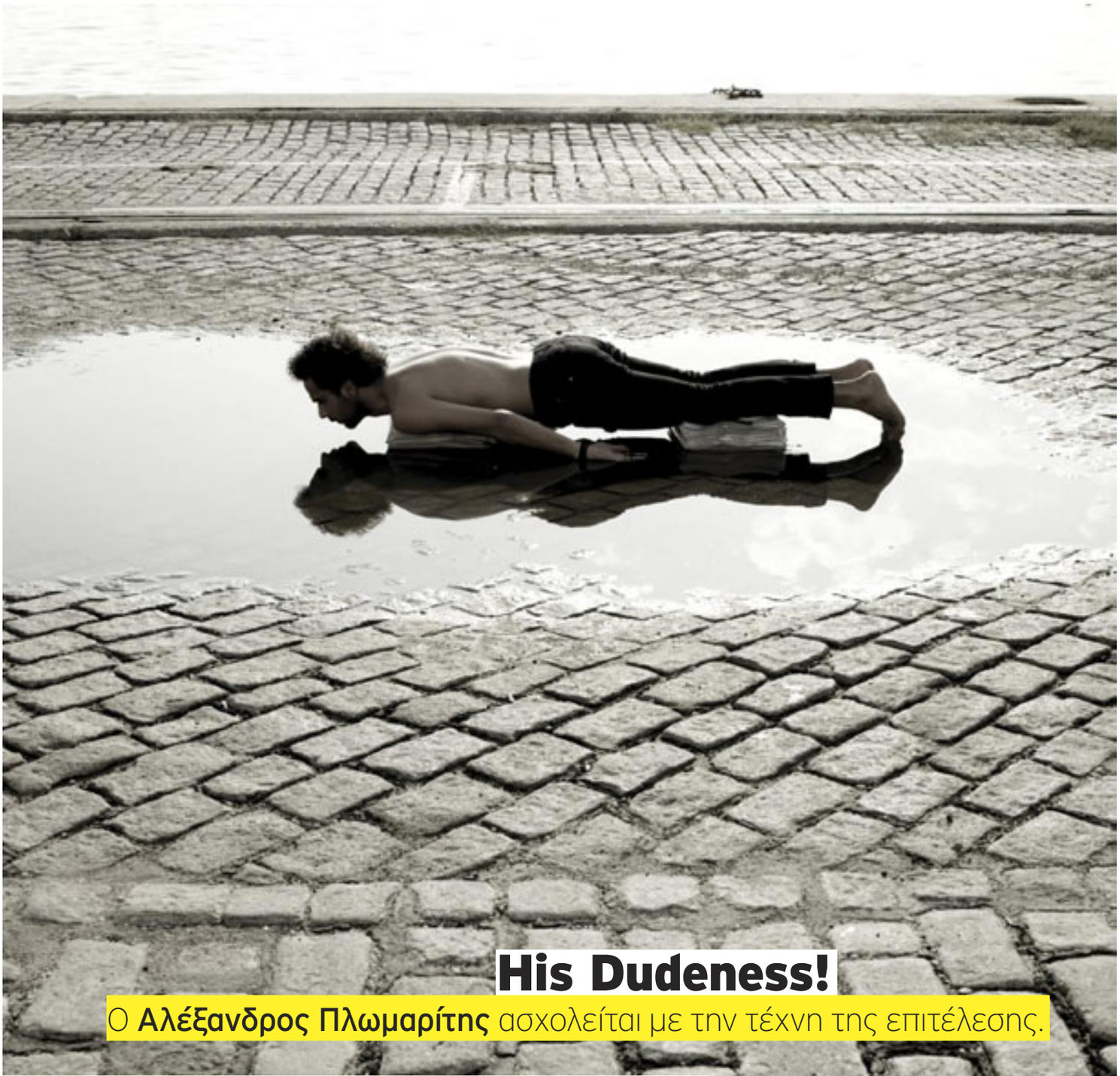
Συχνά κατεβαίνει με τα πόδια από το ατελιέ της, στην Ιπποκράτους, και φτάνει στα στενάκια γύρω από την Αθηνάς και στο κυριακάτικο παζάρι της Ερμού, όπου βρίσκει ό,τι χρειάζεται για τη δουλειά της. Ανάμεσα στη δημιουργία μιας φραμπαλά φούστας κι ενός ιδιαίτερου νυφικού, θα τη δεις με το μικρό Moleskine της κι ένα ποτήρι κρασί να κατεβάζει ιδέες στη «Βραζιλιάνα» στα Πετράλωνα, στα Εξάρχεια στο «Αλεξανδρινό» και στο σπίτι της, όπου ακόμη κι εκεί θα τη δεις περιποιημένη «στην τρίχα»: φούστα, καλοσιδερωμένο πουκάμισο, σακάκι και φουλάρι. Και τα γοβάκια της. Και τη μικρή Bella, τη σκυλίτσα, να τρέχει γύρω της.

Είναι η Θεοδώρα Προβοπούλου, η σχεδιάστρια των ρούχων THEIA, που φέτος κέρδισαν τις εντυπώσεις με την πρώτη τους παρουσίαση στο Athens Exclusive Fashion Week. Αυτό όμως που κάνει τη THEIA τόσο ξεχωριστή στον χώρο είναι ότι φτιάχνει τους πιο περίτεχνους, εμπνευσμένους, για όλα τα γούστα, «θέλω-να τους αποκτήσω-όλους», sur mesure, customized κορσέδες υψηλής ραπτικής. Τώρα τελευταία μοστράρουν συχνά φορεμένοι σε πολλά σώματα στα εξώφυλλα των μεγαλύτερων ελληνικών περιοδικών μόδας και lifestyle. Μπορούν ωστόσο να γίνουν και τόσο εξεζητημένοι, που να ταιριάζουν μόνο στην πιο extravaganza χολιγουντιανή εμφάνιση.

Η Θεοδώρα πάντως και οι μαγικοί βοηθοί της μπορούν να σου ράψουν στα μέτρα σου, old school, από κιλότα μέχρι σακάκι. Μέσα στο vintage-like εξαίσιο ατελιέ της, η σχεδόν παραμυθένια καθημερινότητά τους κινείται ανάμεσα σε πολύχρωμα και πουά τόπια εξαιρετικών υφασμάτων, ραπτομηχανές, καφέδες και λιχουδιές. Αυτήν την περίοδο «μαγειρεύει» κάτι πεντανόστιμο, που ωστόσο δε θέλει να αποκαλύψει ακόμη, παραδίδει μαθήματα ραπτικής και κεντάει με γιαγιαδίστικη ακρίβεια το όνομα THEIA για την ταμπέλα της μπουτίκ που ανοίγει κάτω από το εργαστήριό της.

www.theialab.com

Κείμενο **Σάντρα - Οντέτ Κυπριωτάκη**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

His Dudeness!

Ο **Αλέξανδρος Πλωμαρίτης** ασχολείται με την τέχνη της επιτέλεσης.

Εγγεγραμμένος στο μητρώο των πολιτιστικών δρώμενων της Θεσσαλονίκης ως ο διοργανωτής του 1ου Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών που έγινε ποτέ στην πόλη, ενός φεστιβάλ που υποδέχτηκε και φιλοξένησε καλλιτέχνες όπως ο Franko B και ο Μανουέλ Βαζόν, ο Αλέξανδρος Πλωμαρίτης αυτόν τον καιρό βρίσκεται σε κάποιο χωριό της Ξάνθης, όπου, για λόγους αδιευκρίνιστους ακόμη και στον ίδιο, υπηρετεί τη μητέρα πατρίδα.

Κινείται μεταξύ θεωρίας και πράξης, μεταξύ λογικής και συναισθήματος, με την ίδια ευκολία με την οποία κινούταν από το 2000 έως και το 2008 μεταξύ Θάσου και Λονδίνου. Στη Θάσο μεγάλωσε και στο Λονδίνο σπούδασε. Την πορεία του στον χώρο των παραστατικών τεχνών την ξεκίνησε, τρόπον τινά «συμβατικά», σπουδάζοντας αρχικά θέατρο και αγγλική φιλολογία. Ικανοποιημένος που μάθαινε, αλλά εκνευρισμένος που δεν έκανε αυτά που ήθελε, στο τελευταίο έτος των σπουδών του είχε την τύχη να γνωρίσει την Έλεν Σπάκμαν, ιδρυτικό μέλος του Leibniz Lab, μιας θεατρικής κομπανίας που ειδικεύεται στη «ζωντανή τέχνη» (live art), και η οποία τον παρότρυνε να ασχοληθεί με την τέχνη της performance. Ένα μεταπτυχιακό πάνω στην performance art, διετής συνεργασία με το Leibniz Lab και συμμετοχή σε φεστιβάλ, όπως το NRLA Festival της Γλασκόβης και το Sacred Festival του Λονδίνου, είναι μερικά από αυτά που ο Αλέξανδρος, επιτέλους, έκανε.

Τώρα, αν και μακριά από το κέντρο δράσης του, συνεχίζει να σκέφτεται παραστατικά. Όσο του το επιτρέπουν οι στρατιωτικές του υποχρεώσεις, δουλεύει πάνω στη φωτογραφία με αντικείμενο την performance, ενώ παράλληλα συνεργάζεται στενά με την Ειρήνη Παπακωνσταντίνου, επιμελήτρια του Festival Performance που πραγματοποιήθηκε τον Μάιο στο πλαίσιο της 2ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης.

Σκοπός τους είναι να (ξανα)φέρουν στη Θεσσαλονίκη τον διάσημο Γκιγιέρμο Γκόμεζ Πένια, έναν από τους χαρακτηριστικότερους εκπροσώπους της ζωντανής αυτής τέχνης, ο οποίος θα παρουσιάσει και θα επιμεληθεί το La Pocha Nostra, ένα διεθνές υπερεντατικό εργαστήρι (workshop), αφιερωμένο αποκλειστικά στην τέχνη της performance ή, αλλιώς και... ελληνιστί, στην τέχνη της... επιτέλεσης.

Κείμενο **Κλιμμ**
Φωτογραφία **Μανουέλ Βαζόν**

Far gone and out.

Για πού το έβαλε η **Σοφία Κουλουκούρη;**

Τις προάλλες έκανα κάτι που δεν το συνηθίζω. Επισκέφτηκα μια έκθεση σπουδαστών σχολής σχεδίου στη Θεσσαλονίκη. Υπό νορμάλ συνθήκες το αποφεύγω, γιατί εκτιμώ την τέχνη και δεν αντέχω να τη βλέπω να κακοποιείται, ωστόσο, έχοντας ακολουθήσει το ένστικτό μου στην προκειμένη, δεσμεύομαι να το ξανακάνω. Διότι ακόμα και αν οι τεχνοκριτικοί την αποθεώσουν στο μέλλον ή δηλώσουν πίστη και αφοσίωση στο έργο της, εγώ θα παραμείνω ασφαλής στην επίγνωση πως δεν υπάρχει ωραιότερο συναίσθημα από το να εναγκαλίζεσαι την πρώιμη δουλειά ενός ατόφιου ταλέντου. Σαν αυτό της Σοφίας Κουλουκούρη.

Τη Σοφία Κουλουκούρη φρόντισα ακολούθως να τη συναντήσω και δήλωσε φτιαγμένη για την τέχνη. Έχει ασχοληθεί με τη φωτογραφία, το κόσμημα, τη γλυπτική, την ενδυματολογία, εσχάτως το σχέδιο, το οποίο σπουδάζει στο εργαστήρι της Ράνιας Εμμανουηλίδου και της Μαριάννας Ιγνατάκη, ενώ παραμένει φοιτήτρια του Τμήματος Κινηματογράφου του ΑΠΘ. Το οποίο ετοιμάζεται να παραμερίσει έως ότου ολοκληρώσει τη φοίτησή της σε κάποια ευρωπαϊκή σχολή καλών τεχνών. Το πορτφόλιο που ετοιμάζει αυτές τις μέρες προορίζεται για το Λονδίνο ή για το Universität der Künste του Βερολίνου.

Τη φοβίζει το γεγονός πως θα βρεθεί σε ένα τόσο καλλιτεχνικά ανταγωνιστικό περιβάλλον; Ασφαλώς. Θα την πτοήσει αυτό το γεγονός; Ασφαλώς όχι. Οι αιτίες φυγής για τη Σοφία είναι προφανείς: «Κόβεις τους δεσμούς σου, αφουγκράζεσαι το καινούργιο περιβάλλον, αποκτάς υπόβαθρο για σκέψη». Τη ζηλεύω. Είναι μόλις είκοσι τριών.

Κείμενο **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Waterloo sunset!

Ο Scootboy και ο K επιμένουν βρετανικά.

«Δεν έχουμε όνομα, απλώς πολλή όρεξη για βρετανική μουσική και κουλτούρα! Είμαστε ο Δημήτρης Μίλλιος (a.k.a. Scootboy) και ο Σάκης Κοροβέσης (a.k.a. K) και παίζουμε μουσική όποτε μας έρθει! Η λονδρέζικη Ben Sherman μας έχει υιοθετήσει και μας support-άρει σε κάθε ευκαιρία. Από soul, ska και swing έως sausages & mash με Yorkshire pudding, και από Victoria sponge cake έως indie και electro, στα πάρτι μας θα ακούσεις και θα δεις ό,τι έχει σχέση με τη Γηραιά Αλβιόνα».

Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Lisa est belle!

Η **Λίζα Νεοχωρίτη** γράφει, παίζει, σκηνοθετεί.

Από παιδί, κάθε φορά που ερχόταν σε επαφή με το θεατρικό σανίδι, «πρόβαλλε» τον εαυτό της πάνω του. Σπούδασε λογιστική, έτσι για το «χόμπι» των σπουδών, όμως παράτησε ισολογισμούς και λογαριασμούς και αποφάσισε να «λογαριαστεί» με το όνειρό της. Το 2002 ο δρόμος την έφερε στο ΚΘΒΕ, από όπου αποφοίτησε το 2005. Παράλληλα με την υποκριτική, ποτέ δε σταμάτησε να συγκεκριμενοποιεί τις αφαιρέσεις της, τακτοποιώντας εικόνες και σκέψεις στο χαρτί. «Είναι άλλο το να γράφεις κι άλλο το να παίζεις. Στο πρώτο είσαι μόνος σου στην αρχή, αλλά εν τέλει καταλήγεις να έχεις παρέα, ενώ στο δεύτερο ξεκινάς με παρέα και ίσως στο τέλος κάπως μένεις μόνος σου». Πέρυσι ανέβασε στο θέατρο Αθηναΐδα (σκηνή Ζωή Λάσκαρη) με τη βοήθεια του Κωνσταντίνου Ασπιώτη το πρώτο της έργο, τη μουσικοχορευτική παράσταση «Les Belles» σε σκηνοθεσία Γιάννη Κλίνη και παραγωγή Ζωής Λάσκαρη. Πέντε άγνωστα μεταξύ τους κορίτσια βλέπουν την άχρωμη καθημερινότητά τους να μεταμορφώνεται σε ένα κολορίστικο ποπ σύμπαν. «Κάποτε φίλησα έναν βάτραχο κι έγινε πρίγκιπας. Τώρα, αν φτύσω τον πρίγκιπα, μπορεί να ξαναγίνει βάτραχος; Ναι, μπορεί! Αν κάτι ήθελα να πω στις “Les Belles”, αυτό ήταν».

Η κάθοδος στην Αθήνα, πριν από τέσσερα χρόνια, λίγο πολύ αναπόφευκτη εξαιτίας της πληθώρας καλλιτεχνικών επιλογών. Ωστόσο, δε βλέπει την ώρα να ανεβάσει το πνευματικό της παιδί σε κάποια σκηνή της Θεσσαλονίκης. Εκτός από τη συμμετοχή της σε θεατρικές παραστάσεις, έχει εμφανιστεί στις ταινίες «Μη φεύγεις» και «Η Κληρονόμος», καθώς και σε τηλεοπτικές σειρές. Αυτή τη στιγμή κάνει πρόβες με την ομάδα A Bailar!, ενώ μέσα στον χρόνο πρόκειται να τη δούμε και στην ταινία «Παράδεισος» του Παναγιώτη Φαφούτη. Ταυτόχρονα, δουλεύει τη μεταφορά της παράστασης «Les Belles» για bar theatre, ενώ μέσα στις προθέσεις της είναι να γράψει το σενάριο για μια μεγάλου μήκους κωμωδία. Αν συναντηθείς με το χαμόγελό της, θα αισθανθείς σιγουριά για την επιτυχία του αποτελέσματος.

Κείμενο **Χρήστος Δούρας**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Η οδύσσεια ενός ξεριζωμένου!

Ο **Αλέξανδρος Κωνσταντάρας** γυρίζει ταινίες στην Κένυα.

«Πώς βρέθηκα στην Κένυα; Είναι μια από αυτές τις ιστορίες που λες "το ήθελε η μοίρα"! Μόλις είχα τελειώσει το μεταπτυχιακό μου στη σκηνοθεσία στο International Film School of Wales, όταν μου έγινε μια πρόταση να πάω Νιγηρία για να γυρίσω εκεί μια ταινία. Για οικονομικούς κυρίως λόγους η ταινία δεν έγινε, αλλά, καθώς έκανα την έρευνά μου για Νιγηρία, επικοινώνησα και με μια κενυάτικη εταιρία παραγωγής, στην οποία ένας συμφοιτητής μου δούλευε ως κάμεραμαν. Ο διευθυντής της εταιρίας, Νικ Χιουζ, γνωστός ρεπόρτερ του CNN και κινηματογραφιστής, μόλις έμαθε ότι η ταινία στη Νιγηρία ματαιώθηκε, μου αντιπρότεινε να πάω στην Κένυα και να βοηθήσω στη δημιουργία μιας τοπικής κινηματογραφικής βιομηχανίας. Αφού ήδη είχα κάνει και τα εμβόλια, αποφάσισα να αλλάξω προορισμό και να τραβήξω ανατολικά, προς Ινδικό Ωκεανό!

»Μένω στο Ναϊρόμπι, που έχει πληθυσμό περίπου 5.000.000, ενώ το 1 εκατομμύριο ζει στις "διάσημες" παραγκουπόλεις της Κιμπέρα. Δουλεύω στην Jitu, που είναι παρακλάδι της Vivid Features, ένα μεγάλο media house στην Κένυα και την Ανατολική Αφρική γενικότερα. Συνεργάζεται με μεγάλα κανάλια, όπως τα CNN και BBC. Όταν ήρθα στην Κένυα, 3χρόνια πριν, η Jitu δεν υπήρχε. Ουσιαστικά, εγώ, ο Νικ και η παραγωγός Έβελιν Καχούνγκου την ξεκινήσαμε. Έχω κάνει τα πάντα: από σκηνοθέτης και παραγωγός μέχρι ηθοποιός, μοντέρ και πλέον πωλητής, διανομέας και μαρκετινίστας! Παρόλο που δεν έκανα τα πάντα με ευχαρίστηση (ειδικά τις πωλήσεις), ήταν μια ΜΕΓΑΛΗ εμπειρία για μένα! Έχουμε γυρίσει 24 ταινίες σε λιγότερο από χρόνο, αλλά τώρα έχουμε κάνει παύση, ώστε να τις μοντάρουμε και να τις βγάλουμε στην αγορά. 5 από αυτές ήδη πωλούνται με σχετική επιτυχία, αλλά η συμβολή ενός σπόνσορα θα βοηθούσε πολύ!

»Εχω σκηνοθετήσει 9 ταινίες, αν και 2 τις υπέγραψα με κενυάτικο όνομα (Billy Mpilikimo, που στα σουαχίλι σημαίνει "Βασίλης Νάνος"! Α, ξέχασα να πω πως Jitu σημαίνει "τέρας, γίγαντας"!) Όταν βρούμε σπόνσορα, θα ήθελα να γυρίσω μια πιο ολοκληρωμένη ταινία, είτε road movie είτε sci-fi είτε τρόμου. Έχω ιδέες και για τα 3 είδη! Πρόσφατα τελείωσα το μοντάζ του εφηβικού μου πονήματος "The Devil Dentist" ("Το έβδομο σφράγισμα", ο γνήσιος ελληνικός τίτλος), που είναι μια ταινία αφιερωμένη στον Μπέλα Λουγκόσι! Σε λίγο τελειώνω και τη διασκευή "Για μια χούφτα τούβλα" του Τσάκωνα ("Fistfull of bricks")!

»Εκτός από την οικογένεια, τους φίλους μου και τον Απόλλωνα Καλαμαριάς, από τη Θεσσαλονίκη μου λείπουν οι επιθεωρήσεις στο "Αθήναιον" με τον Ζωνόρο, ο "Κόκορας" (που έκλεισε ούτως ή άλλως) και οι διαδρομές με το νούμερο 4 του ΟΑΣΘ, Νέα Κρήνη - Κοιμητήρια. Θα γύριζα πίσω σαν τον Λάμπρο Κωνσταντάρα στο "Ο άνθρωπος που γύρισε από τη ξέστη". Να δω μόνο ποιος θα κάνει τον Μούτσιο!»

Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Show Bitch!

Η **Άννα Ρεζάν** έχει κότσια.

Στα 21 της, κάνει το Σκουφά - Madison Avenue σε χρόνο dt. Υπερηχητικό μοντέλο, παύλα ηθοποιός. Μαζί με τον δίδυμο αδελφό της, που σπουδάζει Μουσική Παραγωγή, μεγάλωσε σε σπίτι νομικών (συγγενής με την ιστορική δημοσιογράφο Μαρία Ρεζάν). Το καλλιτεχνικό μικρόβιο όμως αποδείχτηκε ανθεκτικό στη βαριά παράδοση του Δικαίου. Χορός και θέατρο από παιδί. Ρόλοι από νωρίς, μιούζικαλ στα 14, εξοικείωση με τη σκηνή. Δημοσιογραφία στο Πάντειο. Περνάει Βέλτσο με 6. Περηφανεύεται.

Όλα άλλαξαν όταν παράτησε τα πάντα για μια πτήση στη Νέα Υόρκη, όπου ξεκίνησε σπουδές στο New York Film Academy. Σεμινάρια, συχνά check in, ταξίδια, μόντελινγκ, ρόλοι σε τηλεοπτικές και μη παραγωγές. Με την ελληνική πραγματικότητα πρωτοχορεύει στην τηλεοπτική «Νταντά» του Mega και ακολουθούν τα «Ματωμένα Χώματα» του Κουτσομύτη. Τη βλέπεις ήδη στο σίριαλ του Mega «Η ζωή της άλλης», ετοιμάζει την ταινία του Γιάννη Παρασκευόπουλου «Green Fish» με οικολογικό ενδιαφέρον και facebook σάτιρα, ενώ δε βλέπει την ώρα να ξεκινήσει τα γυρίσματα της ταινίας που θα γυρίσει στο Λος Άντζελες η φίλη της Sofia Shinas, πρωταγωνίστρια στο «Κοράκι». Στη μεγάλη οθόνη όμως είναι ήδη έτοιμη η νέα surreal ταινία του Νίκου Ζερβού «Show Bitch», όπου υποδύεται μια underground περσόνα (τραγουδίστρια σε ροκ μπάντα δίπλα σε μορφές, όπως οι Πουλικάκος, Γκουσγκούνης και Βαβούρας), που εξελίσσεται σε mega star με τη βοήθεια του Ρένου Χαραλαμπίδη σε χρέη Ψινάκη.

Στην πραγματική ζωή εκεί έξω θα τη δεις να κινείται σε μια τριχρωμία άσπρου - μαύρου - κόκκινου, εξοπλισμένη πάντα με αξεσουάρ, συχνά με tacones lejanos και την πολύτιμη vintage κληρονομιά της αγαπημένης γιαγιάς, που σε λίγο θα τη βλέπει πιο συχνά από το γυαλί παρά από το σπίτι.

Κείμενο **Γιώργος Δημητρακόπουλος**
Φωτογραφία **Γιώργος Καλφομανώλης**

His majesty!

Ο **Αντώνης Φωνιαδάκης** χορεύει στους δρόμους του κόσμου.

Η άφιξη του ευθυτενούς κορμιού του στη Θεσσαλονίκη με αφορμή την τρίτη συνεργασία του με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος μόνο ως τιμή για την πόλη μπορεί να χαρακτηριστεί. Ως χορευτής έχει στο ενεργητικό του συμμετοχές στα Μπαλέτα Μπερζάρ, στο Lyon Opera Ballet, καθώς και στο μπαλέτο του Σαμπούρο Τσεσιγκάγουαρα. Ωστόσο, προσέθεσε πλάι και την ιδιότητα του χορογράφου, δημιουργώντας την ομάδα «Από το σώμα», δουλειές της οποίας έχουν παρουσιαστεί σε Αμερική, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία και Ελλάδα. Επισημαίνει βέβαια και άλλες συνεργασίες, όπως εκείνη με τα μπαλέτα της Γενεύης, μια πρόσφατη δουλειά στα εθνικά μπαλέτα της Ουαλίας, το ντουέτο με την Κική Μπάκα για το Φεστιβάλ Καλαμάτας, ένα σόλο πάνω στην «Ιεροτελεστία της Άνοιξης» του Στραβίνσκι και, φυσικά, την πιο πρόσφατη δουλειά του για το ΚΘΒΕ, «Ρωμαίος και Ιουλιέτα».

Μιλά εμπεριστατωμένα για αυτή, και από τη συζήτηση προκύπτει η επιθυμία του να εξερευνά το κορμί ως αγωγό «για να μπορέσει να φέρει στην επιφάνεια χαμένες αισθήσεις, μια επαφή με το ανθρώπινο ένστικτο, χωρίς να αφαιρεί μια νοημοσύνη και μια οικουμενικότητα στη διαδικασία». Εκείνο που τον ιντριγκάρει είναι η συνέπεια: «Να μπορώ να είμαι σε μια εμπόλεμη κατάσταση με τη δημιουργία. Να βρω τρόπο να επικοινωνώ με το κοινό μου κρατώντας πάντα μια βαθύτατη επιθυμία να υπάρχω σωματικά σε αυτή τη δουλειά».

Το feedback ήταν το αναμενόμενο, ενώ το αθηναϊκό κοινό τον λάτρεψε τον Ιανουάριο στο Ίδρυμα Κακογιάννη, όπου παρουσίασε το «All Things Are Quite Silent», σόλο που πρωτοπαρουσιάστηκε στο Βερολίνο και αποτελεί συνεργασία με τον εικαστικό Χριστόδουλο Παναγιώτου.

Εντωμεταξύ, έπονται συνεργασίες με ομάδες στο Άμστερνταμ, το Σάο Πάουλο και τη Γενεύη. Έχοντας ως έδρα του τη Γαλλία, αναπόφευκτα η συζήτηση στρέφεται γύρω από τις γνωστές συγκρίσεις. Η απάντησή του; «Δε θέλω να είμαι επικριτικός με τη χώρα μου. Έχω κουραστεί να λέμε ότι η Ελλάδα έχει πρόβλημα, να μην ονομάζουμε καταστάσεις και να μην προτείνουμε λύσεις. Είμαστε ένας λαός γενναίος με πολύ ταλέντο. Απλώς χρειάζεται θέληση και σωστή τοποθέτηση ανθρώπων σε καίρια σημεία».

Κείμενο **Μαρία-Άννα Τανάγια**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Η Ισαβέλλα, τρεις καραβέλες κι ένας παραμυθάς.

Ο **Γιάννης Ρήγας** ανεβάζει παράσταση στο ΚΘΒΕ.

«Μου αρέσει η προετοιμασία μιας παράστασης. Μοιάζει με μαγείρεμα. Ποτέ δεν ξέρεις τι θα σου βγει, αλλά, αν σου "κάτσει", θα βγει στο τέλος πολύ καλό. Η "Ισαβέλλα" είναι ένα εξωφρενικό παραμύθι, όπου ένας τύπος, δηλαδή ο Κολόμβος, αποφασίζει να πάει στις Ινδίες από τον σύντομο δρόμο. Για να αποδείξει τη θεωρία του περί σφαιρικότητας της Γης, πιάνει ένα αβγό και το στήνει όρθιο! Έτσι πείθει τη βασίλισσα της Ισπανίας, Ισαβέλλα, να του δώσει τρία καράβια. Και σαλπάρει... Και μετά ξεδιπλώνεται ο Ντάριο Φο στις πιο λαμπερές του στιγμές. Μόνο που διαβάζεις το κείμενο, απογειώνεσαι!

»Ο Φο έγραψε την "Ισαβέλλα" καθώς... ανέβαζε το έργο. Το σκαρίφησε ενώ οι ηθοποιοί ήταν επάνω στη σκηνή και μετά κάθισε και το έγραψε με την ησυχία του. Υπέροχος άνθρωπος! Τον έχω γνωρίσει και είναι ένας από τους δύο αγαπημένους μου Ιταλούς. Ο άλλος είναι ο Στρέλερ. Το συγκεκριμένο έργο ανεβαίνει για δεύτερη μόλις φορά στην ιστορία του ελληνικού θεάτρου. Η πρώτη ήταν η περίφημη παράσταση του Θεάτρου Τέχνης. Από ένα απίστευτο παιχνίδι της τύχης, ήταν και η πρώτη παράσταση που έπαιξα, μόλις δύο ημερών μαθητής της σχολής του Θεάτρου Τέχνης. Είχε έρθει ο Λαζάνης και με ρώτησε: "Θέλεις να παίξεις;". Κι εγώ, βεβαίως, απάντησα "Ναι". Ουσιαστικά με... πέταξαν στη σκηνή.

»Είχα σκεφτεί να ανεβάσω την "Ισαβέλλα" με την ομάδα μου, το Πανδαιμόνιο 7, πριν από τέσσερα χρόνια, αλλά δε μου το επέτρεψαν οι συνθήκες, κυρίως οι οικονομικές. Κάποια μέρα, πριν λίγο καιρό, μου τηλεφώνησε ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΚΘΒΕ, Σωτήρης Χατζάκης, και μου πρότεινε να ανεβάσω το συγκεκριμένο έργο. Είναι σαν ένα παράξενο παιχνίδι της τύχης...

»Σπάνια ενθουσιάζομαι με κάτι που ετοιμάζεται, αλλά πραγματικά έχω στα χέρια μου το καλύτερο υλικό και τους καλύτερους συνεργάτες. Η μουσική του Γιώργου Χριστιανάκη είναι συγκλονιστική, ενθουσιαστική, συγκινητική, ο Μπρούφας, ο ενδυματολόγος μας, έχει κάνει απίθανα πράγματα, βάζοντας τους ηθοποιούς να αλλάζουν διαρκώς κοστούμια. Ο σκηνογράφος Κένι ΜακΛέλαν έχει φτιάξει σκηνικά που μετεωρίζονται ανάμεσα στη μαγεία του παραμυθιού και στην πραγματικότητα. Οι φωτισμοί έχουν την υπογραφή της Κατερίνας Μαραγκουδάκη. Όλοι αυτοί είναι συνεργάτες μου εδώ και πολλά χρόνια, οπότε δε χρειάζεται να πούμε πάρα πολλά για να συνεννοηθούμε. Έχουμε κάνει τόσα πολλά μαζί, που πλέον η αισθητική μας ταυτίζεται.

»Έχω ευτυχήσει να έχω στην παράσταση μια εξαιρετική ομάδα ηθοποιών. Ο Κώστας Σαντάς είναι καταπληκτικός στον ρόλο του Κολόμβου. Από τους 25 ηθοποιούς, οι περισσότεροι είναι μαθητές μου. Με τους ηθοποιούς έχω πάντα αλληλοεκτίμηση και σεβασμό. Με στηρίζουν και τους στηρίζω. Γι' αυτό ποτέ δεν ξεκινώ να σκηνοθετήσω κατεβάζοντας μια κλειδωμένη άποψη, κι αυτό πάντα μου στάθηκε ωφέλιμο. Όταν οι ηθοποιοί σε εκτιμούν, τότε αφήνονται, και το καράβι φεύγει...».

Συνέντευξη **Ναυσικά Γκράτσιου**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Μίλαν - Κούντερα: 1 - 0!

Η **Μαρία Μπελιβάνη** και ο **Αντώνης Φραγκάκης** είναι οι Άνευ Προηγουμένου.

Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος. Ένα ευήλιο ιατρείο σε ρετιρέ της Τσιμισκή. Γραφείο, κρεβάτι ασθενούς, ψηλή επιτοίχια ραφιέρα, μια ορχιδέα, επιστημονικά εγχειρίδια αναμειγμένα με βιβλία τέχνης - το μάτι μου παίρνει έναν Ρόθκο. Η ιατρός Μαρία Μπελιβάνη κάνει την είσοδό της με μια σακούλα νερά και καφέ πακέτο από το «Παραδοσιακό». Ομοιοπαθητικός, μέλος της Βρετανικής Εταιρίας Βελονιστών, μετεκπαιδευμένη στο Royal London Homeopathic Hospital, η γιατρός είναι καταξιωμένη στον χώρο της και προσφάτως δυναμική θεατράνθρωπος. Το έργο «Μίλαν - Κούντερα: 1 - 0», που παρουσιάστηκε πέρυσι στη Θεσσαλονίκη, κατηφορίζει τώρα στην πρωτεύουσα για μια σειρά παραστάσεων στο «Booze Cooperativa», με διάρκεια έως τις 21 Φεβρουαρίου, κάθε Πέμπτη με Κυριακή στις 9:00.

Τι διαπραγματεύεται το σενάριο, γραμμένο από την ίδια και τον σύζυγό της, Δημήτρη Κατσαντώνη; «Μια ασθενής με κρίσεις πανικού επισκέπτεται έναν εναλλακτικό γιατρό. Οι new age θεωρίες του ιατρού για το σύμπαν τους οδηγούν σταδιακά από το σεξ στον έρωτα και σε μια ταραγμένη σχέση πάθους και εξουσίας. Το ματς του έρωτα είναι πάντα ένα ντέρμπι, όπου συνήθως δεν κερδίζει ο καλύτερος». Άκρως ενδιαφέροντα όλα αυτά.

Ποιος πρωταγωνιστεί; Η Μαρία Μπελιβάνη και ο Αντώνης Φραγκάκης. Και ποιος σκηνοθετεί; Ο Αστέρης Πελτέκης. Ναι, ο γνωστός του «L.A.P.D.». Όλοι μαζί οι παραπάνω συνθέτουν την ομάδα Άνευ Προηγουμένου, ωστόσο στόχος τους είναι να δημιουργήσουν ένα προηγούμενο: έργα που να πραγματεύονται το εδώ και το τώρα. Αυτό δεν αποζητάμε, άλλωστε, όλοι;

Κείμενο **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Rock'n'ball!

Ο δημοσιογράφος **Σταύρος Κόλκας** τα χώνει στην «Εξέδρα», στα gazetta.gr και sportena.gr, και καθημερινά 1-3 στον Sport 103 fm.

«Είχα όνειρο να γίνω ή ποδοσφαιριστής ή ρεπόρτερ του ΠΑΟΚ, είχα βλακεία με τον ΠΑΟΚ από μωρό. Το σόι μου, όλοι παοκτσήδες. Έχοντας πρακτικό μυαλό, δε θα μπορούσα να κάνω μια δουλειά που να μην είναι και χόμπι. Από μικρός, πίστευα ότι αυτό είναι ευτυχία στη ζωή. Ο ΠΑΟΚ είναι ροκ εν ρολ, είναι μια πολύ καλτ ομάδα, κάτι ξεχωριστό στην πόλη. Απέκτησα ένα ελεύθερο πνεύμα και μια κουλτούρα μέσα από τον ΠΑΟΚ, παρότι και το σπίτι μου μέτρησε πολύ. Η μητέρα μου είναι η Βούλα Σαββίδη, τραγουδίστρια του Χατζιδάκι, ενώ ο πατέρας μου κινήθηκε μέσα στα γήπεδα και με έπαιρνε μαζί του, από τότε που ήμουνα μωρό παιδί. Έχω μια μπάσταρδη κουλτούρα, η οποία προσαρμόζεται στα ιδεώδη του ΠΑΟΚ. Ο ΠΑΟΚ δεν είναι αυτή η βλαχιά που προσπαθεί να λανσαριστεί από τον κάθε σκυλά αυτής της πόλης, είναι μια ροκ εν ρολ κατάσταση, η οποία και εκφράζεται από τις ακραίες, για τους μέσους πολίτες, συμπεριφορές που έχουν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ.

»Στον χώρο θεωρούμαι κωλοπαίδι... Είμαι αντιδραστικός με τους διευθυντές, δεν ανέχομαι να μου πει κάποιος τι να κάνω. Γι' αυτό έχω αλλάξει τόσους σταθμούς κι εφημερίδες. Πλέον στην "Εξέδρα" με τον Βασίλη Σαμπράκο έχω βρει την υγεία μου, με αντιμετωπίζει ως στέλεχος και όχι ως υπάλληλο.

»Η συμπεριφορά της Θεσσαλονίκης σε όλα τα επίπεδα, αθλητικά, πολιτικά και κοινωνικά, είναι γελοία. Δεν μπορώ να ανεχτώ ότι έχω έναν δήμαρχο τύπου Παπαγεωργόπουλου, που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να βάφει τα μαλλιά του και να παρουσιάζει μια εικόνα σύγχρονου πριγκιποβασιλιά, και να πρέπει να χαίρομαι επειδή μου έκανε δημαρχείο, λες κι εγώ θα πάω να ξαπλώσω εκεί πέρα να βαρέσω καμιά ντάγκλα. Δε με εκφράζει σίγουρα η παρουσία ενός νομάρχη τύπου Ψωμιάδη, που είναι ό,τι πιο γραφικό κυκλοφορεί πολιτικά στη χώρα - όχι πως η χώρα έχει να επιδείξει τίποτε σοβαρό. Το πράγμα αυτό δεν είναι μια συνειδητή επιλογή του πολίτη της Θεσσαλονίκης. Εκτιμώ ότι είναι μια επιλογή που ορίζεται από τα κόμματα εξουσίας.

»Γιατί δεν αντιδρά η κοινωνία της Θεσσαλονίκης; Νομίζω ότι και αυτό είναι ένα κομμάτι του κόνσεπτ. Ο κόσμος έχει συμβιβαστεί με την πολιτική κατάσταση της πόλης και πιστεύει μοιρολατρικά ότι δεν μπορεί να αλλάξει κάτι σε αυτή. Παράδειγμα είναι η περίπτωση του Γιάννη Μπουτάρη. Όταν κατέβηκε στις εκλογές, όπου τα κουκιά ήταν μετρημένα, το ΠΑΣΟΚ αρνήθηκε να τον στηρίξει, έστω και διακριτικά, κατεβάζοντας μια Αράπογλου για τους δικούς του λόγους. Η κίνηση αυτή ξεκάθαρα αποτέλεσε ένα "τρύπημα" μιας κίνησης πολιτών να αλλάξουν τα πράγματα από τα κόμματα εξουσίας, που δε θέλουν αυτή η πόλη να αναδείξει τα ταλέντα της.

»Η Θεσσαλονίκη έχει την υποδομή, έχει τη διάθεση, αλλά της έχει επιβληθεί το ελληνικό σταρ σύστεμ, το οποίο είναι εξίσου κωμικό και παρόμοιο με το πολιτικό σύστημα. Και εμείς θα πρέπει να ανεχτούμε τώρα τον κάθε βλάκα που μιλάει για τη χαμένη του αγάπη και την αγαμησιά του. Η πόλη έχει πολλούς αξιόλογους ανθρώπους που δεν επιδιώκουν την προβολή. Η Θεσσαλονίκη δεν είναι μια πόλη φυτών, όπως την παρουσιάζουν. Έχει ανθρώπους που μπορούν να σε αφήσουν με ανοιχτό το στόμα. Οι προβεβλημένοι της πόλης είναι για γέλια.

»Είμαι τύπος all around. "8ball", "Berlin", "Silver", "Hotel" και, άμα σουρώσω πολύ, το πρωί, σε κάνα μπουζούκι τελειωμένο, για να μην καταλαβαίνω τίποτε από όσα λέει ο τραγουδιστής. Ούτως ή άλλως, δεν καταλαβαίνω τι λένε».

Συνέντευξη **Χρήστος Δούρας**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

A casual man.

Ο **Νίκος Χρηστίδης** ξέρει από καλό φαγητό, καλή μουσική, καλή ζωή!

Πολλοί δε γνωρίζουν ότι πίσω από τα σημαντικότερα επιχειρηματικά μαμ-μαμ πρότζεκτ της πόλης, όπως είναι το «Ελιά Λεμόνι», το «Πασατέμπο», το «Cantina Street», το «Ola Pizza» και το «Casual Living», κρύβεται μια παρέα τεσσάρων φίλων και συνεργατών, που από το 1994 μέχρι σήμερα γράφουν ιστορία στον χώρο της εστίασης, και όχι μόνο. Ένας εξ αυτών και ο Νίκος Χρηστίδης, δημιουργικός νους και υπεύθυνος στο pop restaurant «Casual Living», στο εμπορικό κέντρο «Μακεδονία», ένας ευχάριστος, μειλίχιος και φιλοσοφημένος άνθρωπος, που για να συνδέσεις τη χαρακτηριστική του ηρεμία με το υπερφορτωμένο του ωράριο, πρέπει να γνωρίζεις προηγουμένως ότι έχει καταφέρει να κάνει τη δουλειά του χόμπι και το χόμπι του δουλειά. «Τα χόμπι μου εξυπηρετούνται από τη φύση της δουλειάς μου και μέσα από αυτά παίρνω και την εσωτερική ηρεμία που χρειάζομαι. Η ζωγραφική, η γλυπτική, η αρχιτεκτονική είναι μερικές από τις μορφές τέχνης που εντοπίζονται εύκολα στις γωνιές του “Casual Living”, και αρκούν για να με ξεκουράσουν».

Μέσα στις πιο ευχάριστες υποχρεώσεις του, πλην της οργάνωσης και διαχείρισης του εστιατορίου, είναι να παρακολουθεί εκθέσεις, θέατρα, συναυλίες και να αναπαράγει αυτές τις οπτικοακουστικές παραστάσεις στους χώρους του. Η σωματική ξεκούραση; Θα έρθει όταν τελειοποιήσει το όραμά του και ευελπιστεί να «τρέχει» πλέον μόνο στο γυμναστήριο που του λείπει, στα ταξίδια που αγαπάει, να βρίσκει περισσότερο χρόνο να γράφει και να ζωγραφίζει χωρίς περαιτέρω φιλοδοξίες. Ανεξαρτήτως εάν γνωρίζει καλά πως για ανθρώπους ζωηρούς, δραστήριους και ασίγαστα δημιουργικούς, όπως είναι ο ίδιος, «πάντα θα υπάρχει ένα επόμενο βήμα».

Κείμενο **Γιώργος Μπάκας**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

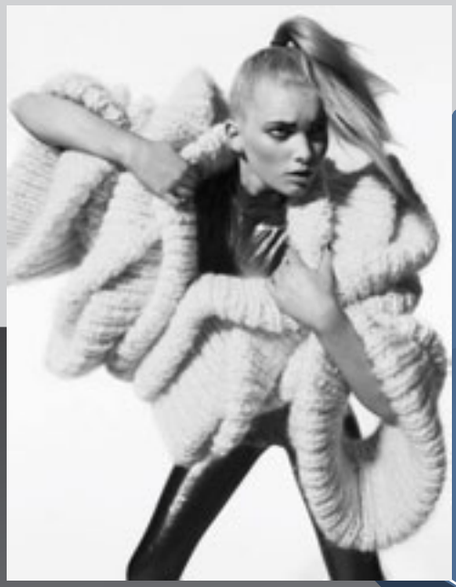
Η Οφηλία είναι έγκυος... ξανά!

Και η **Αθηνά Αλεξοπούλου** ξέρει τι και γιατί.

«Ναι, γιατρέ μου! Όχι, γιατρέ μου. Αυτό ήταν. Σήμερα θα σου τα πω... ναι, ναι. Λοιπόν, λίγο πριν αρχίσω τις βαφές στο μαλλί, που σου έλεγα τις προάλλες, αποφοίτησα από το Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ, σπούδασα Physical Theatre στο Drama and Dance School of Kent και τη μέθοδο του Tadashi Suzuki και Butoh στο TTI (Theatre Training Initiative) στην Αγγλία. Συνεπής σε όλες τις ΔΕΚΟ, έκανα ραδιοφωνικά σπικάζ, οργάνωση δρώμενων, θεατρική αγωγή σε δημοτικά σχολεία και στις όχθες της λίμνης του Πολυφύτου, στα θρυλικά Σέρβια Κοζάνης, έκατσα και έκλαψα. Τότε έπεσε και άλλο ένα αστέρι, την ξαναέκανα την ευχή. Και ξαναέπιασε, γιατρέ μου! Πήρα ποδήλατο. Και πήρα και πολλές άλλες χαρές. Τις περισσότερες μου τις χαρίσανε. Π. Ζηβανός και Γ. Παλούμπης στο θέατρο, Μ. Τσαμπάνη και Π. Καλκόβαλης στον κινηματογράφο. Από αγώνες ταχύτητας θα σου πω μόνο για ένα τηλεοπτικό μονόπρακτο, ΕΤ-1, "Αγγελία" του Σκούρτη. Εντωμεταξύ, τρία χρόνια τώρα, η θεατρική ομάδα Annada Kadda βομβαρδίζει το υποσυνείδητό μου. Την ιδρύσαμε με τον Χάρη Μπόσινα. Άλλο φρούτο. Μετά από κάθε παράσταση με τον Χάρη ξαναθυμάμαι πόσο πολύ μου αρέσουν τα τυχερά τραγούδια. Το δικό μας "τραγούδι" έχει τον τίτλο "Η Οφηλία είναι έγκυος... ξανά!!!". Μια θεατρική παράσταση η οποία, μετά από δύο πολύ ευχάριστα χρόνια παραστάσεων στην Αθήνα, ανηφορίζει στη Θεσσαλονίκη. Για να απαντήσω στην ερώτησή σου, το μόνο που μπορώ να σου πω είναι πως, αν η Οφηλία και ο Άμλετ χούσαν σήμερα, θα ήτανε σίγουρα emo. Θα την έβρισκαν να κλαίνε σε ξένα μνήματα και θα ανταλλάσσανε ξυραφάκια όλη μέρα, γιατί η ζωή είναι σκληρή για τους πρίγκιπες. Για το θέμα εγκυμοσύνης της Οφηλίας, δεν μπορώ να μπω σε λεπτομέρειες, με παρακολουθούν. Τώρα για το τι γυρεύουν οι θεατές μέσα σε ένα καμαρίνι; Άντε ντε! Αναρωτιέμαι πώς καταφέρνουν να εμφανίζονται μπροστά σου πάντα τις πιο ακατάλληλες στιγμές. Πάντως θα τους περιμένουμε με μεγάλη χαρά κάθε Δευτέρα και Τρίτη, για όλον τον Φεβρουάριο, στο "Partizan", επί της Βαλαωρίτου 29».

Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

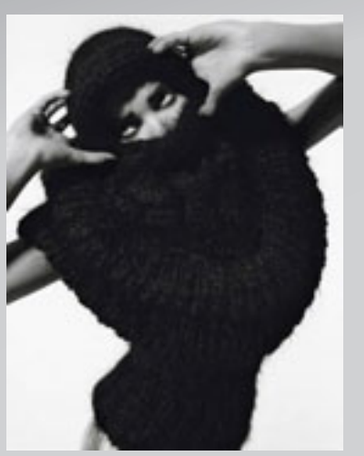

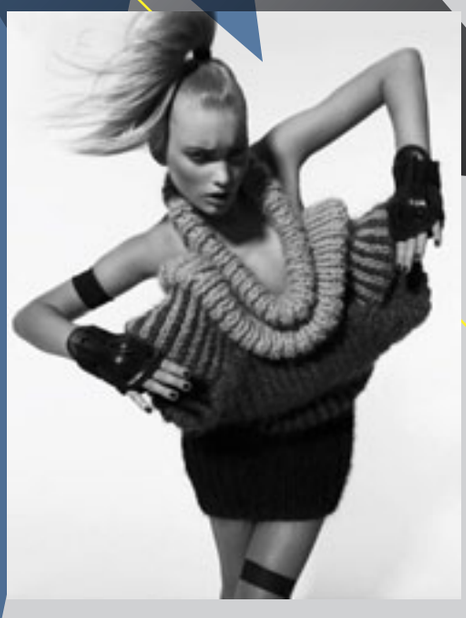

Sandra Backlund

Μπες στη σειρά! Έσω υπομονετικός! Το πιο ιδιαίτερο όνομα της σουηδικής μόδας ράβει στο χέρι και δημιουργεί ρούχα-γλυπτά περιορισμένης παραγωγής. Συνέντευξη **Άννα Παπαρίζου**

σελ. 70-71 Φωτογραφία Peter Farago

Φωτογραφία Peter Gehrke

Πώς θα περιέγραφες το στιλ σου; Με το ανθρώπινο σώμα ως βασικό σημείο αναφοράς, αυτοσχεδιάζω σε μια κούκλα ή και πάνω μου. Έτσι, ανακαλύπτω σχήματα και σιλουέτες που δε θα μπορούσα να φανταστώ ή να σχεδιάσω στο χαρτί. Πρώτα αναπτύσσω τα βασικά κομμάτια του ρούχου, τα οποία πολλαπλασιάζω και προσκολλώ το ένα με το άλλο, μέχρι να γίνουν ένα ένδυμα. Τα ρούχα μου είναι πάντα σαν γλυπτά, έχουν έντονες γραμμές, αλλά και καλή εφαρμογή.

Φωτογραφία Oscar Falk

Φωτογραφία Peter Gehrke

Τι σε εμπνέει; Οι δυνατότητες που μου προσφέρουν οι τεχνικές του χειροποίητου και τα υλικά μου, είναι μεγάλη έμπνευση από μόνα τους. Με συναρπάζουν επίσης όλοι οι πιθανοί τρόποι με τους οποίους μπορεί κανείς να τονίσει, να παραμορφώσει και να μεταμορφώσει τη φυσική σιλουέτα με ρούχα και αξεσουάρ. Μου αρέσει να ντύνω και να γδύνω μέρη του σώματος. Είμαι πολύ εσωστρεφής και κλείνομαι στο στούντιό μου, όταν εργάζομαι. Συνεπώς, ίσως η έμπνευσή μου τελικά να είναι η ίδια μου η ζωή, τόσο η προσωπική όσο και η ζωή μου σαν σχεδιάστρια. Αν και αυτή τη στιγμή, έμπνευσή μου είναι κυρίως η συνεργασία μου με τον Maglificio Miles.

Ποια είναι η ιστορία της γραμμής Sandra Backlund; Ίδρυσα την εταιρία μου αμέσως μετά την αποφοίτησή μου από το Beckmans College of Design στη Στοκχόλμη το 2004, και από τότε, κάθε σεζόν ετοιμάζω μία κολεξιόν. Οι συλλογές μου είναι μικρές, 5 με 10 κομμάτια η καθεμία. Φτιάχνω τα πάντα στο χέρι μόνη μου, και πουλάω μόνο κατά παραγγελία. Στο τέλος του περασμένου χρόνου, γνώρισα τον Maglificio Miles, κορυφαίο ιταλό παραγωγό πλεκτών, και για το Φθινόπωρο/Χειμώνα '09-'10 αποφασίσαμε να συνεργαστούμε πειραματικά για 5 κομμάτια, πλεγμένα σε μηχανή, αλλά ραμμένα από εμένα στο χέρι. Η εμπειρία ήταν ενδιαφέρουσα και για τους δυο μας, οπότε στην κολεξιόν Άνοιξη/Καλοκαίρι 2010 δουλέψαμε και πάλι μαζί, και μάλιστα παρουσιάσαμε τα ρούχα στην Εβδομάδα Μόδας στο Παρίσι τον Οκτώβριο του 2009.

Φωτογραφία Carl Bengtsson

Φωτογραφία Peter Gehrke

Φωτογραφία Peter Gehrke

Το βασικό σου υλικό είναι το μαλλί. Πόσο σε βοηθάει και πόσο σε περιορίζει; Κατά τη γνώμη μου, το μαλλί είναι το καλύτερο υλικό. Θέλω να δημιουργώ τρισδιάστατα σχήματα και έντονες γραμμές, χωρίς παραγεμίσματα, βάτες ή άλλες προσθήκες. Το πλεκτό δίνει αυτή τη δυνατότητα. Για μένα, η μόδα είναι τέχνη και όραμα, όχι βιομηχανία. Άλλοι εκφράζονται με ποίηση και μουσική. Εγώ με τη μόδα. Εδώ και σχεδόν 5 χρόνια δουλεύω μόνη μου, κάνω ό,τι θέλω, χωρίς να σκέφτομαι τις τάσεις της μόδας, τη χρηστικότητα των ρούχων ή τις προσδοκίες των άλλων. Έχω περάσει πολύ χρόνο πειραματιζόμενη, ερευνώντας τις αρχές της παραδοσιακής ραπτικής. Η δουλειά μου είναι πολύ προσωπική και πάντα θα τη βλέπω έτσι. Ακόμα και τώρα, που προσπαθώ να ανοίξω τους ορίζοντές μου και να συμπεριλάβω ρούχα ραμμένα με μηχανή σε μια κολεξιόν γεμάτη εργόχειρα-γλυπτά, το κάνω κυρίως για προσωπική ικανοποίηση. Το υλικό μου δε με περιορίζει, με γεμίζει.

www.sandrabacklund.com

«Ο πραγματικός μας εχθρός είναι η φτώχεια, όχι οι απελπισμένοι άνθρωποι που κάνουν απελπισμένες πράξεις». Ο Ίθαν Χοκ ήξερε πάντα όχι μόνο να ενσαρκώνει ρόλους στο σινεμά, αλλά και να λέει αλήθειες για την πραγματική ζωή.

Συνέντευξη **Τάσος Ρέτζιος**

Ethan Hawk

No sleep till Brooklyn

Ήσυχα αγέρωχος και στιβαρά μειλίχιος. Έτσι εμφανίστηκε ο Ίθαν Χοκ στο δημοσιογραφικό τραπέζι που στήθηκε στη Βενετία για τη νέα του αστυνομική περιπέτεια «Brooklyn's Finest» (σε λίγο καιρό στις ελληνικές αίθουσες με τον τίτλο «Η σκοτεινή πλευρά του νόμου»). Δηλαδή όχι ακριβώς όπως τον σκηνοθέτησε ο φίλος του Αντουάν Φουκουά (μαζί έκαναν το δυναμικά ανήσυχο «Ημέρα εκπαίδευσης»), ως Σαλ, έναν αγχωμένο οικογενειάρχη αστυνομικό που προσπαθεί να απαλλαγεί από τα χρέη και τις υποχρεώσεις του χρησιμοποιώντας κάθε μέσο κι ευκαιρία που του προσφέρεται από τις αστυνομικές του επιχειρήσεις. «Βουτάει μέσα στη διαφθορά, εξαιτίας των υποχρεώσεών του, αλλά την ίδια στιγμή, έτσι όπως γνωρίζουμε αυτόν τον χαρακτήρα, δεν είμαστε και απολύτως βέβαιοι ότι έτσι κι αλλιώς όλα θα ξεκινούσαν από αγαθές προθέσεις... Έτσι είναι οι ρόλοι που πάντα μου αρέσουν: άνθρωποι στα όρια, τόσο πιεσμένοι και τόσο μπερδεμένοι, που ανά πάσα στιγμή είναι ικανοί για το καλύτερο και το χειρότερο. Κι ο Σαλ κατά τη διάρκεια της ιστορίας τα κάνει και τα δύο»!

Η ιστορία της ταινίας, πάντως, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού πρόκειται για σενάριο που έγραψε ο παντελώς άπειρος Μάικλ Μάρτιν, ο οποίος έγινε σεναριογράφος όταν τραυματίστηκε σε ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα. Κατά τη διάρκεια της αποθεραπείας του σκέφτηκε να βρει έναν τρόπο και χρήματα για να αντικαταστήσει το κατεστραμμένο αυτοκίνητό του και σερφάροντας στο ίντερνετ ήρθε αντιμέτωπος με την πρόκληση ενός διαγωνισμού σεναρίου. Εμπνεύστηκε από έναν παλιό συγκάτοικό του, έγραψε κάτι, το πήγε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, έφτασε κοντά, αλλά τελικά δεν ήταν αυτός που πήρε το έπαθλο των 10.000 δολαρίων. Πήρε όμως λίγο καιρό μετά ένα τηλεφώνημα από τους παραγωγούς της ταινίας...

«Ναι, είναι αλήθεια ότι μου έκανε και μένα τρομερή εντύπωση ότι όλο αυτό προέρχεται από κάποιον που έγραψε πρώτη φορά σενάριο. Δεν είναι μόνο η ιστορία που εντυπωσιάζει, ούτε η σκιαγράφηση των χαρακτήρων. Πάνω από όλα είναι η ατμόσφαιρα μιας περιοχής που αναδύει και η αίσθηση που σε κάνει να αισθάνεσαι ότι όλο αυτό κατά κάποιο τρόπο σε αφορά», λέει ο Χοκ.

Δεν ήταν όμως μόνο το σενάριο που τον οδήγησε να δεχτεί να παίξει τον έναν από τους τρεις ήρωες αστυνομικούς - με σοφή δομή ο Ντον Τσιντλ είναι ο Τάνγκο, που προσπαθεί να επιβιώσει με τα διάφορα ντιλ ναρκωτικών, και ο Ρίτσαρντ Γκιρ είναι ο λίγο πριν τη σύνταξη Έντι, που με τη σειρά του προσπαθεί να φτάσει ήσυχα στο τέλος, έστω και με σκορπισμένα όνειρα. Ο Χοκ δέχτηκε καταρχήν γιατί το σενάριο του το έστειλε ο Φουκουά: «Ήλπιζα να μου αρέσει, γιατί πραγματικά ήθελα πολύ να συνεργαστώ μαζί του».

Δέχτηκε και για κάτι ακόμα: «Πάντα ήθελα να συμμετέχω σε αυτό που θα μπορούσαμε να πούμε "παλιάς σχολής δράματα" που εξελίσσονται στη Νέα Υόρκη, σαν αυτά που έπαιζαν ο Ντε Νίρο, ο Πατσίνο ή ο Τζιν Χάκμαν. Μου αρέσουν αυτοί οι χαρακτήρες που είναι σαν να βρίσκονται σε πόλεμο με τον ίδιο τους τον εαυτό, να πολεμάνε -χωρίς πολλές φορές να το ξέρουν καν- για την περηφάνια τους και την αξιοπρέπειά τους. Ο Σαλ είναι ένας τέτοιος τύπος, δουλεύει σκληρά, προσπαθεί, πιστεύει ότι τα κάνει όλα σωστά, αλλά τίποτα δεν του πηγαίνει καλά, επομένως είναι ένας άνδρας ικανός για τα πάντα».

Ο Ίθαν Χοκ συνηθίζει πάντα στους ρόλους του να κάνει ενδελεχή έρευνα και συχνά να γίνεται κομμάτι της πραγματικότητας που καλείται να αναπαραστήσει στην οθόνη. «Μου αρέσει αυτό», ομολογεί. «Με κάνει όχι μόνο πιο αληθοφανή, αλλά με μπολιάζει με υλικό που στάζει μέσα μου και με διαμορφώνει. Με βάζει μέσα σε μια αλήθεια που συνήθως δεν ήξερα ότι υπάρχει. Στο τέλος της ημέρας, φυσικά, με κάνει καλύτερο στη δουλειά μου και στην ίδια μου τη ζωή». Στην παρούσα φάση, ξόδεψε ένα μέρος του χρόνου σε ένα αστυνομικό σώμα του Νιου Τζέρσεϊ. «Πέρασα αρκετό διάστημα δίπλα σε άνδρες που δούλευαν σκληρά με τον τρόπο που φαίνεται και στην ταινία. Έζησα από κοντά την πίεση με την οποία εργάζονται, χωρίς να βγάζουν πολλά λεφτά, πολλές φορές βουτηγμένοι κι αυτοί στα χρέη και στις υποχρεώσεις. Άνθρωποι κανονικοί, αλλά με μια τόσο μεγάλη ευθύνη στις πλάτες τους, που επιπλέον δεν αμείβονται όπως θα έπρεπε».

Ο Χοκ είναι ένας άνθρωπος με περίσσιες ευαισθησίες και σίγουρα ένας άνθρωπος που δε θα μπορούσε να μη δει με μια πιο ευρεία ματιά το όλο θέμα: «Αυτοί οι άνθρωποι, όπως και τόσοι άλλοι που εργάζονται χωρίς να αμείβονται για όσα πραγματικά αξίζει η σκληρή δουλειά που κάνουν, γίνονται απελπισμένοι εξαιτίας της φτώχειας. Ο πραγματικός μας εχθρός είναι η φτώχεια, όχι οι απελπισμένοι άνθρωποι που κάνουν απελπισμένες πράξεις. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσει κανείς για να χτυπήσει την όποια διαφθορά και να δημιουργήσει κάποια καινούργια όνειρα για να αποκτήσουν μια νέα πίστη οι άνθρωποι. Γιατί δυστυχώς η φτώχεια φέρνει μονάχα την άσχημη πλευρά της πίστης, φέρνει φανατισμό, έχθρα και μισαλλοδοξία».

Φεύγοντας από το τραπέζι και λίγο πριν αφήσει τη θέση του στον Αντουάν Φουκουά, ο Χοκ μας τον έδειξε και είπε: «Να ένας άνδρας που γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα στα δύσκολα, κινδύνεψε να τον καταπιεί η μαύρη του πραγματικότητα, αλλά κολύμπησε, επιβίωσε και τώρα κάνει αυτό που κάνει με το μυαλό του στο να βοηθήσει τα παιδιά που είναι σήμερα στη θέση στην οποία αυτός ήταν κάποτε. Να ποιοι είναι οι σημερινοί ήρωες: αυτοί που κάνουν καλά τη δουλειά τους».

Τα παραμύθια της Mijn Schatje

Η 25χρονη graphic designer φτιάχνει ένα σύμπαν από αλλόκοτα αθώες εικόνες κοριτσίστικης παιδικότητας. Ποια είναι και γιατί αρνείται να μεγαλώσει;
Συνέντευξη **Ελισάβετ Αρκολάκη**

Αριστερή σελίδα
Από την έκθεση **«Into the deep»,** Παρίσι, 2008.

«Hesperata». Από την έκθεση «Storytelling», Άμστερνταμ, γκαλερί KochXBos, Μάρτιος 2009.

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα μικρό κοριτσάκι που το έλεγαν Marie Blanco Hendrickx... Γεννήθηκα το 1983 σε μια μικρή επαρχιακή πόλη στη βόρεια Γαλλία από πατέρα Ισπανό και μητέρα Ολλανδή. Οι γονείς μου δεν υπήρξαν ποτέ πλούσιοι, αλλά είχαν πάντα την περιέργεια και την όρεξη να ταξιδεύουν. Τα παιδικά μου χρόνια μπορεί να τα πέρασα χωρίς τηλεόραση και χωρίς φιρμάτα T-shirts, αλλά ταξίδεψα στις περισσότερες ηπείρους. Κάποτε μείναμε για ένα μήνα σε μια καλύβα ενός ψαρά στη Σενεγάλη. Έμαθα να ζωγραφίζω και να παίζω μουσική στα 7 μου και επισκέφθηκα τα περισσότερα μουσεία στην Ευρώπη ως παιδί. Από την άλλη, όταν οι ολλανδοί παππούδες μου βγήκαν στη σύνταξη, ασχολήθηκαν με την κηπουρική και την εποπτεία ενός κάστρου του 18ου αιώνα λίγο έξω από το Παρίσι. Πολλά σαββατοκύριακα και διακοπές τα πέρναγα εκεί μαζί τους. Το κάστρο είχε το δικό του δάσος, μια λίμνη με πάπιες, μυστηριώδεις τάφους, ένα χωράφι με φράουλες, έναν γέρο γάιδαρο. Κάποια βράδια είχα την αίσθηση ότι άκουγα φαντάσματα. Ένιωθα ότι η μαγεία βρισκόταν σε κάθε πτυχή της ζωής μου, ζούσα ένα παραμύθι.

Ποια η ιστορία πίσω από το ψευδώνυμό σου; Οι παππούδες μου με φώναζαν «Mijn Schatje»: «αγαπούλα μου» στα ολλανδικά. Δεν έμαθα ποτέ τη γλώσσα. Όταν ξεκίνησα να ασχολούμαι επαγγελματικά με την ψηφιακή ζωγραφική, από τα 20 μου και μετά, που πλέον μετακόμισα στο Παρίσι, σκέφτηκα να το κρατήσω ως το εικαστικό μου ψευδώνυμο.

Ξεκίνησες την πορεία σου ως γραφίστρια από τα 12 σου χρόνια. Τι σε έστρεψε προς τα εκεί σε τόσο νεαρή ηλικία; Ο τρόπος ζωής μου ήταν τελείως διαφορετικός σε σχέση με αυτόν των συνομηλίκων μου, που δεν πίστευαν, για παράδειγμα, τις ιστορίες από τις διακοπές μου, ενώ εγώ δεν καταλάβαινα τις δικές τους συζητήσεις γύρω από την τηλεόραση. Κλείστηκα στον εαυτό μου και έγινα σιγά-σιγά αυτό που λέμε «σπασικλάκι». Σκέφτηκα, «δε βαριέσαι, μπορώ να κάνω τόσα πράγματα και μόνη μου». Στον ελεύθερο χρόνο μου συνήθως διάβαζα βιβλία, άκουγα την α λα Γούντστοκ μουσική των γονιών μου και ζωγράφιζα χαρακτήρες της φαντασίας μου. Κάποια στιγμή ο πατέρας μου μας έφερε έναν υπολογιστή στο σπίτι, μέσω του οποίου αντιλήφθηκα από νωρίς ότι μπορούσα να ζωγραφίσω. Οι εκτυπωτές τότε είχαν μόνο ασπρόμαυρα μελάνια και τεχνολογικά βρισκόμασταν στα πρώτα βήματα. Πειραματίστηκα και κατάφερα να δημιουργήσω τα πρώτα μου προσκλητήρια για πάρτι, αφίσες, χάρτινες κούκλες και αεροπλανάκια.

Στα 25 σου έχεις ήδη κερδίσει διεθνή αναγνώριση. Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας σου; Δυστυχώς, δε διαθέτω κάποιες μαγικές δυνατότητες. Λειτούργησε θετικά το γεγονός ότι παρέμεινα πιστή στον εαυτό μου και αρνήθηκα κάποιες επαγγελματικές ευκαιρίες, παρόλο που ήταν δελεαστικές οικονομικά. Από τα 20 μου δουλεύω ασταμάτητα. Το μυαλό μου είναι σαν εργοστάσιο. Μπορεί να ξυπνήσω το βράδυ έχοντας μια ιδέα και να κάτσω στον υπολογιστή να τη δουλέψω. Προσπαθώ να είμαι πάντα διαθέσιμη, να απαντάω σε όλα τα μηνύματα και τις προτάσεις, σε οτιδήποτε. Ακόμη και αν αυτό απαιτεί χρόνο. Πολύ σημαντικό επίσης κατά τη γνώμη μου είναι και το να καταλάβει κάποιος ότι το να είσαι καλλιτέχνης είναι κι αυτό ένα επάγγελμα. Έχεις να κάνεις με πολλούς ανθρώπους, πρέπει να ακολουθείς το πρόγραμμά σου, να είσαι προσεκτικός και αξιόπιστος, να είσαι σε θέση να παρουσιάζεις τον εαυτό σου και τη δουλειά σου. Τέλος, προσπαθώ συνεχώς να γίνομαι καλύτερη ως επαγγελματίας αλλά και ως άνθρωπος, να βρίσκω τρόπους να τροφοδοτώ την έμπνευσή μου, να μην είμαι ποτέ απολύτως ευχαριστημένη από τα έργα μου. Αυτή η ανυπαρξία της τελειότητας είναι και ο λόγος που με κάνει πάντα να θέλω να συνεχίσω.

Μίλησέ μας για τη δουλειά σου, που εκτείνεται σε διάφορους τομείς. Πλέον συμμετέχω σε αρκετά art shows κι έτσι έχω μειώσει στο ελάχιστο τις εμπορικές συνεργασίες με brands, περιοδικά και διαφημίσεις. Από την περίοδο που έκανα εικονογραφήσεις, λάτρεψα τη συνεργασία με μουσικά γκρουπ, με τα οποία ήμουν συναισθηματικά συνδεδεμένη και για τα οποία φιλοτέχνησα τα εξώφυλλα των άλμπουμ τους. Δούλεψα με ανθρώπους της μόδας, και συγκεκριμένα με την

«Blu», 2008.

«Devon Aoki», 2008.

«Rio», 2009.

«Mermaid tears», 2008.

ιταλική φίρμα Fornarina στις κολεξιόν του έτους 2008, εμπειρία που επίσης μου άρεσε πολύ. Αυτήν την περίοδο δημοσιεύω έργα μου σε διάφορα βιβλία αποκλειστικά τέχνης, καθώς λατρεύω τα βιβλία από πιτσιρίκα. Είναι κατά κάποιο τρόπο ανταμοιβή και απόδειξη, ότι «ναι, τα κατάφερα»!

Έχεις δηλώσει στο παρελθόν ότι «η πραγματικότητα είναι αυτή που θέλεις εσύ να είναι». Ποια είναι η δική σου πραγματικότητα; Έχω το σύνδρομο του Πίτερ Παν. Ποτέ μου δε δέχθηκα ότι ενηλικίωση σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψεις ό,τι πίστευες ως παιδί, απλώς γιατί έτσι πρέπει. Εάν σκεφτώ τα μικροπράγματα που βρίσκονται αυτή τη στιγμή πάνω στο γραφείο μου -ένα designer παιχνίδι που μου έκανε δώρο ο καλλιτέχνης Junko Mizuno, κάποια στυλό τα οποία έχω πιθανότατα από τότε που πήγαινα στο λύκειο, σκόρπιες Polaroid με χαμογελαστούς ανθρώπους από πάρτι που ούτε καν θυμάμαι, cd, ένα κόσμημα σε σχήμα φράουλα-, δημιουργώ αυτομάτως μια δική μου πραγματικότητα που βασίζεται σε αυτά τα μικροπράγματα. Για μένα δεν είναι αντικείμενα, είναι σύμβολα που με δένουν συναισθηματικά με κάποιες σημαντικές στιγμές της ζωής μου. Συνδυάζοντάς τα δημιουργώ κόσμους μέσα στο κεφάλι μου, οι οποίοι είναι τόσο αληθινοί όσο και οι θλιβερές ιστορίες που διαβάζουμε στις εφημερίδες. Αυτή είναι η δική μου, αν θες «φτηνή», φιλοσοφία, χάρη στην οποία προχωρώ στη ζωή μου, χαμογελώ, ακόμη και ονειρεύομαι. Αυτό είναι που θέλω να μοιραστώ με τον κόσμο μέσα από το έργο μου.

Οι χαρακτήρες των έργων σου τι αντιπροσωπεύουν; Έχουν άμεση σχέση με το παράδειγμα της «πραγματικότητας του γραφείου». Νομίζω ότι κάθε εικόνα και κάθε χαρακτήρας που δημιουργώ είναι μέρος ενός παζλ. Εάν τα δεις όλα μαζί, το ένα μετά το άλλο, μπορείς να σχηματίσεις μια αρκετά ακριβή εικόνα γύρω από τον «κόσμο» τους. Αντιπροσωπεύουν την ψυχή του παιδιού που υπήρξα κάποτε, είναι το μέρος του εαυτού μου που πιστεύει ακόμη ότι τα όνειρα είναι πραγματικά και πως όλα είναι δυνατά, φτάνει να μπορέσεις να τα φανταστείς, να τα ζωγραφίσεις, να τα γράψεις. Είναι σαν τις κούκλες που είχα όταν ήμουν μικρή, τότε που επινοούσα την ιστορία της ζωής της καθεμίας, τότε που τους απέδιδα έναν συγκεκριμένο ρόλο και που τίποτα και ποτέ δεν ήταν ανακριβές ή μη ρεαλιστικό.

Και τι πιστεύεις ότι βιώνουν αντίστοιχα οι θεατές; Ελπίζω να ακούν και εκείνοι ιστορίες. Ίσως όχι τις ίδιες με αυτές που είχα αρχικά εγώ κατά νου, δεν είναι άλλωστε αυτό το νόημα, αλλά εφόσον έχουν «ακούσει» κάτι, θεωρώ ότι η δουλειά μου έχει γίνει σωστά. Υπάρχουν άνθρωποι που μου γράφουν ότι κάποιο έργο μου, που ανακάλυψαν τυχαία, τους έφτιαξε τη μέρα. Αυτό με κάνει να αισθάνομαι ότι προσφέρω κάτι χρήσιμο σε κάποιους ανθρώπους.

Σκέφτηκες ποτέ ότι οι χαρακτήρες σου θα μπορούσαν να γίνουν animation; Αυτή τη στιγμή συνεργάζομαι με μια εταιρία παραγωγής 3D ταινιών στη δημιουργία μιας μικρού μήκους ταινίας. Ανυπομονώ να δω τους χαρακτήρες μου εν κινήσει!

Το μεγαλύτερό σου όνειρο και φόβος αντίστοιχα; Όνειρό μου, να κάνω scuba-diving και να κολυμπήσω ανάμεσα σε μέδουσες και ιππόκαμπους. Μεγαλύτερος φόβος μου, ότι κάποια στιγμή μπορεί να χάσω την έμπνευσή μου, αλλά σταυρώνω τα δάχτυλά μου, ώστε κάτι τέτοιο να μη συμβεί σύντομα!

Μελλοντικά σχέδια; Συνεργάζομαι με τη γαλλική φίρμα La Marelle en Papier, που δουλεύει μόνο με καλλιτέχνες στην παραγωγή προϊόντων σε προσιτές τιμές, όπως κάρτες, γραφική ύλη και κονκάρδες. Έχει προγραμματιστεί μια σόλο έκθεση στην γκαλερί Dorothy Circus στη Ρώμη στις αρχές του 2010 και προς το τέλος του 2010 στην γκαλερί Corey Helford του Λος Άντζελες. Ετοιμάζω κι ένα βιβλίο που θα περιλαμβάνει όλες μου τις δημιουργίες, κάτι που θα μου πάρει καιρό βέβαια.

www.mijnschatje.fr

Γιώργος Σκαμπαρδώνης
Μουτζαχεντίν των εμμονών

«Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος», εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα. Η νέα συλλογή διηγημάτων του Γιώργου Σκαμπαρδώνη αποτελεί την τελευταία κατάθεση του μεγαλύτερου συγγραφικού εξαγώγιμου προϊόντος της Θεσσαλονίκης. Χαρά σε εμάς!
Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

27 ιστορίες, 300 σελίδες. Από πού προέρχεται τόση παραγωγικότητα; Μην ξεχνούμε πως τα διηγήματα αυτά γράφτηκαν την τελευταία πενταετία. Πέντε, περίπου, τον χρόνο δηλαδή. Δεν άλλαξα για αυτά πολλά κασκορσέ. Το ζόρι ήταν πως παράλληλα έγραψα δύο μυθιστορήματα, δύο σενάρια κι ένα θεατρικό – συν τα κείμενα στην εφημερίδα. Αλλά είναι φυσικό: το γράψιμο δεν είναι μια αριστοκρατική διαδικασία, αλλά μια σταθερή, πειθαρχημένη χειρωνακτική, σε συνδυασμό με την έμπνευση. Κι αυτή η τελευταία δεν έρχεται κάθε εξάμηνο, σε επισκέπτεται τόσο συχνά όσο συχνά δουλεύεις. Ψαρεύοντας έρχεται η θάλασσα. Τίποτε δεν προκύπτει αν περιμένεις χαλαρά μόνο την επιφοίτηση. Ίσως εγώ και να το παρατραβάω λίγο, να εξοντώνομαι. Αλλά το εργόχειρο αυτό είναι ο μόνος τρόπος να αντισταθώ στην αθλιότητα, εντός της οποίας ζούμε. Είναι μια καταφυγή, μια οδυνηρή κι απολαυστική ένδον φαντασμαγορία. Περιέχει την εγκαρτέρηση, την αέναη εφεδρεία, είναι ευχαριστιακή, όχι με τη θρησκευτική έννοια, αλλά με εκείνη του δέους. Είναι σαν να πετώ δροσερά καρπούζια στον Κάτω Κόσμο μου.

Αυτοκίνητα, αεροπλάνα, βάρκες, ποιητές που διαβάζουν τα ποιήματά τους υπό την απειλή της καραμπίνας ενός νταλικέρη, ιστορία, ποδόσφαιρο, ψάρεμα. Οι θεματικές σας παρουσιάζουν τέτοιο πλούτο, ώστε, αν μη τι άλλο, δε διατρέχετε τον κίνδυνο να θεωρηθείτε εμμονολληπτικός με συγκεκριμένα θέματα. Είναι όντως τόσο μεγάλο το εύρος των ενδιαφερόντων σας;
Είμαι εμμονολληπτικός. Ένα είδος μουτζαχεντίν των εμμονών. Μόνο έτσι νιώθω πως μπορώ να φτάσω σε βάθος. Κάτι που με γοητεύει το εξαντλώ, το ξετινάζω, το ξεσκίζω, μέχρι να αισθανθώ ότι το ξέρω καλά κι ότι μπορώ πια να γράψω γι' αυτό. Βέβαια, υπάρχουνε αρκετά θέματα – αλλά, πιστέψτε με, υπάρχει χρόνος για όλα. Αποφεύγω περισπασμούς, ενεργειοφάγους, χαζοτσαλαβουτήματα. Καρφώνομαι κάπου, στρειδιάζω για καιρό, βεντουζιάζω, φτάνω στην τρέλα. Μετά το κείμενο έρχεται μόνο του, σαν κουκί που σκάζει. Το ολίγον έγκυος δε με εμπνέει. Νιώθω κάθε φορά πως πρέπει να πληρώσω τα λύτρα. Να ξέρω τι λέω. Να φαίνεται ότι γράφω πολύ λιγότερα απ' αυτά που ξέρω.

Διακρίνω κάτι το χεμινγουεϊκό στον τρόπο που οι χαρακτήρες των ιστοριών σας, μοναχικοί αρσενικοί ως επί το πλείστον, επιδίδονται σε καθημερινούς ηρωισμούς. Είναι λανθασμένη η εντύπωσή μου; Είναι σωστή. Υπάρχουνε και γυναίκες, βέβαια, αλλά λιγότερες. Πάντως το κατόρθωμα, το ξεπέρασμα, είναι κυρίως δικό μας, αντρικό άθλημα. Ψάχνοντας απελπισμένα ένα νόημα, μια αναφορά, μια διάκριση (και ξέροντας ωστόσο πως νόημα δεν υπάρχει) αναζητούμε να σκοτώσουμε τον δράκο, ή τον επινοούμε. Εκεί μέσα σφυρηλατούνται και αναδύονται πολλά. Παίζονται πολλά και πρόκειται για μια αθεράπευτη αρρώστια του ανθρώπινου πνεύματος: η διαρκής υπέρβαση. Κάθε ρεκόρ προκαλεί νεότερους να το ξεπεράσουν. Και ησυχία δε βρίσκουμε. Ανάπαυση κροτάφων. Κάθε μεγάλο έργο εμπνέει τους επερχόμενους, γιατί κι αυτοί πρέπει να βρούνε μια δικαιολογία ζωής – καθένας θέλει να αφήσει το σημάδι του. Πρόκειται για ζωτική ματαιοδοξία, αλλά μέσα από την οποία ψηλαφείς τα σκοτάδια της ύπαρξης, τα όρια των δυνάμεων, ξεπερνάς κατώφλια που δε φανταζόσουνα. Κάτι συμβαίνει πάντως κι ίσως αυτό είναι λίγο πιο συναρπαστικό από τον ολιγαρκή μικροαστισμό και το λεχώνιασμα.

Κατά πόσο οφείλει η διηγηματογραφία σας τη ζωντάνια της στη μακρά δημοσιογραφική σας θητεία; Η δημοσιογραφία βοηθάει, γιατί σε κρατάει σε διαρκή εγρήγορση. Μαθαίνεις να είσαι στη φέρμα συνέχεια, κι αυτό εξασκεί την παρατήρηση, την εμπλοκή στα πράγματα, την περιέργεια, τη θέληση να είσαι διαρκώς στη γραμμή πυρός. Διδάσκεσαι τις πολλαπλές γωνίες οράσεως (εκτός αν είσαι μασίφ φανατικός), δηλαδή το χιούμορ, την ειρωνεία των πραγμάτων. Κι εξασκείσαι καθημερινά στο γράψιμο – άρα;

Ποιο είναι το πιο ενδιαφέρον για έναν συγγραφέα κομμάτι της ύλης μιας εφημερίδας, κατά τη γνώμη σας; Το χρονογράφημα, το σχόλιο, η γελοιογραφία αλλά και το ρεπορτάζ, μόνο αν είναι πολύ καλά γραμμένο. Γιατί δεν υπάρχει καλό ή κακό θέμα, αλλά μόνο ο τρόπος που το γράφεις. Ο τρόπος που βλέπεις το θέμα, η διαδικασία της γραφής, οπότε και της ανάγνωσης, αν περιέχει δηλαδή τη συναρπαγή ή την απόλαυση. Υπάρχουνε άπειροι τρόποι να γράψεις ένα ρεπορτάζ – συνήθως όμως τα περισσότερα έχουνε γεύση νοβοπάν. Πιο σημαντικό από το ίδιο το γεγονός είναι ο τρόπος που το περιγράφεις, που το αναδεικνύεις, που το φωταγωγείς.

Ποιους διηγηματογράφους θα παρακινούσατε να διαβάσουν οι αναγνώστες σας; Τον Νίκο Χουλιαρά – στο «Μπακακόκ». Τον Σεπούλβεδα. Τον Παπαδιαμάντη βέβαια, τον Βιζυηνό, μερικά του Βουτυρά και του Θεοτόκη. Τον Αμβρόσιο Μπιρς, τον Χάινριχ Μπελ, τον Ροΐδη, τον Φώκνερ, τον Ρέημον Κάρβερ. Κάποια έξοχα πεζά του Σολωμού.

Διδάσκεται το γράψιμο; Θα σας ενδιέφερε να ηγηθείτε μιας προσπάθειας συγγραφικού εργαστηρίου στη Θεσσαλονίκη, εάν προέκυπτε μια τέτοια ιδέα; Σε κάποιο βαθμό διδάσκεται το γράψιμο, αλλά χρειάζεται και άγγιγμα, δηλαδή τάλαντο, και πάθος, και αφοσίωση, και διάβασμα, και διαφορετική συγκρότηση ολόκληρης της προσωπικότητας. Θα με ενδιέφερε η διδασκαλία, αλλά πάσχω από χρόνο. Και το χειρότερο: βρίσκομαι εγώ ο ίδιος σε διαρκή αυτο-διδασκαλία, οπότε χλωμό το βλέπω. Εντελώς αποσπασματικά θα μπορούσα να το κάνω, αν και ποτέ δεν ξέρεις. Δεν το έχω δοκιμάσει. Μπορεί να είμαι εντελώς νούλα στη διδαχή. Άμα έρθει εκείνη η ώρα, βλέπουμε. Εξάλλου, είπαμε: κατά βάθος η Τέχνη δε μαθαίνεται, ούτε διδάσκεται. Κλέπτεται.

Μογγολία -20

ΟΥΛΑΝ ΜΠΑΤΟΡ ΚΑΙ ΤΖΕΝΓΚΙΝΣ ΧΑΝ, ΧΟΥΝ ΧΟΥΡ ΤΟΥ, ΣΤΕΠΑ, ΑΓΡΙΑ ΑΛΟΓΑ ΚΑΙ ΚΡΥΟ. ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΠΟΥΠΟΥΛΕΝΙΟ ΣΟΥ ΜΠΟΥΦΑΝ, ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΣΚΟΥΦΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΓΑΝΤΙΑ, ΠΗΓΑΙΝΕ ΝΑ ΖΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ.

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ **ΕΛΕΝΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ**

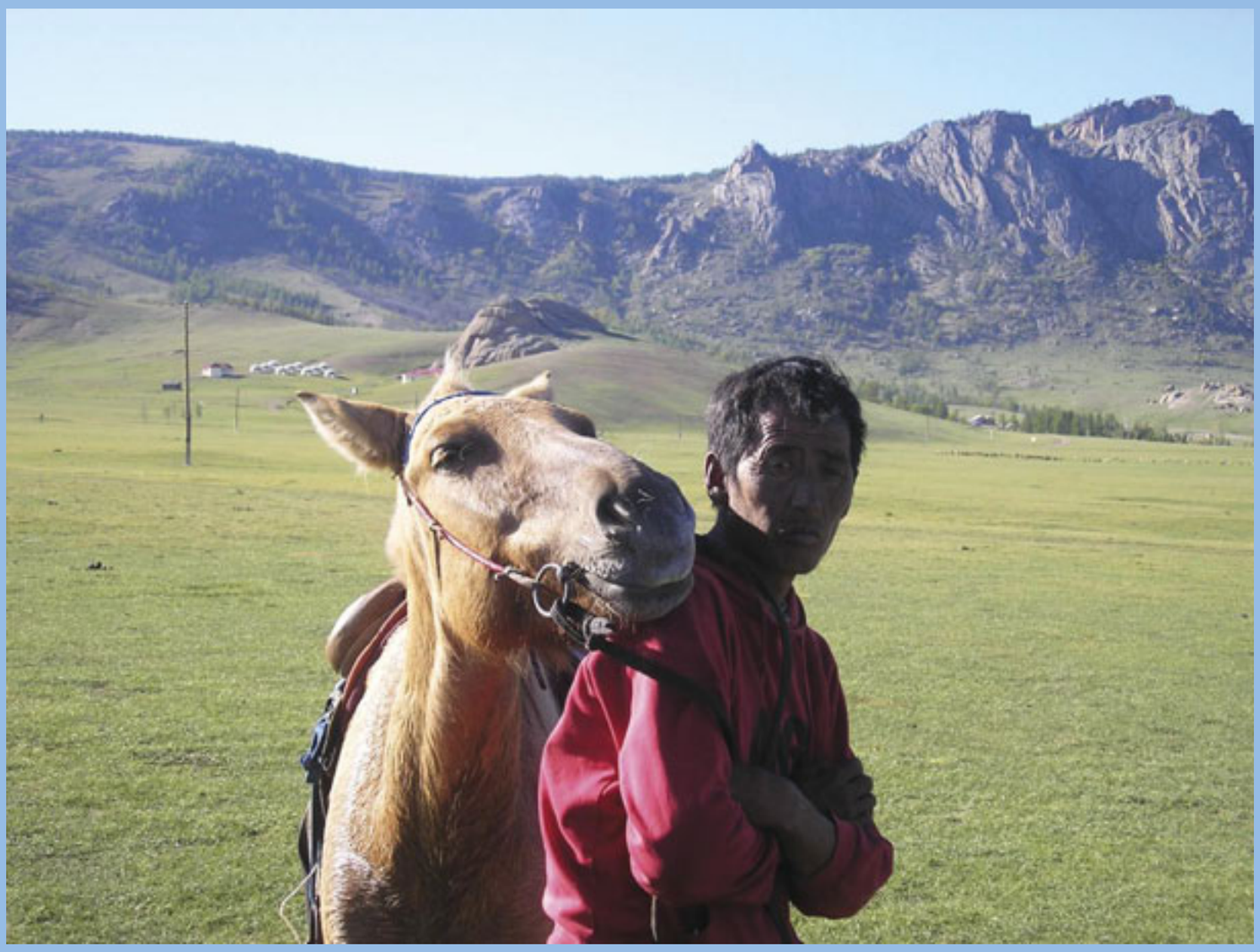

Καθώς προσγειώνομαι στο αεροδρόμιο «Τσένγκινς Χαν» της πρωτεύουσας της Μογγολίας Ουλάν Μπατόρ, με το γνωστό πονηρό ντύσιμο-κρεμμύδι (μπουφάν, πουλόβερ, διπλός κασκορσές) και τα απαραίτητα αξεσουάρ για βαθμούς Κελσίου υπό του μηδενός, δεν υπολόγισα τη θερμική κόλαση της χαρτούρας και της γραφειοκρατίας. Καταλήγω στο συμπέρασμα πως χαρακτηρίζει τις χώρες της Ασίας και δη αυτήν που ταλανίστηκε πρώτα από τους Κινέζους και έπειτα από τους Ρώσους. Λίγα λεπτά είναι αρκετά, ώστε να αρχίσω να υποψιάζομαι το μάρκετινγκ που έχουν φάει λαός και τουρίστες με τον πανταχού παρόντα γενειοφόρο-μουστακαλή στρατηλάτη: από τα χαρτονομίσματα μέχρι το όνομα εστιατορίων, λουξ ξενοδοχείων, μπίρας, βότκας, αναψυκτικών, όλα Τσένγκις Χαν!

Το πλάνο μου είναι να πάρω λίγη από την αύρα της πρωτεύουσας και έπειτα να αναζητήσω την αυθεντική και πρωτόγονη νομαδική ζωή της στέπας. Η πόλη, σε πρώτη φάση, φαντάζει ξεκάθαρα απογοητευτική και με κάνει να αναρωτιέμαι τι στο καλό με ώθησε να ταξιδέψω τόσο μακριά από τη θαλπωρή του σπιτιού μου. Αντικρίζω τον απόηχο ενός σοβιετικού καθεστώτος συνυφασμένου με την αρχιτεκτονική τύπου «εργατικές κατοικίες», που τα τελευταία δέκα χρόνια προσπαθεί να συμβαδίσει με τα μοντέρνα πρότυπα. Κυκλοφοριακό χάος, μόλυνση, καυσαέριο, υποτυπώδη έως ανύπαρκτα πεζοδρόμια, και μια κυβέρνηση που ίσως επιζητεί να προσδώσει ένα μεγαλείο μέσω της φήμης του Τσένγκις Χαν, μιας και οι περισσότεροι εκτιμούν πως η σημερινή Μογγολία του οφείλει τα πάντα. Μέγιστο tip: ενδιαφέρον παρουσιάζει το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας με ολόκληρους σκελετούς δεινοσαύρων! Εκεί επιβεβαιώνεται η άποψη πως οι Έλληνες τουρίστες δείχνουμε όπου γης το μεγαλείο της κουλτούρας μας κι έχουμε τον ασυγκράτητο στη φλυαρία σε στιγμές που πρέπει να το «ράψουμε» (πότε θα αναβαθμιστούμε σε ταξιδιώτες;). Βέβαια, καθώς έξω έχει μηδέν βαθμούς Κελσίου, η Ελλαδίτσα φαντάζει ο απόλυτος παράδεισος, με φλυαρία ή χωρίς.

Κατά τη διάρκεια της περιπλάνησής μου στην πόλη, μπροστά σε ένα μεγάλο πολυκατάστημα, που κάλλιστα θα μπορούσε να ονομάζεται «Η χαρά της νοικοκυράς» ή «Η αυτοκρατορία της μαϊμούς», με χρυσάφι που σε τυφλώνει μέσα από τη βιτρίνα, κάποιοι τύποι, καθιστοί, σε σκαμπό ή όρθιοι, κρατούν μια αρκετά μεγάλη τηλεφωνική συσκευή στο χέρι. Μου μυρίζει Candid Camera... Μάλιστα υποστηρίζουν πως μπορεί να τη χρησιμοποιήσει ο κάθε περαστικός έναντι πολύ λιγότερων χρημάτων από ό,τι αν καλέσει από το κινητό του. Τελικά, ένας κινητός τηλεφωνικός θάλαμος, χωρίς κουβούκλιο και καλώδια, με πανάρχαιο ένδυμα, ήταν πραγματικότητα. Ενώπιόν μου παρέλαση από ανθρώπους περασμένης ηλικίας με παραδοσιακές φορεσιές και πιτσιρίκια με μοντέρνο κούρεμα και

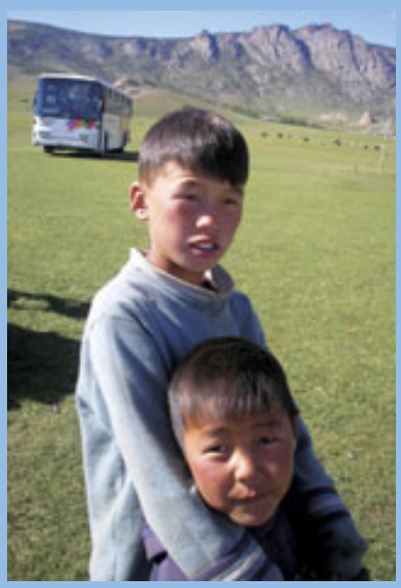
τελευταίας τεχνολογίας κινητό ανά χείρας. Επίσης φοριέται πολύ και η μάσκα στο στόμα (ο Μάικλ Τζάκσον αποτέλεσε τον απόλυτο trendsetter). Πίσω από όλους και από όλα: η μογγολική μαφία.

Συνήθως, όταν βρεθείς σε μια ξένη χώρα, προσπαθείς να ρουφήξεις όσες περισσότερες εικόνες μπορείς και να τη «διαβάσεις» μέσα από την καθημερινότητά της. Δύο τρόποι πάντα αποτελούν άσσο στο μανίκι: ένα καλό ντόπιο φαγητό και η παραδοσιακή μουσική. Νωρίς το βραδάκι, συνοδευόμενη από ένα mix and match γκρουπ (όχι μουσικό, ταξιδιωτικό) από όλη την Ελλάδα, οδεύουμε σε ένα εστιατόριο με παραδοσιακή κουζίνα της Μογγολίας. Φωτογραφίες της νομαδικής ζωής σε κάθε γωνιά με καλούν να ζήσω αυτό που ουσιαστικά ήθελα εξ αρχής να κυνηγήσω: τον μπλε ουρανό της στέπας και το καθαρό οξυγόνο. Χάριν του σπορ και της άμιλλας (μάνα, πού είσαι να με καμαρώσεις!), πήρα πρωτοβουλία να μαγειρέψω για όλους στο τραπέζι, μιας και είναι τουριστικό τρικ να φτιάξεις μόνος σου την παραδοσιακή σούπα με πατάτα, λαχανικά και αρνί. Υλικά, ένα ψαλίδι για την κοπή του κρέατος, η φωτιά να καίει και «μου μυρίζει θαύμα γεύση». Η νύχτα κλείνει μετά μουσικής στην Όπερα της πόλης. Δεν υπάρχει, φαντάζομαι, άνθρωπος που να μην του έχει χαραχτεί στη μνήμη η διαφήμιση με τους λαρυγγισμούς των Χουν Χουρ Του, χρησιμοποιώντας την τέχνη των χούμι! Πέραν του ότι άκομψα όλοι προσπαθήσαμε να τους μιμηθούμε. Η παραδοσιακή μουσική της Μογγολίας εκφράζει την ιστορία και την ταυτότητα των ανθρώπων, συνοδευόμενη από το πιο αντιπροσωπευτικό όργανο της χώρας, το morin huur («το βιολί του αλόγου»). Έχει σκαλισμένο στο μπράτσο του ένα κεφάλι αλόγου, ενώ οι δύο χορδές και το δοξάρι είναι φτιαγμένα από τρίχες αλόγου. Χαμένη μέσα στη δύνη αυτών των ήχων της φύσης, της απόλυτης αγάπης για το άλογο και τη γαλήνη της ψυχής υπνωτίζομαι και με οραματίζομαι ανάμεσα στις αισθησιακές καμπύλες των λόφων της μογγολικής στέπας. Χωρίς βέβαια να υπολογίζω το πιο τσουχτερό κρύο όλης μου της ζωής.

Στεπ it up!

Πουρνό πουρνό, αφήνω πίσω μου την πιο κρύα πρωτεύουσα του κόσμου κατευθυνόμενη σε ένα πάρκο διαμονής με γιούρτες. Στη διαδρομή αρχίζω να παίρνω τις πρώτες τζούρες πραγματικής εικόνας της ζωής των Μογγόλων. Η πιο αχανής αραιοκατοικημένη χώρα του πλανήτη ξεδιπλώνεται ενώπιόν μου. Εικόνες με γειτονιές από παραδοσιακές στρογγυλές κατοικίες ger ή «γιούρτες των νομάδων», περιφραγμένες με ξύλινες πρόχειρες τάβλες που οριοθετούν τις αυλές της κάθε οικογένειας. Οι Μογγόλοι δεν πιστεύουν στο «όσο πιο κοντά τόσο πιο καλά».

Το αυτοκίνητο να χοροπηδά κυριολεκτικά πάνω στους χωματόδρομους, οι ρόδες να εγκαταλείπουν το δρόμο και να πατούν πάνω στο γρασίδι, ο ήλιος, δυνατός, να φωτίζει στο χνούδι της χλωρίδας των λόφων και γύρω μου η μαγική εικόνα των άγριων αλόγων να κατεβαίνουν τις πλαγιές μανιασμένα και να συναντούν βακτριανές καμήλες και τα απίστευτα γιακ (τρελές αγελάδες με extensions).Το όνομα δεν μπορεί παρά να σου φέρει απδία (και γευστικά αντιπροσωπεύει πλήρως το όνομό του), όμως είναι το ζώο που χαρακτηρίζει τη μογγολική καθημερινότητα και δίνει τροφή τον παγωμένο χειμώνα.

Η ζωή των νομάδων, απλή και λιτή, ίσως και μονότονη για τους δυτικούς, φαντάζει σαν να ξεπήδησε από μια άλλη εποχή. Η γη χαρίζει μια ιδιαίτερη αίσθηση ελευθερίας.Ένα πρωινό με αποξηραμένο γάλα σε φέτες, μαρμελάδα, γάλα φοράδας (μην το πιείτε, λουστείτε) και χειροποίητο ψωμί με βάζει στο κλίμα της απλότητας. Μια σούπερ nock out μέρα, με τοξοβολία, ιππασία και trekking για να ανάψουν τα αίματα, μια μικρή περιήγηση για να μαζέψω εντελβάις (ω, ναι, υπάρχουν και εκεί) με απογειώνει.

Όμως, το βραδάκι σε μια μεγαλύτερη σκηνή, μετά το δείπνο (γιακ με ό,τι συνδυασμό θέλετε), νιώθω το άγχος να με κυριεύει. Εξωτερική θερμοκρασία (κοινώς και μέσα στη γιούρτα) γύρω στους -20 βαθμούς. Η τουαλέτα βρίσκεται έξω, σε απόσταση 100 μέτρων, οπότε ξεχνάς τις μεταμεσονύκτιες εξορμήσεις. Στη μέση της γιούρτας μου, μια σόμπα με ξύλα, τόσα όσα να σου δοθεί χρόνος για να αλλάξεις, να βάλεις μια πυτζάμα-κάλτσες και να χωθείς σβέλτα κάτω από το πάπλωμα. Κοιτώ γύρω ερευνητικά καταγράφοντας 3 ακόμη κρεβάτια με σκεπάσματα και 3 χαλιά! Άραγε ο Μαγκάιβερ τι θα έκανε στη θέση μου; Στην ανάγκη το μυαλό τέχνας κατεργάζεται. Δε με ρώτησε κανείς πώς 4 παπλώματα και 3 χαλιά βρέθηκαν πάνω στο κρεβάτι μου σε σχήμα ιγκλού, όμως ένα πράγμα θα πω: Ήταν μία από τις πιο όμορφες βραδιές της ζωής μου, καθώς τα αφτιά μου αφουγκράστηκαν κάθε αεράκι, κάθε ποδοβολητό, κάθε κίνηση των αλόγων που μασούσαν χορταράκι κυριολεκτικά δίπλα στο αφτί μου (άλλωστε, μας χώριζε ένα ύφασμα) και, μπορεί το κρύο να ήταν ανυπόφορο, όμως η μελωδία της απόλυτης γαλήνης δε συγκρίνεται με τίποτα. Το κλου της βραδιάς: κανείς άλλος τουρίστας δεν είχε βγάλει ρούχα και παπούτσια, μόνο εγώ! I'll be damned!

Η ζωή πριν

τη Στρέλλα

Ιστορίες από το βυθό του σεξουαλικού λυκόφωτος: cross dressers, τραβεστί, γκέι, female impersonators, drag queens, ντίβες. Η «Στρέλλα» του Πάνου Κούτρα μας ενέπνευσε για μια ελεύθερη κατάδυση.
Κείμενο **Χρήστος Παρίδης** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλούρα**

Ο κεραμιστής Γκρέισον Πέρι, ιδιαίτερα αγαπητός στην αγγλική καλλιτεχνική κοινότητα, και στον οποίο απονεμήθηκε το 2003 το Turner Prize (κορυφαία αναγνώριση για εικαστικό στην Αγγλία), είναι ένας «παρενδυτικός» που κυκλοφορεί ντυμένος «κοριτσίστικα» με φρου φρου και φιογκάκια ως Κλερ! Όχι γιατί είναι γκέι και με αυτόν τον τρόπο υπογραμμίζει τη θηλυκή του πλευρά, αλλά ως πολιτική άποψη, ενάντια στα στερεότυπα, στον σεξισμό, στη βία -που είχε βιώσει έφηβος από τον πατριό του-, στις προκαταλήψεις και στο παιχνίδι των εντυπώσεων. Τι είναι αρσενικό και τι θηλυκό τελικά; Παράλληλα απολαμβάνει μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή με τη γυναίκα του και την κόρη του, η οποία από τη μέρα που άνοιξε τα μάτια της τον αναγνωρίζει μόνο με φουστίτσες...

Παρομοίως, ο καθηγητής φιλοσοφίας του York University του Καναδά Μάικλ Γκίλμπερτ εμφανίζεται ενίοτε σε διεθνή συνέδρια ως σοφιστικέ κυρία με ταγιέρ. Αν και την πρώτη φορά που το τόλμησε υπήρξαν σύνεδροι που τον απαξίωσαν και δε θέλησαν καν να τον πλησιάσουν, τώρα πλέον αυτή του η ιδιότητα είναι γνωστή και σχεδόν αποδεκτή. Στην προσπάθειά του δε να βοηθήσει νεότερους cross dressers -όπως προτιμούν να αυτοαποκαλούνται οι ετεροφυλόφιλοι τραβεστί, για τους οποίους το ένδυμα λειτουργεί περισσότερο ως φετίχ-, είναι οργανωτικό μέλος του Fantasia Fair του Προβιστάουν της Μασαχουσέτης, στο οποίο συγκεντρώνονται κάθε χρόνο δεκάδες παρενδυτικοί με τις γυναίκες τους, τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους. Ο Γκίλμπερτ, μάλιστα, ισχυρίζεται ότι το 85% των συμμετεχόντων δεν είναι ομοφυλόφιλοι. Αυτό το οποίο πάσχιζε να αποδείξει μισό αιώνα πριν ο γνωστός ως «ο χειρότερος σκηνοθέτης που υπήρξε ποτέ» Εντ Γουντ, όταν συμμετέχοντας στην απόβαση της νήσου Ταράουα στον Ειρηνικό κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τραυματίστηκε και κάτω από τη στρατιωτική του στολή αποκαλύφθηκαν ο στηθόδεσμος και το κιλοτάκι του. Την καλτ αυτή περσόνα ενσάρκωσε στον κινηματογράφο ο Τζόνι Ντεπ φορώντας αγκορά ζακετάκι, την αδυναμία του Γουντ. Αδυναμία στα γυναικεία ρούχα λέγεται ότι έχει και ο ρεπουμπλικάνος δήμαρχος της Νέας Υόρκης Ρούντολφ Τζουλιάνι. Χωρίς να το παραδέχεται δημοσίως, δεν έχει παρ' όλα αυτά κανέναν ενδοιασμό να εμφανίζεται ντυμένος γυναίκα σε φιλανθρωπικές εκδηλώσεις και στην τηλεόραση χάριν αστεϊσμού...

Her master's voice

Το 2004 κυκλοφόρησε ένα άλμπουμ με σειρά εκπληκτικών φωτογραφιών που βρέθηκαν εντελώς τυχαία σε παλιατζίδικο από την Casa Suzanna, μια αγροικία στο Χάντερ της Νέας Υόρκης, όπου άντρες περνούσαν τα σαββατοκύριακα στις αρχές της δεκαετίας του '60 ντυμένοι μικροαστές νοικοκυρούλες, σαν βγαλμένες κατευθείαν από επίδειξη της Τάπεργουερ. Σε αυτήν την ομήγυρη συμπεριλαμβάνονταν πιλότοι, πυροσβέστες, λογιστές, φαρμακοποιοί. Η Σουζάνα, δηλαδή ο Τίτο Βαλέντι, ήταν διερμηνέας στα δικαστήρια. Στην περίπτωση αυτή, βέβαια, το ποσοστό ομοφυλόφιλων και ετεροφυλόφιλων γέρνει μάλλον υπέρ των πρώτων, καθώς στα μακρινά πια 60s οι γκέι δεν έχαιραν των ελευθεριών που απολαμβάνουν σήμερα να κυκλοφορούν ντυμένοι με όποιον τρόπο θέλουν. Το μικρό αυτό «καταφύγιο» αρχικά το αποκαλούσαν «Chevalier d'Eon», αναφορά στον γάλλο διπλωμάτη και κατάσκοπο του 18ου αιώνα που πέρασε τη μισή του ζωή ως γυναίκα. Το όνομα του οποίου ενέπνευσε και τον άγγλο ερευνητή Χάβελοκ Έλις το 1928, για να χαρακτηρίσει το φαινόμενο της παρενδυσίας ως «εονισμό». Τελικά επικράτησε ο όρος του 1910

«τρανσβεστισμός» του γερμανού σεξολόγου Μάγκνους Χίρσφελντ, ο οποίος έκανε πειράματα με παρενδυτικούς κάθε εκδοχής και χρησιμοποίησε τις λατινικές λέξεις trans, περνάω, και vestus, ένδυμα. Όρος που δεν τον κάλυπτε απολύτως, καθώς παρέπεμπε αποκλειστικά στη μεταμφίεση και το ρούχο και λιγότερο στη «γενετική δυσφορία», το αίσθημα από το οποίο διακατέχονται οι περισσότεροι, σύμφωνα με τα συμπεράσματά του.

Το παιχνίδι των λυγμών

Ο παρενδυτισμός/τρανσβεστισμός, που σήμερα ταυτίζουμε αποκλειστικά με την ομοφυλοφιλία και την πορνεία, είναι μια συνθήκη διαχρονική. Ένα φαινόμενο που συναντάται σε όλες τις φάσεις της ιστορίας και σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης. Στην αρχαία Ελλάδα, όπου οι θεοί άλλαζαν φύλο με την ίδια ευκολία που εμείς αλλάζουμε ρούχα, οι τραγικές ηρωίδες παιζόντουσαν στο θέατρο από «ψιμυθιωμένους» νέους και ο Αριστοφάνης, που δεν έχανε ευκαιρία να σατιρίζει τις παιδεραστικές συνήθειες των Αθηναίων, διακωμωδούσε τον Αγάθωνα που κυκλοφορούσε στην αγορά ντυμένος γυναίκα. Στα παλάτια της Ιαπωνίας οι παρενδυτικοί -προφανώς

ομοφυλόφιλοι- ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της αυλής, όπως και στη Μογγολία, που θεωρούνταν προστάτες της γυναικείας αγνότητας και αξιοπρέπειας, όταν οι άντρες έλειπαν στη μάχη. Αντίστοιχα στην Ινδία, όπου ο θεός Σίβα εκπροσωπεί ένα είδος «τρίτου φύλου» (μισός άντρας, μισή γυναίκα), υπάρχει μέχρι και στις μέρες μας μια τεράστια περιθωριοποιημένη κάστα τραβεστί, οι «χίτζρα». Παραδοσιακά «ευλογούν» τους γάμους και τη γέννηση των αγοριών, αλλά αλίμονο αν εκνευριστούν και ρίξουν κατάρες αντί για ευχές.

Οι πρώτοι Ευρωπαίοι που έφτασαν στον Ειρηνικό συνάντησαν παρενδυτικούς ανάμεσα στους ιθαγενείς των νησιών, όπως και οι πρώτοι κονκισταδόρες της Αμερικής, που ανακάλυπταν σε φυλές Ινδιάνων άντρες που συζούσαν ως σύζυγοι με άλλους άντρες και ήταν ντυμένοι με τον χαρακτηριστικό τρόπο των γυναικών της φυλής. Οι περιηγητές τους αποκαλούσαν «μπερνταχήδες», από τη γαλλική παραφθορά της λέξης που χρησιμοποιούσαν οι Άραβες και οι Πέρσες τον 18ο αιώνα για τα αγόρια-παλλακίδες. Οι Ινδιάνοι αντιμετώπιζαν τους μπερνταχήδες τους ως άτομα που δεν ανήκαν σε κανένα από τα δύο φύλα ακριβώς, αλλά είχαν διπλή υπόσταση και μυστικιστικές ιδιότητες!

Ο παρενδυτισμός στη Δύση λόγω του χριστιανισμού χρειάστηκε χρόνια να νομιμοποιηθεί. Όπως άλλωστε και τα δικαιώματα των γκέι. Στην Αγγλία του 1896, ο κίτρινος Τύπος της εποχής μετέτρεψε την υπόθεση των Έρνεστ (Στέλα) Μπούλτον και Φρεντ (Φάνι) Παρκ σε λαϊκό ανάγνωσμα. Δύο άντρες που επί μια δεκαετία μεταμφιέζονταν και «ψωνίζονταν» με πελάτες στις στοές του Γουέστ Εντ. Πέρασαν από δίκη ως ύποπτοι για «σοδομισμό», αλλά απαλλάχτηκαν των κατηγοριών.

Ο 20ός αιώνας, αντίθετα, έδωσε πολλές ελευθερίες στις ανθρώπινες συμπεριφορές κι έτσι κατά περιόδους οι άνθρωποι έζησαν απαλλαγμένοι από τη δαιμονοποίηση των επιλογών τους. Στον μεσοπόλεμο, στις μητροπόλεις της Νέας Υόρκης, του Παρισιού και του Βερολίνου, οι τραβεστί ήταν η κυρίαρχη ατραξιόν σε όλα τα διάσημα καμπαρέ και σε όλα τα πάρτι της καλλιτεχνικής αβαν-γκάρντ. Ο Μαρσέλ Ντυσάμπ ντύθηκε το 1921 γυναίκα μπροστά στον φακό του Μαν Ρέι ως Rose Selavy. Κάνοντας μια τομή στη σεξουαλικότητα και στην τέχνη. Αυτόν μιμήθηκε ακριβώς 60 χρόνια μετά ο Άντι Γουόρχολ στις διάσημες πια πολαρόιντ του Κρίστοφερ Μάκος, όπου ο σπουδαίος αμερικανός καλλιτέχνης εμφανίζεται με γυναικείες περούκες.

Έλα να αγαπηθούμε, ντάρλινγκ

Αλλά ας πάμε σε κάτι με το οποίο είμαστε πιο εξοικειωμένοι στην Ελλάδα. Τους τραβεστί που εκδίδονται. Προσοχή: υπάρχουν, από τη μια, οι transsexuals, που έχουν κάνει «διόρθωση» φύλου, αλλά και όσοι απλώς «τρανσάρουν». Από τις φαβέλες της Βραζιλίας μέχρι τη δική μας Συγγρού στην Αθήνα ή τα παραβαρδάρια στη Θεσσαλονίκη, οι άντρες που εκπορνεύονται προσαρμόζουν τα χαρακτηριστικά τους έτσι ώστε να μπορούν να έλκουν, να σαγηνεύουν και να πληρώνονται για τις σεξουαλικές τους υπηρεσίες, σε ετεροφυλόφιλους -υποτίθεται- άντρες. Συχνά, κρατώντας ακόμα και τον ενεργητικό ρόλο! Μια σειρά από επεμβάσεις πλαστικής χειρουργικής ενισχύουν το παρουσιαστικό τους: χείλια, στήθος, οπίσθια, ζυγωματικά, ανορθώσεις, αποτριχώσεις, και τελειωμό δεν έχει ο λογαριασμός, σε σημείο που είναι να αναρωτιέσαι αν δεν είναι τελείως ασύμφορο ως επαγγελματική επιλογή.

Η πρώτη ελληνική ταινία που έφερε σε επαφή το πλατύ κοινό με τον κόσμο τους ήταν ο «Άγγελος» του Γιώργου Κατακουζηνού, που σάρωσε το 1982 τα ταμεία και που βασίστηκε σε ένα ειδεχθές έγκλημα εκδιδόμενου εις βάρος του εραστή του, μια αληθινή ιστορία πάθους και εκδίκησης. Το 2005 ο Γιάννης Διαμαντόπουλος γυρίζει το «Γαλάζιο Φόρεμα», βασισμένο στην ιστορία μιας άλλης θρυλικής τραβεστί, αν και στο τέλος transsexual, της Ραχήλ. Και μόλις το 2009 μια queer προσέγγιση του οιδιπόδειου με τη «Στρέλλα» του Πάνου Κούτρα θριαμβεύει στα διεθνή φεστιβάλ. Σε μια από τις σκηνές, η πρωταγωνίστρια «ερμηνεύει» μια άρια στο γνωστό -παρά τη Συγγρού- κλαμπ «Κούκλες», ένα «μαγικό» μέρος στο οποίο μπορεί κανείς να απολαύσει ερμηνείες των μεγαλύτερων σταρ! Το θέαμα, άλλωστε, πάντα στήριζε τον τρανσβεστισμό διεθνώς. Από το Ρίο μέχρι το Άμστερνταμ και από την Κωνσταντινούπολη μέχρι το Σαν Φρανσίσκο, οι female impersonators ή drag queens αποθεώνονται! Άλλοτε ως Μπάρμπρα Στρέιζαντ, Λάιζα Μινέλι, Μέριλιν Μονρό, Τίνα Τέρνερ, Νάνα Μουσκουρί, για να ονοματίσουμε μερικές από τις πιο δημοφιλείς μιμήσεις.

Δύο ακόμα ελληνικές ταινίες ετοιμάζονται με τη συμμετοχή τραβεστί, το «J.A.C.E.» του Μενέλαου Καραμαγκιώλη και «Η εκδίκηση της κόκκινης Μαρίας» του Κώστα Ζάππα. Ο τελευταίος, μάλιστα, χρησιμοποιεί έναν μη ομοφυλόφιλο cross dresser που εξαπολύει εξτρεμιστική πολιτική δράση στην

περιοχή των Εξαρχείων και όχι μόνο. Ο παγκόσμιος κινηματογράφος, βέβαια, έχει εκμεταλλευτεί το φαινόμενο παντοιοτρόπως, έχοντας επιβάλει τους παρενδυτικούς προ πολλού στα πλήθη. Από το «Ψυχώ» του Χίτσκοκ μέχρι το «Μερικοί το προτιμούν καυτό» του Ουάιλντερ, από το καλτ «The Rocky Horror Picture Show» στο ξεκαρδιστικό «Το κλουβί με τις τρελές», στα «Βίκτωρ, Βικτόρια», «Τούτσι», «Priscilla, Queen of the Desert», το παιχνίδι των ρόλων αντρικής και γυναικείας φύσης μοιάζει με γαϊτανάκι μεταμφιέσεων και αποκαλύψεων. Άλλοτε ως καρικατούρες σε τέρψη μιας μικροαστικής αντίληψης για τη θηλυπρέπεια κι άλλοτε ως αφορμή σεξουαλικού και κοινωνικού προβληματισμού. Στο τελευταίο εντάσσονται φιλμ όπως το αποκαλυπτικό «Παιχνίδι των λυγμών» του Νιλ Τζόρνταν, τα σπαρακτικά «Transamerica» και «Boys Don't Cry» (περί λεσβιακού παρενδυτισμού), οι transsexual χαρακτήρες του Φάσμπιντερ, οι εξωφρενικές κωμωδίες του Ουότερς με την πρόωρα χαμένη drag queen Divine και, φυσικά, οι τραβεστί του Αλμοδόβαρ.

Greeks do it better

Αλλά και η Ελλάδα έχει τη δική της παράδοση στις μεταμφιέσεις. Προπολεμικά ακόμα ο Ζαζά της «Μάντρας του Αττίκ» μιμούταν γυναικείες φιγούρες της εποχής του, ενώ η αθηναϊκή επιθεώρηση επιστράτευσε σπουδαίους ηθοποιούς της, όχι ομοφυλόφιλους, όπως ο Γιώργος Χριστοδούλου, που λένε ότι έκανε ξεκαρδιστικά τις «κακές» πεθερές, και τον σπουδαίο Κυριάκο Μαυρέα, ο οποίος μιμούταν εκπληκτικά τη Βέμπο. Αυτοί υπήρξαν ενδεχομένως οι πρώτοι female impersonators της σύγχρονής μας εποχής. Την ίδια πάνω κάτω εποχή που σε πιο καλλιεργημένους κύκλους και «εντός των τειχών» ο Τσαρούχης μεταμφιεζόταν σε Τραβιάτα και Θαΐδα και «ερμήνευε» ολόκληρα έργα. Όλα αυτά προτού κάνουν την εμφάνισή τους, τη δεκαετία του '60, το πρώτο «τραβεστάδικο» «Χαβάη» και το άκρως κοσμικό «Αλκαζάρ» με τα πρώτα drag shows του Γιώργου Δαρζέντα, κι ενώ στη γειτονική μας Τουρκία ο «εθνικός» τους τραγουδιστής Ζεκί Μουρέν εμφανιζόταν σε πλήρη γυναικεία αμφίεση με μαλλί λάχανο, παγιέτες, στρας και γυαλιά ταρταρούγα!

Μέχρι που ήρθαν τα 80s, με τα καλλιστεία τραβεστί, η Μύκονος, με τις φοβερές εμφανίσεις μέσα κι έξω από το «Pierro's», ο Μαρία Κάλλας, που σερνόταν στους δρόμους με το αυθεντικό κοστούμι της μεγάλης τραγουδίστριας από τη «Νόρμα», η αποκαλυπτική αυτοβιογραφία της Μπέττυ, τα γκέι μπαρ και, βέβαια, τα σόου του Ηρακλή Δούκα στο πάλαι ποτέ «Μπανάλ» της Θεσσαλονίκης. Μια πορεία που μας έφτασε επί ιδιωτικής τηλεόρασης να γίνουμε μάρτυρες απίστευτων ξεκατινιασμάτων εκδιδομένων σε trash εκπομπές και να αναγάγουμε έναν female impersonator, τον Τάκη Ζαχαράτο, σε εθνικό μας μίμο, χάρη στις εξαιρετικές του διάσημες Ελληνίδες, όπως η «εθνική» μας Αλίκη, η Άντζελα, η Μαρινέλα (φέτος νεκρανασταίνει τη Βλαχοπούλου ως «Χαρτοπαίχτρα»). Επίσης, ας μη ξεχνάμε τη λίγο εκ του ασφαλούς «τόλμη» του Λαζόπουλου που ντυνόταν στους «Μήτσους» διάφορους «τύπους» γυναικών που μας κατατρέχουν: μάνες, σκυλούδες, Σουσούδες. Τέλος, τα ιδιοφυή happenings του Κωνσταντίνου Κακανιά ως Μπουμπουλίνα. Με τη γενική διαπίστωση ότι οι μεταμφιέσεις είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης ανάγκης. Είτε «διορθώνοντας» λανθάνουσες σεξουαλικότητες είτε ξορκίζοντας τα κακώς κείμενα μπροστά από έναν παραμορφωτικό καθρέπτη, ρόλο που συχνά αναλαμβάνει ο παρενδυτικός...

Ευχαριστούμε το κλαμπ «Κούκλες» (Ζαν Μωρέας 32 & Λ. Συγγρού, 210 9213054) και τα κορίτσια που με αγάπη πόζαραν στον φακό του SOUL.

Πάνος Χ. Κούτρας
Μονόλογος

Όλα για τη «Στρέλλα», αλλά και μερικά πράγματα ακόμη που κάνουν τον σκηνοθέτη της Πάνο Κούτρα να σκέφτεται, να ελπίζει, να αγαπά, να πονά, να ψάχνει, να ψάχνεται, να αναζητά, να μάχεται και να επιδιώκει. Συνέντευξη **Βασιλική Γραμματικογιάννη**
Φωτογραφία **Πάρης Αναγνωστόπουλος**

Κάνω προσωπικές ταινίες: μιλάω για πράγματα πολύ προσωπικά. Επίσης, κάνω κινηματογράφο όπως τον έχω αγαπήσει και τον έχω μάθει: κάνω σινεφίλ ταινίες. Αν πρέπει να τις κατηγοριοποιήσω, θα τις χαρακτήριζα queer ταινίες. Είναι φτιαγμένες από κάποιον που ανήκει στην κοινότητα ΛΟΑΤ (Λεσβιακή, Ομοφυλοφιλική, Αμφισεξουαλική, Τρανσεξουαλική). Είμαι γκέι, αυτός είναι ο κόσμος μου και οι κινηματογραφικές μου δημιουργίες διέπονται από όλα τα στοιχεία της queer κουλτούρας.

Το να κάνεις μια ταινία είναι κάτι πάρα πολύ δύσκολο, και η «Στρέλλα» ήταν μια δύσκολη ταινία. Χαιρόμουν που κάθε μέρα κατάφερνα να περάσω στην επόμενη, που είχε τελειώσει μια ημέρα γυρισμάτων, μια ημέρα μοντάζ... Δεν αναζήτησα επαγγελματία πρωταγωνιστή για δύο λόγους. Ο πρώτος: δεν ήθελα να γίνει ταινία ηθοποιού, να πουν «τι ωραία η ερμηνεία του τάδε σαν τρανσέξουαλ». Ο συγκεκριμένος ρόλος είναι πολύ δύσκολος, επειδή είναι ρόλος σύνθεσης. Ωστόσο, πρόθεσή μου ήταν το βάρος της ταινίας να πέσει στην ιστορία, στην αλήθεια της, κι όχι στο πόσο καλοί είναι οι ηθοποιοί που πρωταγωνιστούν. Ο δεύτερος λόγος είναι πως θεωρώ τις τρανσέξουαλ μια μειονότητα πολύ ταλαιπωρημένη. Είναι άνθρωποι με πάρα πολύ ταλέντο που δύσκολα μπορούν να το εκφράσουν λόγω των προκαταλήψεων. Για παράδειγμα, ψάχνοντας σε σχολές θεάτρου, διαπίστωσα πως δεν υπάρχει τρανσέξουαλ μαθητής ή μαθήτρια. Φαντάζομαι, γιατί δεν τους δέχονται. Επιθυμία μου, λοιπόν, ήταν μέσω της ταινίας να μπορέσει να εκφραστεί και μια πραγματική τρανσέξουαλ. Δικαιώθηκα. Ήμουν και τυχερός, γιατί βρήκα τη Μίνα Ορφανού, που είναι ένα εξαιρετικό ταλέντο. Έψαχνα εννέα μήνες!

Οι τρανσέξουαλ είναι μειονότητα μέσα στη μειονότητα. Η εικόνα τους παραπέμπει σε κάτι πολύ ρηξικέλευθο, άρα μη αποδεκτό. Η εικόνα ενός γκέι ή μιας λεσβίας δεν είναι ανατρεπτική, μιας τρανσέξουαλ είναι. Πάει κόντρα τόσο στη γυναικεία όσο και την αντρική εικόνα. Είναι ένα μείγμα. Κοινωνικά είναι πολύ δύσκολο να ενταχθούν. Δεν υπάρχουν τρανσέξουαλ τραπεζικοί, ταξιτζήδες ή δάσκαλοι. Γκέι και λεσβίες υπάρχουν παντού. Η αποτύπωση αυτής ακριβώς της εκ των πραγμάτων περιθωριοποίησης και της ταλαιπωρίας της κοινότητας των τρανσέξουαλ ήταν που με ενδιέφερε και στην ταινία.

Το διαφορετικό και το άγνωστο, που το κρατάμε σε απόσταση, μας φοβίζει. Εξ ου και ο ρατσισμός. Κάθε άνθρωπος, όσο δεν τον γνωρίζουμε, είτε είναι μαύρος είτε τρανσέξουαλ, από μακριά μας φαίνεται ξένο σώμα. Όταν όμως τον γνωρίσουμε από κοντά, είναι ένας άνθρωπος σαν και μας.

Η ταινία μιλά για τα ταμπού, τα οποία στον δυτικό πολιτισμό είναι λίγο πολύ τα ίδια, τα ταμπού είναι παγκόσμια. Η «Στρέλλα» δε δοκιμάζει τις αντοχές της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή τη στιγμή η τέχνη δε δοκιμάζει τις αντοχές κανενός Έλληνα, γιατί ο Έλληνας δεν ασχολείται και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για την τέχνη. Ωστόσο, η «Στρέλλα» είναι η πιο ελληνική μου ταινία. Χαίρομαι που η βοήθεια από την Ελλάδα ήρθε, έστω και εκ των υστέρων, γιατί η οικονομική στήριξη που μου παρέχεται τώρα είναι ζωτικής σημασίας. Πιστεύω ότι εγώ, όπως και πολλοί άλλοι σκηνοθέτες, είμαστε λιγάκι θύματα μιας γενικής πολιτικής αυτής της χώρας για τον κινηματογράφο και για τον πολιτισμό, η οποία εύχομαι να αλλάξει σύντομα. Ένα καινούργιο νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο, μια καινούργια στάση για τον πολιτισμό, είναι ακριβώς αυτό που ζητάμε μέσω της κίνησης των Κινηματογραφιστών στην Ομίχλη.

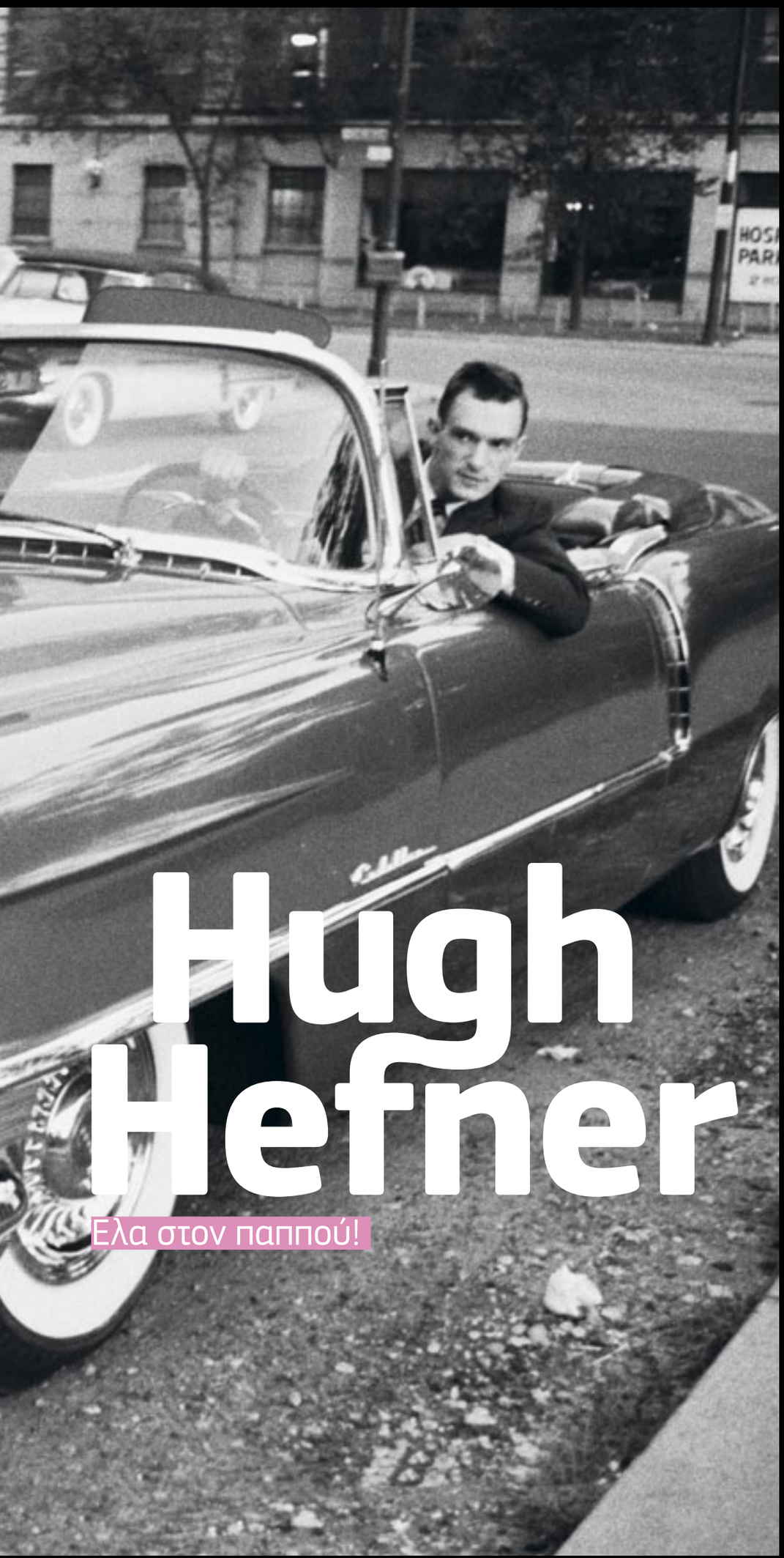
Μακάρι να γίνουν και πολλές άλλες ταινίες και βιβλία και να ακουστούν φωνές ανθρώπων που διεκδικούν δικαιώματα. Δεν πιστεύω ότι η τέχνη αλλάζει τον άνθρωπο, πιστεύω πως του δείχνει έναν δρόμο. Η τέχνη δεν έχει την πολιτική δύναμη να αλλάξει τη ζωή. Έχει όμως τη δύναμη να ανοίξει ένα παράθυρο και να βοηθήσει έναν άνθρωπο να πάρει γρηγορότερα μια απόφαση.

Η αγάπη είναι μια έννοια εκ των πραγμάτων άπιαστη. Είναι πολύ δύσκολο να την προσδιορίσεις. Σε όλη μου τη ζωή λέω «σ' αγαπώ» με μια ελαφρότητα. Την αγάπη τη μετράω με την έλλειψη και με την ανάγκη του άλλου. Στην ταινία δε λένε ποτέ «σ' αγαπώ», λένε πάντα «μου έλειψες» ή «σε έχω ανάγκη». Η αγάπη είναι πάντως η κινητήρια δύναμη. Είναι ένας από τους λόγους που αξίζει να ζεις.

Με τις κορυφαίες στιγμές του να ανθολογούνται από την Taschen στο γίγα-άλμπουμ «Hugh Hefner, Playboy», ο τυπάρας ήταν και είναι η τρανή απόδειξη της παροιμίας «ο λύκος κι αν εγέρασε...». Κι επειδή την παροιμία την ξέρεις, αλλά τη ζωή του όχι, ιδού το μεγαλείο του. Κείμενο **Γιώργος Μπάκας**

Ο Χέφνερ με μια καινούργια Cadillac Eldorado, Σικάγο 1955.
2009 PLAYBOY ENTERPRISES INTERNATIONAL, INC. / TASCHEN

Hugh Hefner

Ελα στον παππού!

Αχ κουνελάκι, κουνελάκι, ξύλο που θα το φας, μέσα σε ξένες βίλες και επαύλεις, τις τρύπες σου γιατί δε φυλάς; Και πώς να φυλάξει τρύπα το καημένο το κουνελάκι, όταν γνωρίζει πως ένας 84χρονος ξουρλοπορνόγερος με ρόμπα ξεκούμπωτη, σουρνάμενη παντόφλα και τις τσέπες παραφουσκωμένες με μπουκαλάκια Viagra, περιφέρεται σε αυλές, κουζίνες, κρεβατοκάμαρες και κουτουπώνει με μανία ό,τι θηλυκό βρεθεί ομπρός του σαν σεξουαλικά στερημένος κόπρος; Μέχρι πρότινος, ουδείς γνώριζε τι διάολο συνέβαινε στο άντρο των οργίων που αποκαλείται «Playboy Mansion» και στεγάζεται στην περιοχή Χόλμπι Χιλς του Λος Άντζελες.

Η 835 τετραγωνικών μέτρων πολυτελής βίλα αγοράστηκε από τον Χιου Χέφνερ το 1998 μαζί με τη γυναίκα του Κίμπερλι Κόνραν (Playmate σοδειάς '87). Έπειτα από έναν χρόνο ο Χεφ και η Κίμπερλι χώρισαν και με ελαφρά και αραιά κουνελίστικα «πηδηματάκια» η τέως δεν ξαναείδε πέος (sick). Το 2004 η Τζιλ Αν Σπόλντινγκ, συνταξιοδοτημένο κουνελάκι του Χέφνερ, εκδίδει σύγγραμμα με τις προσωπικές της εμπειρίες μέσα από τη βίλα. Εξομολογείται πως πήρε «πόδι», επειδή δεν έκατσε του γερο-Χεφ, ενώ περιγράφει με γαργαλιστικές λεπτομέρειες τα Σόδομα και τα Γόμορρα που διαδραματίζονταν εντός της βίλας κάθε Τετάρτη και Παρασκευή στο πλαίσιο του καθιερωμένου οργιαστικού χάπενινγκ Sex Night. Μιλάει για τα προβλήματα στύσης του Χεφ παρά το overdose των χαπιών (βλ. χάπενινγκ) Viagra που καταβροχθίζει αλόγιστα, για την έλλειψη στοιχειωδών μέτρων «προφύλαξης» ή για τις δώδεκα κουνέλες του που αμείβονται με 2.000 δολάρια εβδομαδιαίως για να του βγάζουν τα γούστα (μπιλίβιτ ορνάτ), να υποκρίνονται πως κάνουν λεσβιακό σεξ, τη στιγμή που ο Χεφ πασχίζει να σταθεί στο ύψος του, και να τον εμψυχώνουν κραυγάζοντας σαν τσιρλίντερ «yeah, fuck her daddy!» υπό τους ήχους εκκωφαντικής τέκνο. Αφού συνουσιαστεί με την οφίσιαλ παρτνέρ του άνω, κάτω και πλαγίως, ο Χεφ τις περνάει ακολούθως όλες από ένα χέρι, προτού λάβουν και επίσημα το πολυπόθητο χρίσμα της Playboy's Playmate. Μόνον διά αυτής της οδού, όπως υπογραμμίζει η συγγραφεύς, μια κοπέλα μπορεί να έχει τη χαρά να γίνει ξώφυλλο, καταβαραθρώνοντας την ηθική υπόσταση αυτού του φιλήσυχου, δύσμοιρου και αθώου σαρδανάπαλου. «Είμαι ένα αγγελούδι, δεν είμαι κανένας πορνόγερος. Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ ηθικό άνθρωπο». Έτσι απαντά στις κατηγορίες των εχθρών του ο Χεφ, ενώ προσπαθεί εις μάτην να ξελασπωθεί πληροφορώντας τους δημοσιογράφους πως έχει συναντηθεί με όλες τις μητέρες των κοριτσιών που φιλοξενεί στη μανσιόν του. Υπό ποίες συνθήκες, άγνωστον!

Ο Χέφνερ με τα Playboy Bunnies, «Chicago Club», 1960.
2009 PLAYBOY ENTERPRISES INTERNATIONAL, INC. / TASCHEN

«Έχω 100 ζευγάρια πιτζάμες. Μου αρέσει να βλέπω τους ανθρώπους να ντύνονται άνετα».

Ο Χι-Χι είναι από τις πιο αμφιλεγόμενες προσωπικότητες του πλανήτη και απολαμβάνει, κατά πολλούς, τον τιμητικό τίτλο του «νονού της σεξουαλικής επανάστασης». Η πανεπιστημιακή εργασία του στο Τμήμα Ψυχολογίας του Ιλινόις, όπου φοιτούσε τη δεκαετία του '40, είχε αντικείμενο την αμερικανική νομοθεσία περί σεξουαλικότητας, και αυτό καταμαρτυρά το προφανές ενδιαφέρον του από νωρίς για το είδος. Η καριέρα του ξεκίνησε όταν εργάστηκε, φοιτητής ακόμα, ως συντάκτης στο περιοδικό «Shaft», για να μεταπηδήσει αργότερα στο θρυλικό «Esquire», το οποίο και εγκατέλειψε ενοχλημένος, όταν του αρνήθηκαν αύξηση 5 δολαρίων. Το 1953 συγκεντρώνει 8.000 δολάρια χάρη στη βοήθεια 45 επενδυτών (εκ των οποίων και η ευσεβής μεθοδίστρια μανούλα του) και στέλνει στο πιεστήριο το πρώτο τεύχος του «Playboy», στην κεντρική σελίδα του οποίου φιγουράρει μια έγχρωμη πόζα κάποιας άσημης και καθόλου άσχημης νεανίδος ονόματι Μέριλιν Μονρό! Το τεύχος δεν έχει καν αρίθμηση, καθώς οι προβλέψεις επιτυχίας είναι μηδαμινές, όμως, προς διάψευση όλων, πουλάει τον απροσδόκητα εκπληκτικό αριθμό των 50.000 φύλλων! Στοπ. Η ιστορία αρχίζει να γράφεται και η οικονομική αυτοκρατορία να χτίζεται.

Πλέι. Μέσα σε λίγα χρόνια, το «Playboy» πουλάει εκατομμύρια τεύχη και η εταιρία του μπον βιβέρ και κοσμοπολίτη Χέφνερ επενδύει έξυπνα στα περίφημα «Playboy Clubs», στο «Playboy Jazz Festival», ενώ αποκτά τα δικά της τηλεοπτικά σόου, «Playboy's Penthouse» (1959-1960) και «Playboy After Dark» (1969 - 1970) με παρουσιαστή, ποιον άλλο, από τον ίδιο τον εκδότη, που έχει βαλθεί να αλλάξει την κουλτούρα του μέσου αμερικανού αναγνώστη και τηλεθεατή. «Όλη μου η ζωή υπήρξε ακριβώς αυτό: μια μάχη απέναντι στις παραδοσιακές αντιλήψεις για το πώς πρέπει να ζει κανείς», εξομολογείται σε μια πρόσφατη συνέντευξή του.

Από τη μία, το περιοδικό προσπαθεί να σπάσει τα σεξουαλικά και φυλετικά ταμπού στην πουριτανική Αμερική του Αϊζενχάουερ φιλοξενώντας συνεντεύξεις αφροαμερικανών καλλιτεχνών, όπως της Έλα Φιτζέραλντ και του Νατ Κινγκ Κόουλ, δημοσιεύοντας τη μελέτη του Άλφρεντ Κίνσεϊ για τη σεξουαλική συμπεριφορά των ανθρώπων, ενώ ταυτόχρονα μάχεται για τη φιλελεύθερη νομοθεσία περί ναρκωτικών όπως και για την Πρώτη Τροποποίηση του Αμερικανικού Συντάγματος, που θα εξασφάλιζε στον αμερικανικό λαό τη θρησκευτική ελευθερία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία του λόγου. Στο ίδιο μοτίβο, το τηλεοπτικό σόου του Χεφ παρουσιάζει για πρώτη φορά Αφροαμερικανούς να χορεύουν τουίστ με λευκούς, σκανδαλίζει τον ανδρικό πληθυσμό με τις κουνελοστολές των ξανθών, υπό προστασίαν, θηλυκών τέκνων του και καλεί τακτικά τον κωμικό, κήρυκα και πολιτικό χώστη Λένι «Βρομόστομο» Μπρους, σηματοδοτώντας μια νέα επαναστατική εποχή για την αμερικανική τηλεόραση και την αμερικανική κοινωνία εν γένει.

«Ο Πικάσο έζησε μια μπλε και μια ροζ περίοδο. Εγώ ζω εδώ και πολλά χρόνια την ξανθιά μου περίοδο».

Η ξανθιά περίοδος πιστεύει και ευελπιστεί ο Χιου πως θα διαρκέσει για αρκετά χρόνια ακόμα, αφού διαθέτει, όπως ισχυρίζεται, το DNA της μάνας του, που απεβίωσε στα 101. Ωστόσο, έχει φροντίσει προ καιρού να αναπαυθεί δίπλα στην αγαπημένη του ξανθιά Μέριλιν Μονρό, αγοράζοντας τον γειτονικό τάφο στο Westwood Memorial Park στο Λος

Ο Χέφνερ εν ώρα εργασίας με τη Σίνθια Μάντοξ, Σικάγο 1958.
2009 PLAYBOY ENTERPRISES INTERNATIONAL, INC. / TASCHEN

Άντζελες. «Ποιος δε θα ήθελε να ξαπλώνει αιωνίως δίπλα στη Μέριλιν;» απαντάει στα «κοράκια» της δημοσιογραφίας, που τον περιτριγυρίζουν όπως οι δικοί μας τον Μητσοτάκη. Αν και οι ασθένειες αποφεύγουν τον Χεφ όπως «ο διάβολος και η δεσποινίδα Πριμ» τον Λιβάνη, η ασθενής οικονομία της Αμερικής δε θα μπορούσε να μην πλήξει και τον κουμπαρά του μεγιστάνα μειώνοντας το κομπόδεμά του κατά δεκάδες εκατομμύρια δολάρια, γεγονός που τον εξανάγκασε να «πουλέψει» μια ντάνα κουνέλες και να προσθέσει στα σπιτικά του πάρτι εισιτήριο, το οποίο κυμαίνεται από 5 έως 25.000 δολάρια, ανάλογα με τα γούστα του καλεσμένου.

Αυτό τον καιρό, ο βρομοσκατοκωλόφαρδος πορνόγερος, που αλίμονό του αν δεν παραδεχόταν ότι είναι ο πιο ευτυχισμένος άντρας στον κόσμο, ζει με τις τρεις νέες του παρτενέρ, εκ των οποίων, οι δύο δίδυμες και πρωταγωνιστούν ολ τουγκέδερ στο εξαιρετικά επιτυχημένο ριάλιτι σόου «Τα Κορίτσια της Διπλανής Πόρτας» (ανέξοδη διαφήμιση της εταιρίας), του οποίου το 70% της συνολικής τηλεθέασης, σύμφωνα με έγκυρη δημοσκόπηση της εφημερίδας «New York Post», ανήκει στον γυναικείο πληθυσμό. Ζήτω ο φεμινισμός!

Volume 3, Volume 4, Volume 5, Volume 2, Volume 6

RINO

In tag we trust

Αγαπά τα χρώματα αλλά και τους τοίχους της Θεσσαλονίκης. Δουλειές του RINO βλέπεις παντού στην πόλη, ενώ τον ίδιο, για τυχόν παραγγελίες, θα τον τρακάρεις στο «Elvis». Κι εδώ. Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**

Στο «Βασίλης» γυρίζει σπανίως. «Το ψευδώνυμό μου, αλλιώς το "tag" μου στη γλώσσα των γκραφιτάδων, είναι RINO. Είμαι 24 χρονών, γεννήθηκα στα Γρεβενά και σπουδάζω στη Θεσσαλονίκη», συστήνεται. Η πρώτη του επαφή με τα σπρέι ήρθε το 1998. Το κόλλημα τού προέκυψε ως εφηβική ανησυχία. «Άλλωστε, το γκράφιτι είναι μια τέχνη χωρίς κανόνες και χωρίς λογοκρισία», εξηγεί. Έκτοτε συνεχίζει ακάθεκτος. «Βάφουμε από Θέρμη, Σουρωτή και γήπεδο του Απόλλωνα Καλαμαριάς μέχρι και τα δυτικά. Καλύπτουμε όλη τη Θεσσαλονίκη, κι όχι μόνο», οριοθετεί το πεδίο δράσης του.

Εκρήξεις χρώματος, πλατιές «πινελιές», γυναικείες φιγούρες με τεράστια εκφραστικά μάτια, luchadores με μάσκες και πρησμένα μούσκουλα διανθίζουν μεγάλες επιφάνειες του άχαρου αστικού τοπίου ή τον περιορισμένο χώρο μιας skate σανίδας. Ζητώντας του να περιγράψει το στιλ του, διαπιστώνεις πως δεν αυτοπεριορίζεται στη χρήση τεχνικών: «Τα characters μου συνδυάζουν ρεαλισμό, γραφιστική και κόμιξ. Συχνά χρησιμοποιώ και στένσιλ. Ο τρόπος μου είναι άλλοτε "βρόμικος", άλλοτε καθαρός, αλλά πάντοτε πολύχρωμος και εκφραστικός. Ασχολούμαι και με mix media ζωγραφική σε καμβάδες, interior-outdoor decorations και promotional walls. Έχω κάνει και γκράφιτι κατά παραγγελία, αλλά τα χρήματα που βγάζω ανακυκλώνονται πάλι σε υλικά ζωγραφικής. Είναι αρκετά ακριβό χόμπι το γκράφιτι!».

Δεν έχει για πρότυπο κάποιον γκραφιτά, αλλά θαυμάζει απεριόριστα τη σκηνή της Ισπανίας. «Θα ήθελα στο μέλλον να αφήσω το στίγμα μου εκεί. Το respect μου στους Onare, Iona, Apset, Live2, Ser, Jorz, Jasone, G. Mavridi, Yakuza, Nade, Nastwo»!

Παλαιότερα τον έχουν κυνηγήσει. Σήμερα; «Είναι παρεξηγημένη τέχνη το γκράφιτι, αλλά όσο περνάνε τα χρόνια ο κόσμος εξοικειώνεται. Πλέον βάφουμε τα τοιχάκια με άδειες και δεν τίθεται θέμα "κυνηγητού". Παρ' όλα αυτά, όλο και κάποιος περαστικός θα βρεθεί και θα εκφράσει τη δυσαρέσκειά του...»

Ένα από τα αγαπημένα του δικά του γκράφιτι βρίσκεται στην Προξένου Κορομηλά, στον τοίχο του σχολείου πίσω από τη Μητρόπολη. Στο μέλλον δεν ξέρει τι θα κάνει, αλλά θέλει να συνεχίσει. «Graffiti is my life! Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου να μη βάφει... Δεν έχει expiry date η φάση. Keep spraying!»

www.myspace.com\rinoprs

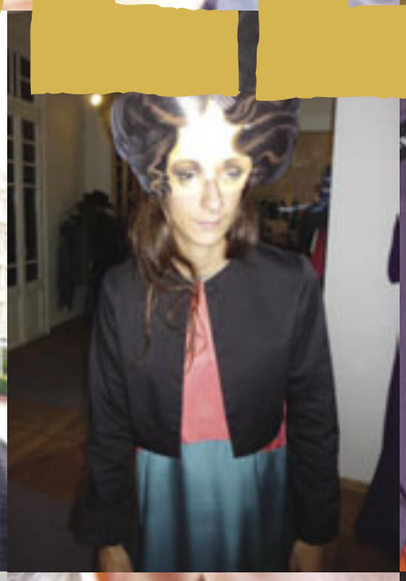

STILL

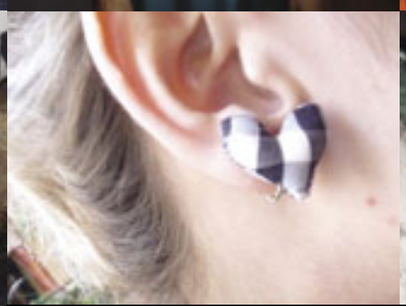

A·ROLLA

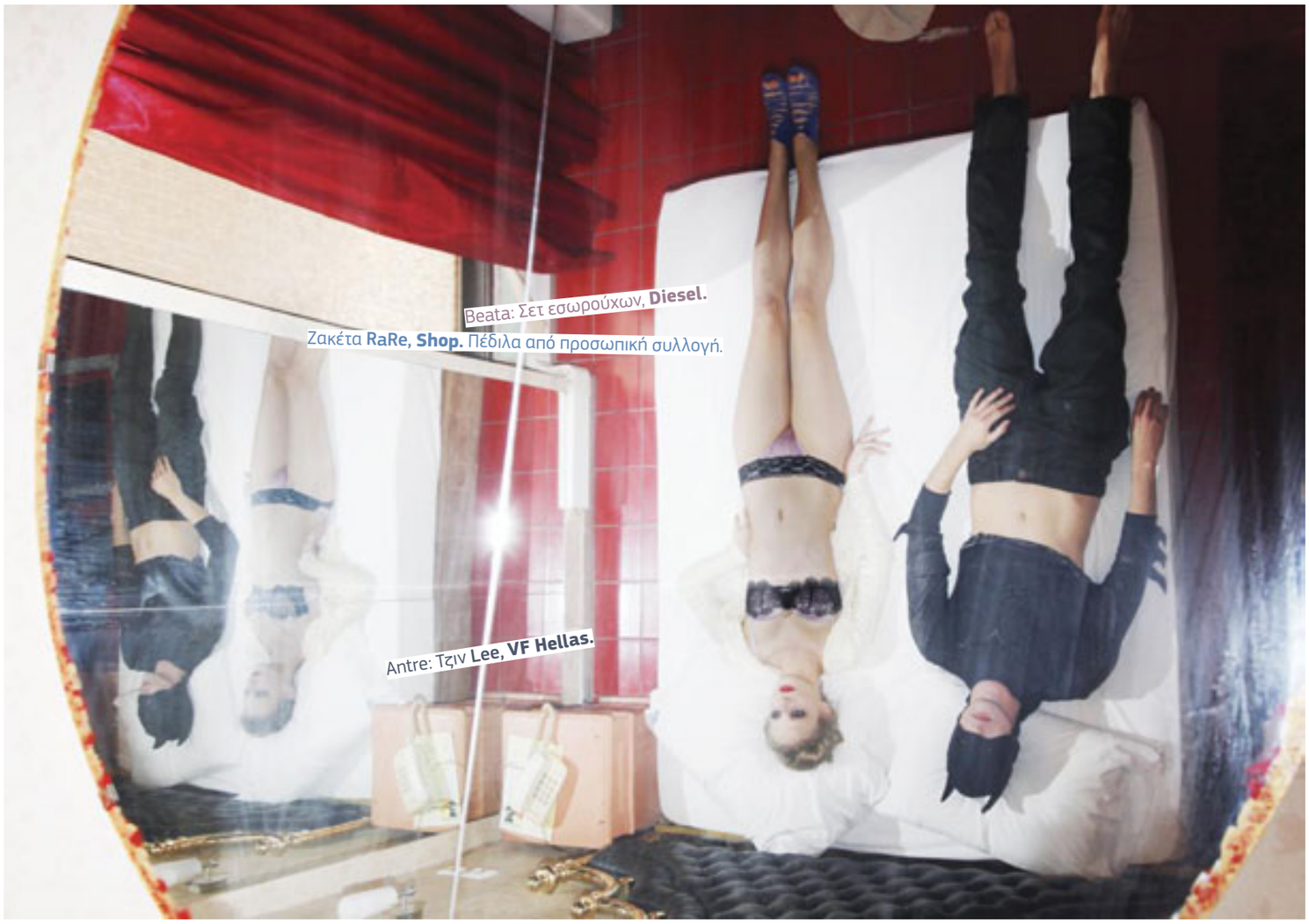

ΕΝΑ ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΤΩΝ:
ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ
ΣΑΝΤΡΑΣ – ΟΝΤΕΤ ΚΥΠΡΙΩΤΑΚΗ

Red Hot and «Στρέλλα» = Barbarigos Workshop Couture!
Saturday! Athens! Downtowners!

Beata: Σετ εσωρούχων, **Diesel.**

Ζακέτα **RaRe, Shop.** Πέδιλα από προσωπική συλλογή.

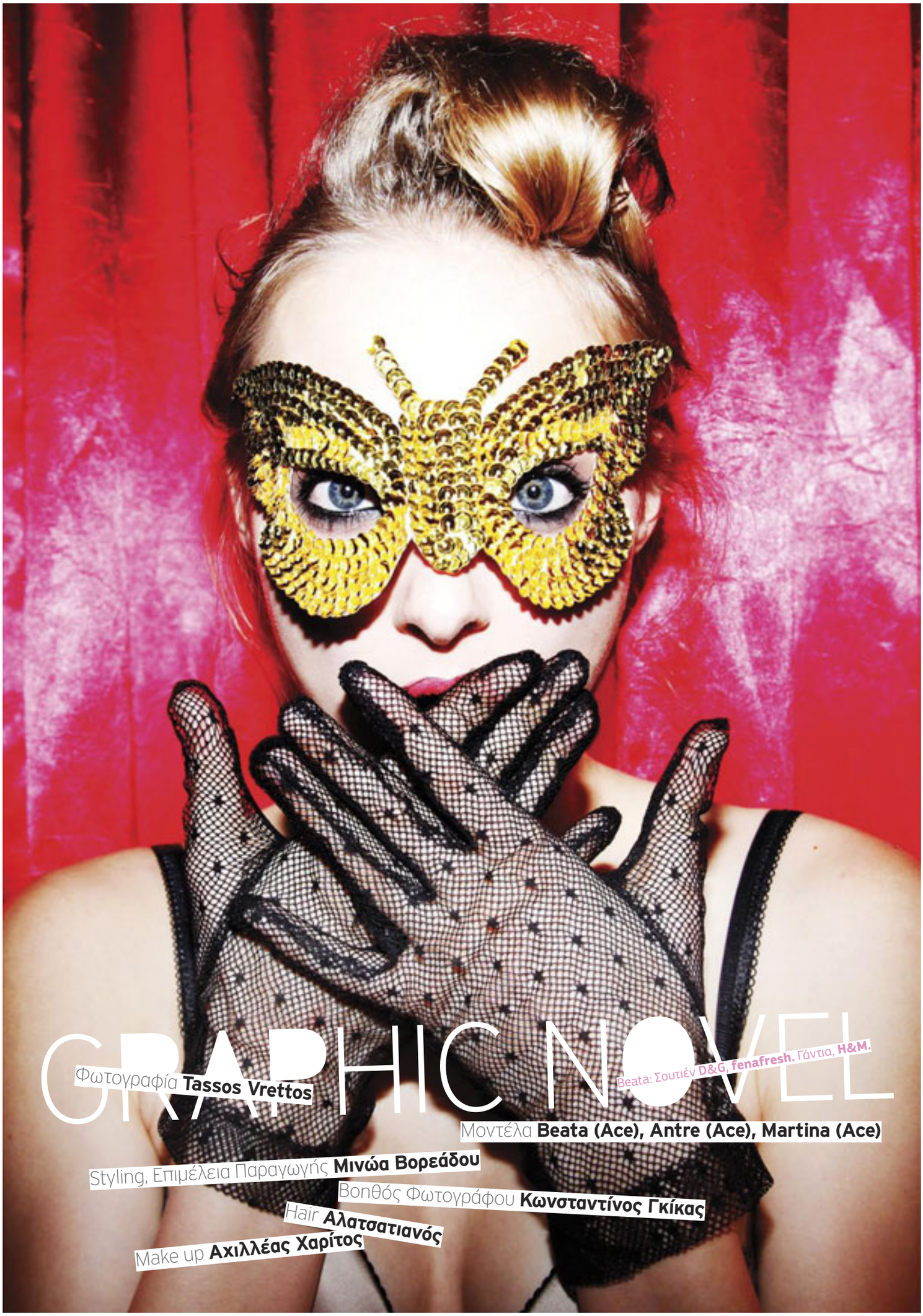
Antre: Τζιν **Lee, VF Hellas.**

Antre: Σακάκι **Joop!, Mah Jong.**

Πουκάμισο **Wesc, Prime Timers.**

Τζιν **Element, sportService.**

GRAPHIC NOVEL

Φωτογραφία **Tassos Vrettos**

Beata: Σουτιέν **D&G**, **fenafresh**. Γάντια, **H&M**.

Μοντέλα **Beata (Ace), Antre (Ace), Martina (Ace)**

Styling, Επιμέλεια Παραγωγής **Μινώα Βορεάδου**

Βοηθός Φωτογράφου **Κωνσταντίνος Γκίκας**

Hair **Αλατσατιανός**

Make up **Αχιλλέας Χαρίτος**

Antre: Πουκάμισο **Matix (MicroXtreme)**, **Colors**.
Παντελόνι **Billabong**, **sportService**. Γάντια Diesel, **fenafresh**.

Martina: Σουτιέν **Calvin Klein, Kanellakis Group.** Παντελόνι, **BSB.**

Antre: Σακάκι **Joop!**, **Mah Jong**. Πουκάμισο **Volcom**, **Boardsports**.
Παντελόνι **Full Circle**, **Castor Group**.

Beata: Σετ εσωρούχων, **Diesel**.

Σακάκι Ben Sherman, Shop. Πουκάμισο Lee, VF Hellas.
Παντελόνι Volcom, Boardsports.

Γάντια, **Accessorize.** Μαγιό, **adidas.**

ΤΑ ΘΕΛΕΙΣ ΠΟΛΥ,
ΣΕ ΘΕΛΟΥΝ ΠΟΛΥ,
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΤΕΙΤΕ ΚΑΙ
ΝΑ ΣΥΝΑΨΕΤΕ ΣΧΕΣΗ.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ VICTWR

Lost: The final season

Η αρχή του τέλους. Ο 6ος και τελευταίος κύκλος της σειράς «Lost» ήρθε αποκλειστικά στα κανάλια της nova και προβάλλεται σε λιγότερο από 48 ώρες από την προβολή της στην Αμερική. Τι θα γίνει με το ταξίδι του Λοκ; Πού οδηγεί το πείραμα Dharmaville; Πώς θα προσγειωθεί η πτήση Oceanic Air 815; Οι κίνδυνοι, το μυστήριο και οι σεναριακές ανατροπές της σειράς-φαινόμενο, που καθήλωσε εκατομμύρια τηλεθεατών σε όλον τον κόσμο, έκανε πρεμιέρα στις 4 Φεβρουαρίου με διπλό επεισόδιο και μας κάνει να χανόμαστε εβδομάδα στα κανάλια της nova.

T: 210 6602000
www.nova.gr

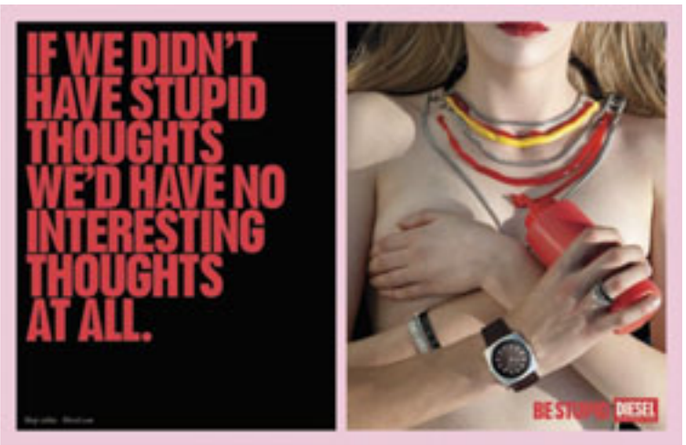
Iso: Non stop glam party

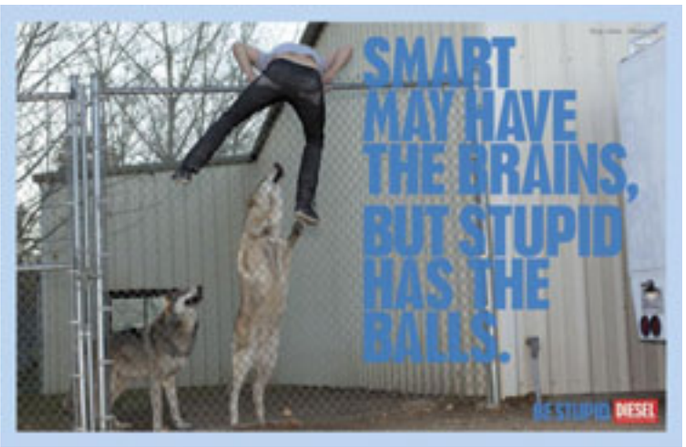
Κάθε νέα σεζόν σημαίνει για την Iso προσεκτικό φινίρισμα στα ρούχα και ανάδειξη της θηλυκότητας με νεανικές συλλογές. Η Iso μετατρέπει την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2010 σε ένα glam party χωρίς αρχή και τέλος, με πρωταγωνίστριες τις καλοντυμένες γυναίκες στους δυναμικούς χώρους εργασίας, τις λαμπερές νύχτες αλλά και τα casual spot άθλησης. Διανθισμένη με rock στοιχεία πάνω σε chic φόρμες, οι νέες κολεξιόν της Iso κινούνται δορυφορικά γύρω από τον γυναικείο πλανήτη, ενημερώνοντας για τις τάσεις και τους τρόπους με τους οποίους μπορείς να φορέσεις τα ρούχα χωρίς να σε φοράνε αυτά.

T: 210 2528444
www.iso.gr

Diesel: Be Stupid

Το μήνυμα «Be Stupid», με το οποίο ντύνεται η διαφημιστική καμπάνια της Diesel, είναι ξεκάθαρο: η ζωή θέλει τρέλα και φαν, θέλει ρίσκο και αυθορμητισμό, κάθε ιδέα σου, όσο «χαζή» κι αν ακούγεται, μπορεί να είναι πρωτοποριακή. Οι φωτογράφοι Kristin Vicari, Melodie McDaniel και Chris Buck οπτικοποιούν τη φιλοσοφία της Diesel λέγοντας «ναι» στο χιούμορ μέσα από εκκεντρικά σκηνικά. Γυρισμένη στην Καλιφόρνια, η καμπάνια της Diesel μας καλεί να ακούμε την καρδιά μας και όχι το μυαλό μας. Long live stupid, long live Diesel.

www.diesel.com

advertorial

Shop & Trade: Get a style, get a life

Στον χρωματικό κώδικα της οπτικής επικοινωνίας το πορτοκαλί εκφράζει τη φιλικότητα και την αισιοδοξία, ενώ το μαύρο τη σοβαρότητα και τον επαγγελματισμό. Η νέα ταυτότητα της Shop & Trade συνεχίζει σε νέους δρόμους τη 15ετή πορεία της εταιρίας, που ντύνει με τα πιο τζιτζιλόνικα ρούχα και παπούτσια τις αγορίστικες και κοριτσίστικες φάτσες στα ψαγμένα στέκια κάθε ανήσυχης πόλης. Pepe Jeans, Custo Barcelona, RaRe, Liu Jo, Nolita, Super Dry, Rip Curl, Ben Sherman και Traffic People είναι μερικά από τα 60 και πλέον εμπορικά σήματα που λανσάρουν πανκ ιστορίες, hoody κόλπα και beat σκέψεις από τα ατελιέ στους δρόμους.

T: 210 3408400
www.shopandtrade.gr

Hamilton: Be-bop-a-luna

Αν ξει και απλώς τον έχουν απαγάγει οι εξωγήινοι, ο «βασιλιάς» Έλβις Πρίσλεϊ είναι σήμερα 75 ετών. Η Hamilton τιμά ένα από τα μεγαλύτερα είδωλα της ποπ κουλτούρας, με δύο σπέσιαλ μοντέλα του εμβληματικού της ρολογιού Ventura, για να γιορτάσει τη χρονιά που ο Έλβις θα γινόταν 75 ετών. Το χαρακτηριστικό ρολόι με το σχήμα «ασπίδας», που φορούσε στην ταινία του 1961 «Μπλε Χαβάη», κυκλοφορεί τώρα σε δύο καινούργιες παραλλαγές: μία απόλυτη ρέπλικα του αυθεντικού μοντέλου του 1950 και μία μεγαλύτερη εκδοχή σε μέγεθος XXL. Η επετειακή σειρά Ventura Elvis Anniversary Collection ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία δύο μύθων, του σταρ και του ρολογιού του. Η περιορισμένη έκδοση, η οποία θα παράγεται μόνο μέχρι το τέλος του 2010, θα συμβάλλει και αυτή με τον τρόπο της στο να παραμείνει αθάνατος ο μύθος του «βασιλιά».

Swatch Group, T: 210 9565656
www.hamiltonwatch.com

Wind: Είσαι το άλλο μου μισό

Μιλάς όλο τον μήνα, πληρώνεις τον μισό. Απλότητα και οικονομία, πλέον οι συνδρομητές της νέας Wind Καρτοκινητής μιλάνε όλο τον μήνα, αλλά στην ουσία πληρώνουν μόνο τον μισό, αφού κάθε φορά τα χρήματα που ανανεώνουν τις πρώτες 15 ημέρες του μήνα, τα παίρνουν αυτόματα πίσω στις 16, για να μιλάνε δωρεάν όλο τον υπόλοιπο. Απλά και χωρίς καμία διαδικασία. Ταυτόχρονα, οι συνδρομητές της νέας καρτοκινητής Wind μπορούν να έχουν 1.000 δωρεάν λεπτά προς 3 αριθμούς Wind ή Q με μόνο 1€/αριθμό. Οι επιλεγμένοι αριθμοί μπορεί να είναι συνδρομητές συμβολαίου ή καρτοκινητής χωρίς περιορισμό. Η Wind ανταμείβει με ξεκάθαρο τρόπο, τώρα τα λεπτά που μιλάς πιάνουν τόπο.

T: 210 6158367
www.wind.com.gr

Potemkin: Η βοτκαλύτερη!

Σκέτη σαν «νεράκι». Κατακόκκινη σε ένα καλοφτιαγμένο Bloody Mary από bar tender που το έχει. Προκλητική σε κοκτέιλ από παραγινωμένα αχλάδια. Καυτή σε παγωμένα σφηνάκια αινιγματικής μπάρας. Η ανανεωμένη βότκα Potemkin προσφέρει κρυστάλλινη γεύση στους Έλληνες φίλους της περισσότερο από μία δεκαετία και με τη μοναδική απαλότητά της είναι η premium επιλογή για τα 10s. Αν θέλεις να είσαι το θωρηκτό ενός πάρτι που δεν πρόκειται να βουλιάξει ποτέ, η βότκα Potemkin είναι η επανάσταση στα χέρια σου. Σπάσε τον πάγο και γνώρισέ την.

T: 210 8842256

Πλαίσιο: The laptop superhero

Ο Φεβρουάριος είναι laptop μήνας για την αλυσίδα καταστημάτων Πλαίσιο αλλά και για εσένα που μετράς τις μέρες για να κάνεις δικό σου έναν φορητό υπολογιστή. Το Πλαίσιο είναι η μόνη εταιρία που έχει εξασφαλίσει εξουσιοδοτημένο service στα μεγαλύτερα laptop brands της αγοράς για τους υπολογιστές Acer, HP, Toshiba και Turbo-X. Επιπλέον, μόνο για αυτό τον μήνα όσοι επισκεφτούν τα καταστήματα Πλαίσιο και το www.plaisio.gr για αγορές φορητών υπολογιστών έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από αποκλειστικότητες, laptop σε πρώτη παρουσίαση, αλλά και μοναδικές προσφορές, διαφορετικές για κάθε εβδομάδα.

T: 210 5587355

Billabong: Freeze fragments

Οι αέρηδες λυσσομανούν, τα χιόνια στρώνουν κατάσταση για κάθε περιπετειώδες φιγουρίνι, η Billabong δίνει τη λύση με το χειμωνιάτικο outerwear της νέας χρονιάς. Τζάκετ ανατομικά, με τεχνικές προδιαγραφές για χαμηλές θερμοκρασίες και ειδικό σχεδιασμό για αθλητικές επιδόσεις. Signature και Expression: δύο συλλογές που φορούν το snowboard style και φοριούνται από τους πιο στιλάτους riders. Υφάσματα που αψηφούν τα υψόμετρα και σχέδια που καθορίζουν τα επόμενα trends είναι η πρόταση της Billabong στα αγόρια και τα κορίτσια που θα πάρουν τα βουνά αλλά θα πρωταγωνιστήσουν και στις λεωφόρους των πόλεων. Σε μια σειρά που ολοκληρώνεται με pants και t-shirts, η Billabong λέει «άνεση» και οι άνετοι λένε «Billabong».

sportService, T: 22990 49285
www.billabong.com

habitat: 2310 Ideal living

Πίσω από τα habitat ξετυλίγεται η συναρπαστική δράση του λονδρέζου σχεδιαστή Τέρενς Κόνραν, που έχει στήσει εστιατόρια όπως τα «Soup Kitchen» και «Mezzo». Τα habitat «γεννήθηκαν» το 1964 στην οδό Φούλαμ, εντυπωσιάζοντας το βρετανικό κοινό αρχικά και κερδίζοντας μετέπειτα το παγκόσμιο στοίχημα του σύγχρονου design. Το πρώτο αυτόνομο κατάστημα habitat στη Θεσσαλονίκη βρίσκεται στο εμπορικό κέντρο Mediterranean Cosmos. Στον ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό χώρο των 500 τετραγωνικών μέτρων του σε περιμένουν περισσότερα από 1.600 αντικείμενα και έπιπλα για το σπίτι από τις φιλοσοφημένες συλλογές τους. Με τις υπογραφές των Τζέιμς Χάρισον, Χον Άλμοντ και Πάολα Ναβόνε να εγγυώνται τη μοντέρνα αισθητική, τα habitat είναι το καλύτερο συμβόλαιο τιμής και στιλ ανάμεσα στο γούστο και τις δυνατότητές σου.

T: 210 6754500
www.habitat.net

Camper: Then we take Berlin

Με έδρα τη Μαγιόρκα, η οικογενειακή επιχείρηση Camper δραστηριοποιείται στη βιομηχανία υποδημάτων 100 και πλέον χρόνια, εντάσσοντας σε κάθε της συλλογή τη διαφορετική της αντίληψη για τη ζωή μέσα από τα σχέδιά της. Η νέα ιδέα της Camper κατοικοεδρεύει στην περιοχή Mitte, στην καρδιά του Βερολίνου, μια γειτονιά που σφύζει από την ενέργεια των μπαρ, των αβαν-γκάρντ γκαλερί και των κομψών εστιατορίων. Το Casa Camper είναι ένα ιδιαίτερο ξενοδοχείο που στεγάζεται στο νέο επταώροφο κτίριο που σχεδίασαν οι Φερνάντο Άματ και Ζόρζι Τίο. Διαθέτει 51 δωμάτια και σουίτες, το terrace snack bar «Tentempie» και το εστιατόριο «Dos Palillos». Έντονος οικιακός χαρακτήρας, πρωτότυπη διαρρύθμιση και εικαστικό πνεύμα διέπουν το εγχείρημα που ξεκίνησε το 2005 στη Βαρκελώνη, στη συνοικία Ραβάλ, και αντανακλά τη διακριτικότητα και τον υγιεινό τρόπο ζωής ως αξίες εναλλακτικής αισθητικής.

T: 210 3252103
www.casacamper.com

Dominique Perrault x3

Κείμενο **Τζίνα Σωτηροπούλου**

Σεούλ, Ναντ, Μαδρίτη. Τρεις δημιουργίες του Ντομινίκ Περό μας δίνουν την ευκαιρία να μπούμε στο μυαλό αλλά και το έργο του γάλλου αρχιτέκτονα.

Ο οριοθετημένος τοπογραφικός σχεδιασμός του πανεπιστημίου της Ewha προσεγγίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη ζωντανή γειτονιά της Sinchon στη Σεούλ, πλάθοντας ένα πρότυπο πανεπιστήμιο. © **Perrault Projets / Adagp**

Η ασύμμετρη κάτοψη του εργοστασίου APLIX περιβάλλεται από έναν μεταλλικό μανδύα, στον οποίο αντικατοπτρίζεται το φυσικό τοπίο. © **Georges Fessy / DPA / Adagp**

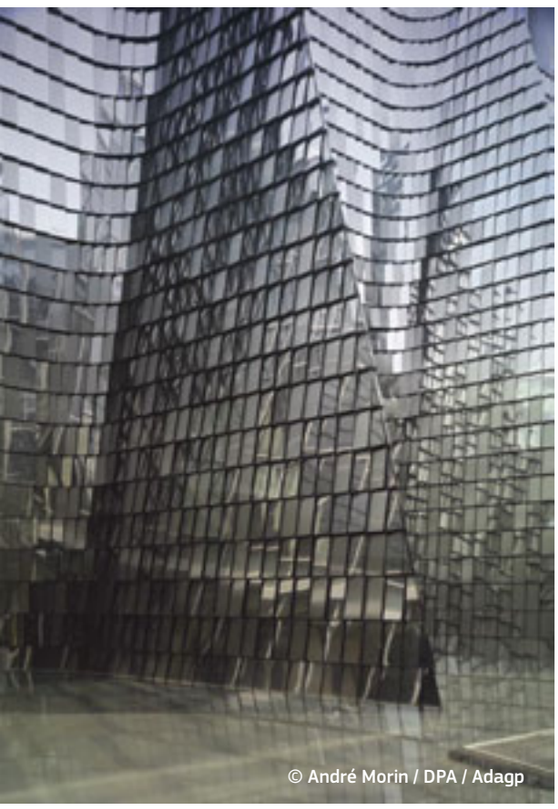

Caja Magica της Μαδρίτης. © **Georges Fessy / DPA / Adagp**

Η εμμονή στην κεντρική ιδέα, η προσπάθεια εξαφάνισης της καθαρής φορμαλιστικής αρχιτεκτονικής, η συνδιαλλαγή με το τοπίο, οι περιβαλλοντικές ανησυχίες, ο λιτός σχεδιασμός, η δύναμη της γεωμετρίας και η αφαίρεση συνθέτουν μερικά από τα βασικά χαρακτηριστικά του γάλλου αρχιτέκτονα Ντομινίκ Περό, που μπορεί να μην είναι τόσο αναγνωρίσιμος όπως ο συμπατριώτης του Ζαν Νουβέλ, αλλά είναι ένας από τους κορυφαίους της σύγχρονης αρχιτεκτονικής σκηνής.

Ο Ντομινίκ Περό αρέσκεται στην ησυχία, διαβάζει Τόμας Μαν και αγαπά την παρισινή μόδα, ντύνεται στα μαύρα, δεν πιστεύει σε τάσεις και δε βάζει ταμπέλες στην αρχιτεκτονική, παρόλο που συμφωνεί περισσότερο με τις γεωμετρικές θεωρίες του Μπάκμινστερ Φούλερ παρά με τη «συμβατική» λεκορμπυζιανή μοντέρνα σχεδίαση. Το 1989 το άστρο του έλαμψε με το πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό για την κατασκευή ενός από τα πιο σημαντικά τοπόσημα του Παρισιού, της νέας Γαλλικής Εθνικής Βιβλιοθήκης ή, αλλιώς, Βιβλιοθήκης Φρανσουά Μιτεράν στο 13ο διαμέρισμα. Το πρωτοποριακό κόνσεπτ, μια μεγάλη φυτεμένη αυλή, που οριοθετείται από τέσσερις διαφανείς πύργους σε σχήμα L στους οποίους «στοιβάζονται» βιβλία, κλόνισε τα παραδοσιακά γαλλικά στάνταρντ των «εθνικών μνημείων» προσφέροντας μια καινούργια διάσταση στη «μετα-μοντέρνα» αρχιτεκτονική και χαρίζοντάς του το ασημένιο μετάλλιο Αστικού Σχεδιασμού το 1990, το Μεγάλο Εθνικό Βραβείο Αρχιτεκτονικής το 1993 και το βραβείο Μις Βαν Ντερ Ρόε το 1997. Η συνέχεια είναι εξίσου εντυπωσιακή με το ξεκίνημά του. Μερικά από τα πρώτα βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς περιλαμβάνουν από το Ποδηλατοδρόμιο και Κολυμβητήριο στο Βερολίνο το 1992, την επέκταση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο το 1996, το νέο Θέατρο Μαρίνσκι στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας το 2003 μέχρι το Πανεπιστήμιο Θηλέων Ewha, ένα από τα μεγαλύτερα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Σεούλ, το 2002.

© André Morin / DPA / Adagp

© André Morin / DPA / Adagp

© André Morin / DPA / Adagp

© André Morin / DPA / Adagp

© Perrault Projets / Adagp

Μια πτυχωτή μονοκονδυλιά σκίζει το κτήριο στα δύο επιτρέποντας σε μια μεγάλη και πλατιά υπόλευκη πλακόστρωτη ράμπα καθόδου να μεταμορφωθεί σε επιμήκη λωρίδα εισόδου και να καταλήξει σε μια τεράστια σκάλα ανόδου - ανοιχτό αμφιθέατρο πολλαπλών δραστηριοτήτων. Το κτήριο βυθίζεται στη γη, δίνοντας τη θέση του σε μια μεγάλη καταπράσινη πλατεία.

EWHA, Σεούλ

Σε ακριβή μετάφραση σημαίνει «Πανεπιστήμιο Θηλέων του Άνθους των Αχλαδιών» και πήρε την ονομασία του από το έμβλημα της σχολής το 1886. Η νέα πανεπιστημιούπολη του Ewha εγκαινιάστηκε το 2008 και είναι ένα πρότζεκτ που κόβει όχι μόνο την ανάσα αλλά τεμαχίζει στην κυριολεξία τον χώρο δημιουργώντας μια επιμήκη «πανεπιστημιακή κοιλάδα». Ο Ντομινίκ Περό, χρησιμοποιώντας κυρίως εργαλεία αρχιτεκτονικής τοπίου, προσεγγίζει περισσότερο γλυπτικά παρά καθαρά αρχιτεκτονικά την έννοια του πανεπιστημίου δίνοντας νέα πνοή στον όρο «διδασκαλία» για την ανώτατη εκπαίδευση στον 21ο αιώνα. Έχει, άλλωστε, κατά καιρούς δηλώσει πως δεν τον νοιάζει να χτίζει «αρχιτεκτονική», τον ενδιαφέρει να «χτίζει» τοπία.

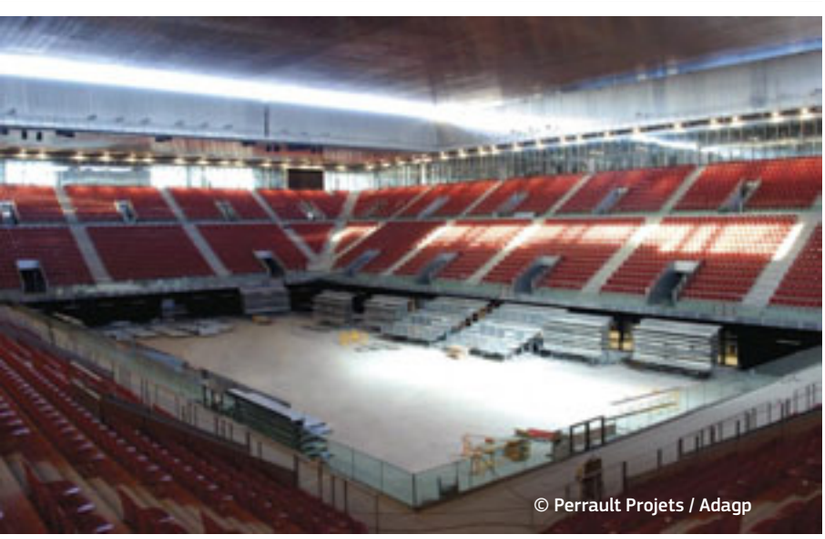
Η πανεπιστημιούπολη αγκαλιάζει τη φύση και τα πολιτιστικά δρώμενα συνδιαλέγονται με τη μάθηση σε ένα μεγάλης κλίμακας έργο που φιλοξενεί γύρω στους 20.000 φοιτητές και καταλαμβάνει χώρο 70.000 τ.μ. σε έκταση 19.000 τ.μ. Το Πανεπιστήμιο Θηλέων Ewha του Ντομινίκ Περό καλεί σε μια γαλήνια και ονειρική βουτιά έξι ορόφων κάτω από τη γη, δίνοντας μια απόλυτα σαφή «αστική απάντηση» στη σύγχρονη προσέγγιση των πανεπιστημιουπόλεων.

APLIX, Ναντ

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά -μέσα στην απλότητά του- έργα του Ντομινίκ Περό είναι το βιομηχανικό κτήριο APLIX, το 29.900 τ.μ. εργοστάσιο συνθετικών υφασμάτων, το οποίο ολοκληρώθηκε στο Σελιέ σιρ Λουάρ της Ναντ το 1999, χαρίζοντάς του το πρώτο βραβείο για την καλύτερη βιομηχανική κατασκευή στα Παγκόσμια Αρχιτεκτονικά Βραβεία το 2001. Χωρίς να παρεκκλίνει πολύ από την κλασική μορφή ενός εργοστασίου, ο αρχιτέκτονας στρέφει το ενδιαφέρον για άλλη μια φορά στο εξωτερικό περίβλημα του κτηρίου επενδύοντας στην αρμονική σχέση με τη γαλλική ύπαιθρο. Παίζοντας με την οφθαλμαπάτη, ο Ντομινίκ Περό σχεδιάζει ένα κτήριο-καθρέφτη, ένα κτήριο που χάνεται μέσα στο τοπίο.

Η αστραφτερή του όψη αντανακλά το κιτρινοπράσινο φυσικό περιβάλλον δίνοντας την αίσθηση πως οι ηλιακτίδες διεισδύουν στον εργοστασιακό χώρο και τα πεύκα ξεφυτρώνουν από εκεί. Τρεις παραλληλεπίπεδοι κήποι 20 x 40 μ. φυτεύονται με ψηλά πεύκα δίνοντας μια χρωματική νότα στον εσωτερικό δρόμο, ενώ γύρω τους οργανώνονται πολλαπλά εργαστήρια παραγωγής συνθέτοντας ένα απόλυτα βιοκλιματικό και περιβαλλοντικά βιώσιμο κτήριο.

© Georges Fessy / DPA / Adagp

© Perrault Projets / Adagp

Η ειδικά διαμορφωμένη όψη της Caja Magica αποτελείται από τεράστια αυτοφερόμενα μεταλλικά διάτρητα πανέλα 25 μ. ύψους και 7.20 μ. πλάτους, που την ημέρα λειτουργούν σαν σκίαστρα αντανακλώντας τον ήλιο.

Η αστραφτερή όψη του εργοστασίου, ένα εντυπωσιακό κτήριο-καθρέφτης που χάνεται μέσα στο τοπίο.

© Georges Fessy / DPA / Adagp

© Georges Fessy / DPA / Adagp

LA CAJA MAGICA, Μαδρίτη

Ένα από τα τελευταία πρότζεκτ του αρχιτεκτονικού γραφείου είναι το Ολυμπιακό Κέντρο Τένις, 80.000 τ.μ., στο Πάρκο Μανθανάρες στη Μαδρίτη, αποτέλεσμα πρώτου βραβείου κλειστού αρχιτεκτονικού διαγωνισμού το 2002. Το Ολυμπιακό Κέντρο Τένις διαθέτει όλα τα κομφόρ ενός υπερσύγχρονου χώρου άθλησης και θεάματος και βρίσκεται στις όχθες του Ποταμού Μανθανάρες, στην περιοχή Ουσέρα της Μαδρίτης. Μέρος μιας μεγαλύτερης αστικής ανάπλασης που είχε ως σκοπό την ενίσχυση της υποψηφιότητας της Ισπανίας για τους Ολυμπιακούς του 2016, το Μαγικό Κουτί εκτός από αθλητικό κέντρο μπορεί να φιλοξενήσει φεστιβάλ, επιδείξεις μόδας και συναυλίες.

Απλό και δυναμικό κτήριο με έντονη πλαστικότητα από χάλυβα, αλουμίνιο, σκυρόδεμα και γυαλί, συνδέεται με μια επιμήκη γέφυρα με το πάρκο που σχεδίασε ο Ρικάρντο Μποφίλ. Το κτήριο αποτελείται από 3 βασικά γήπεδα τένις με κινητές κεκλιμένες οροφές, 4 εξωτερικά γήπεδα 20.000 θεατών, 5 εσωτερικά γήπεδα 350 θεατών το καθένα, 11 γήπεδα προπόνησης, μια εσωτερική πισίνα, ένα κτήριο διοίκησης της Ισπανικής Ομοσπονδίας του Τένις, μια σχολή τένις, ένα κέντρο Τύπου, εστιατόρια και χώρους VIP.

Η έκθεση για το σύνολο του έργου του Ντομινίκ Περό που έγινε στο Centre Georges Pompidou στο Παρίσι και στο ICO Foundation στη Μαδρίτη θα «ταξιδέψει» τον Μάρτιο του 2011 στην Αθήνα με επιμελήτρια την αρχιτέκτονα Άννα Σκιαδά και σε συνδιοργάνωση του Γαλλικού Ινστιτούτου, του Μουσείου Μπενάκη και του Ελληνικού Ινστιτούτου Αρχιτεκτονικής.

REPUBLIC
100.3

JOIN THE RADIOLUTION

BeetRoot

MASSIVE ATTACK

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

STEREOLAB

Του Δημήτρη Καραθάνου

MASSIVE ATTACK
HELIGOLAND (EMI)

Θέλω πολύ να το αγαπήσω αυτό το άλμπουμ. Ανήκω εξάλλου σε εκείνο το τμήμα της δημογραφίας για το οποίο η λατρεία για τους Massive Attack αποτελεί ένα είδος αυτοεκπλήρωσης: Γύρω στο '95 δεν μπορούσες να μπεις πρακτικά πουθενά, από μπαρ μέχρι φαστφουντάδικο ή ταξί, χωρίς να ακούγεται διακριτικά στο φόντο κάτι από το «Blue Lines», συνήθως το «Unfinished Sympathy» ή το «Protection». Εκείνο το διάστημα δικαίως αποτελούσαν την πιο επιδραστική σέκτα της Βρετανίας. Τους άκουγαν όλοι, αγόρια και κορίτσια, ροκάδες και ρέιβερ, γάβροι και βάζελοι, νερντ και μαστούρια. Πολύ απλά, για κάποιους από εμάς, Massive Attack σημαίνει τα καλύτερά μας χρόνια, εποχές αμετροεπούς αισιοδοξίας.

Το ηχητικό τους ιδίωμα, αυτό το μείγμα αισθησιακού ρυθμού και μητροπολιτικής μελαγχολίας (ή και το ανάποδο), ικανό να εξωραΐσει οποιοδήποτε περιβάλλον, παιγμένο σε οποιοδήποτε μέσο, στα ακουστικά, το κλαμπ ή την κρεβατοκάμαρα, ήταν ένα πλάσμα που έβλεπε τον κόσμο με δικά του μάτια και προκαλούσε και τα δικά μας να ανοίξουν διάπλατα. Ακατάληπτα σκαλίσματα έπρεπε να ερμηνευθούν, κώδικες να αποκρυπτογραφηθούν - πού ήταν το dancehall, πού το hip hop, που το punk και πώς όλα αυτά ερωτοτροπούσαν με τέτοια φυσικότητα; Σήμερα όλα αυτά θεωρούνται δεδομένα, σχεδόν προαπαιτούμενα, όμως τότε, στερημένοι από λέξεις, επινοήσαμε τον όρο trip hop και τον ασπαστήκαμε αποδίδοντάς τον στο πολιτιστικό χωνευτήρι του Μπρίστολ, στον αντιδραστήρα ισχύος Τσερνόμπιλ που εξερράγη καθηλώνοντας τον πλανήτη στο υπνωτικό του τέμπο. Έπειτα υπήρχαν και οι φωνές: Shara Nelson, Tracey Thorn, Elisabeth Frazer, Horace Andy.

Το 1998 ο Tricky είχε ήδη αποχωρήσει και το «Mezzanine» έκανε τη σκόνη να κατακαθίσει, παρότι αποτελεί μέχρι σήμερα τον δίσκο τους στον οποίο συχνότερα επιστρέφω. Όταν αργότερα βγήκε το «100th Window», το 2003, μου ήρθε να σπάσω το παράθυρο και να βουτήξω κάτω. Τώρα όμως βρισκόμαστε στο 2010 και έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι. Και θέλω πολύ να το αγαπήσω αυτό το άλμπουμ.

Έχει πλάκα πως αποτελεί μόλις το πέμπτο για μια ομάδα που είναι μαζί εδώ και είκοσι χρόνια. Από το ιδρυτικό κουιντέτο έχουν απομείνει μονάχα ο Robert Del Naja (3D) και ο Grant Marshall, aka Daddy G. Και υπάρχει ασφαλώς και μια πλειάδα συμμετεχόντων: ο Tude Adebimpe των TV On The Radio, η Martina Topley-Bird, ο Damon Albarn, η Hope Sandoval, ο Guy Garvey των Elbow, ο Horace Andy. Ο τελευταίος θα έλεγα πως είναι αυτός που παρέχει τις πλέον καταλυτικές ερμηνείες. Το «Splitting the Atom», μουντό, υποχθόνιο, θλιμμένο, σέξι, απεγνωσμένο, στο ίδιο πακέτο, ενσαρκώνει όλες τις συνθετικές αρετές των Massive Attack, ενώ το «Girl I Love You», με μια εισαγωγή μπάσου η οποία επιτυγχάνει να ανακαλεί ταυτόχρονα τα «Angel» και «Risingson» από το «Mezzanine», είναι τόσο σπουδαίο, που το υπόλοιπο άλμπουμ καταντά άνισο.

Το «Paradise Circus» δεν προσθέτει κάτι καινούργιο στη νωχελική εκφορά της Hope Sandoval, όμως της παρέχει το ύψος του μπάτζετ για να την ενισχύσει με μια εξαιρετική ορχήστρα εγχόρδων. Τα κομμάτια της Martina Topley-Bird είναι βαρετά. Η συνεισφορά του Damon Albarn αχαρακτήριστη. Από τους υπόλοιπους guests, ο Guy Garvey επιπλέει, ο Tude Adebimpe διαπρέπει. Η αίσθηση που σου μένει στο τέλος της ακρόασης είναι πως πρόκειται για μια πολύ καλή δουλειά, του είδους ωστόσο που δεν εξερευνά καινούργια εδάφη, ούτε προορίζεται να χαραχτεί στη μνήμη.

Θα ακολουθήσει από ό,τι μαθαίνω μια έκδοση με ρεμίξ του Burial, στα πρότυπα του «No Protection» που είχε κάνει ο Mad Professor το '95. Όμως δεν περιμένω σπουδαία πράγματα. Θα προτιμούσα έναν προσωπικό δίσκο του ίδιου του Burial. Οι εποχές που ζούμε χρειάζονται ένα καινούργιο μήνυμα και ο Burial το έχει. Ποιος τον ακούει όμως;

G A M E S

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

WIN, WIN, WIN!

Έχουμε δώρα για να τα παίξεις: 10 συλλεκτικές τσάντες, 10 t-shirt και 1 αντίτυπο **«Avatar: The Game»** (Xbox 360), 5 αντίτυπα **«The Saboteur»** (PS3), 5 αντίτυπα **«Army Of Two: The 40th Day»** (PS3) και 5 αντίτυπα «Darksiders» (Xbox 360) περιμένουν αποκλειστικά τους αναγνώστες του περιοδικού SOUL. Με την ευγενική χορηγία των εταιριών **CD Media**, **EA Hellas** και **Zegetron**. Γράψε μας ποιο θέλεις στο info@soulmag.gr και κέρδισέ το, αν είσαι ο πιο γρήγορος.

JAMES CAMERON'S AVATAR: THE GAME-PC

(Ubisoft/CD Media)

Το «Avatar» ως third person shooter παιχνίδι βασίζεται στη λογική των συνεχόμενων αποστολών που διαδοχικά αποκαλύπτουν την πλοκή της ιστορίας και σε επιβραβεύουν με επιπλέον δυνατότητες αντίδρασης και περισσότερα όπλα. Γαλάζιο μπαρμπαδέλι, βρες τον ασύρματο, σώσε τον πεζοναύτη, μπράβο, στραβάδι, διάλεξε τώρα αν θα γίνεις επαναστατικό τέκνο των Na'vi ή θα πολεμήσεις για την καπιταλιστική εταιρία. Δύο campaigns, δηλαδή, τα οποία όμως χωλαίνουν στο περιεχόμενό τους, καθώς οι επαναλήψεις είναι συχνές και μειώνουν την αίσθηση έκπληξης. Η έκπληξη όμως της Ubisoft βρίσκεται στην ποικιλία που προσφέρει το online μέρος, στο νοσταλγικό ρετρό χειρισμό ποντικιού-πλήκτρων, στα θεαματικά γραφικά και στη δυνατότητα 3D vision που έρχονται να ισορροπήσουν την κατάσταση. Σημειώστε επίσης πως η database «Pandorapedia» είναι πλήρης. Για τους σιγουρατζήδες, το «Avatar» θα θεωρηθεί αρπαχτή, για τους φιγουρατζήδες ξεπερασμένο, για τους gamers που τολμούν θα γίνει μια περιπετειώδης σύνδεση με ένα από τα πιο ονειρικά κόνσεπτ. In cryo, you don't dream at all.

ARMY OF TWO: THE 40TH DAY-PS3

(EA Montreal/Electronic Arts/EA Hellas)

Διαγράψτε το αμαρτωλό ντεμπούτο, τώρα τα «μπατζανάκια» Salem και Rios επιστρέφουν αποφασισμένα, η περιπέτεια ξεχειλίζει από τα μπατζάκια και όσοι έχουν προβλήματα επιληψίας ας προσέχουν, γιατί τα γραφικά είναι εκτυφλωτικά. Δράση για τη δράση σε έναν 100% action τίτλο, όπου το co-op στοιχείο ξεχωρίζει, η on-line επιλογή εγγυάται πρησμένα δάχτυλα για να μπορείς απερίσκεπτα να πυροβολείς κατά βούληση προς πάσα κατεύθυνση. Οι «Στρατηγοί» καλό θα είναι να μείνουν μακριά, γιατί οι μασκοφόροι νταήδες γαζώνουν απερίσκεπτα, ωμά, όπως πρέπει όταν μιλάμε για οικιακή ψυχαγωγία.

DARKSIDERS-PS3

(THQ/Vigil/Zegetron)

Hack & slash αρρώστια σε ένα παιχνίδι όπου οι Τέσσερις Καβαλάρηδες της Αποκάλυψης διαιτητεύουν την έχθρα παράδεισου και κόλασης και, όπως πρέπει πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, την πληρώνουν τα θνητά ποντίκια, δηλαδή οι άνθρωποι. Άγγελοι και δαίμονες έχουν δώσει ραντεβού για να ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς τους στο γηπεδάκι που λέγεται Γη. Είσαι ο Πόλεμος, τρως λάσπη πως ευθύνεσαι για το μακελειό και παίρνεις απόφαση να πεταχτείς να δεις τι γίνεται και να φέρεις -προ των ευθυνών του- στο Ανώτατο Συμβούλιο τον ιταμό συκοφάντη. Καβάλα σε ένα φλογοβόλο άτι ή πετώντας ως φτερωτός δαίμονας, όταν τα πάρεις στην κράνα, λεπιδιάζεις ό,τι κινείται, έρπεται, ίπταται, βρυχάται, κολυμπά, κάθε ματσακόνι που πάει να σου κουνηθεί μπερμπάντικα. Action adventure με αρκετούς γρίφους, στρατηγική σκέψη και RPG νότες. Ο πρωταγωνιστής περνά στην ιστορία και το «αφεντικό» της Vigil, Τζο Μαντουρέιρα, ετοιμάζεται να μεταφέρει στον κινηματογράφο την κόμικ σκοτοδίνη του και σχεδιάζει το sequel του παιχνιδιού.

THE SABOTEUR-PS3

(Electronic Arts/Pandemic/EA Hellas)

Η Νίνα Σιμόν τραγουδά «Feeling Good» και ο ιρλανδός ήρωας Σον Ντέβλιν βρίσκει καταφύγιο στο νεοκλασικό Παρίσι, πολεμώντας τους Ναζί στο πλευρό της Αντίστασης. Στο χιλιοειπωμένο στόρι του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το «The Saboteur» αφήνει τη δική του νουάρ αίσθηση και σας κρατά ζεστούς με ένα διασκεδαστικό gameplay, χιουμοριστικό βρισίδι και ατελείωτες μάχες. Δυστυχώς η κρίση εκτός από την Pandemic, που πρόσφατα έκλεισε, χτύπησε και το animation του παιχνιδιού, παράμετρος που δε χρειάζεται όμως να ανησυχεί ιδιαίτερα τους fans του είδους.

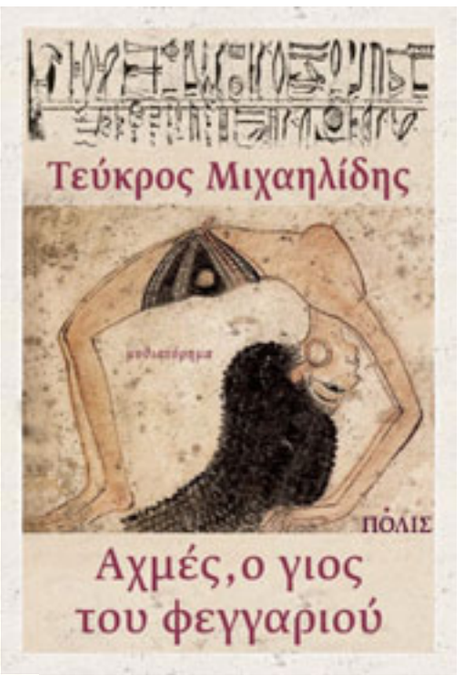

P R I N T

Του Θανάση Μήνα

Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

ΑΧΜΕΣ, Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ
ΤΕΥΚΡΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΠΟΛΙΣ

Μαθηματικά, φιλοσοφία, αστυνομική πλοκή. Με φόντο την αρχαία Αίγυπτο, το νέο βιβλίο του Τεύκρου Μιχαηλίδη δίνει στον συγγραφέα μια ακόμα ευκαιρία να ταξιδέψει σε άδυτα αριθμών και πολιτισμών.

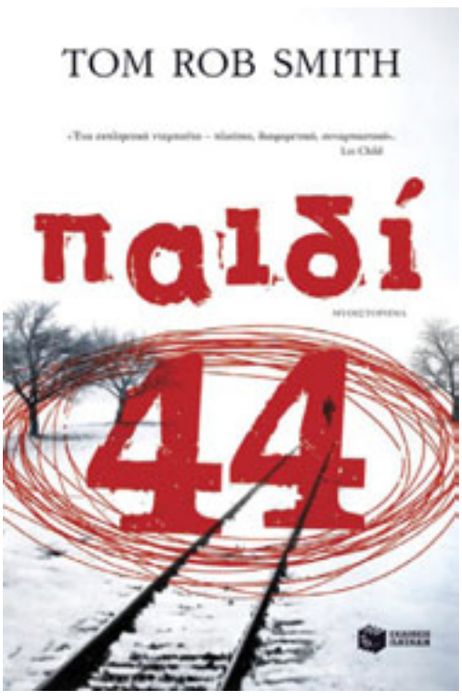
Τα «Πυθαγόρεια εγκλήματά» του (εκδόσεις Πόλις), αστυνομικό μυθιστόρημα με φόντο τα μαθηματικά, αγαπήθηκε από το κοινό και τους κριτικούς. Το ίδιο συνέβη και με τα αστυνομικά του διηγήματα που συμπεριλήφθησαν στις ανθολογίες «Ελληνικά Εγκλήματα 2 & 3» (εκδόσεις Καστανιώτη). Διδάκτωρ των μαθηματικών του πανεπιστημίου Pierre et Marie Currie των Παρισίων, κατά καιρούς αρθρογράφος («Τα Νέα», «Ελευθεροτυπία» κλπ.), δοκιμασμένος μεταφραστής 22 βιβλίων επιστημονικών ή λογοτεχνικών (μυθιστορημάτων του Ντενί Γκετζ, μεταξύ άλλων), ο 56χρονος συγγραφέας Τεύκρος Μιχαηλίδης μιλά για το καινούργιο του μυθιστόρημα «Αχμές, ο γιος του φεγγαριού» (Πόλις) και για τη βιωματική σχέση του με τα μαθηματικά.

Η υπόθεση του βιβλίου εκτυλίσσεται στην αρχαία Αίγυπτο και πιο συγκεκριμένα στην εποχή της δυναστείας των Υξώς. Γιατί επιλέξατε τη συγκεκριμένη περίοδο; Ο ήρωάς μου, ο γραφέας Αχμές, είναι υπαρκτό πρόσωπο κι έζησε εκείνη την περίοδο. Αφού ήθελα να γράψω γι' αυτόν, η επιλογή της περιόδου ήταν δεδομένη.

Ποια η σημασία της επιστήμης των μαθηματικών για τον αρχαίο αιγυπτιακό πολιτισμό; Η συγκεντρωτική δομή του αιγυπτιακού κράτους, οι γιγάντιες κατασκευές, η έντονη οικονομική δραστηριότητα απαιτούσαν ένα σημαντικό σώμα γνώσεων στην πρακτική αριθμητική και τη γεωμετρία. Δύσκολα μπορεί κανείς να φανταστεί την κατασκευή των πυραμίδων, την οριοθέτηση των αγροτικών εκτάσεων, τη διεξαγωγή σύνθετων συναλλαγών (και μάλιστα χωρίς επίσημο νόμισμα) χωρίς τη συνδρομή ενός εύχρηστου μηχανισμού σχεδιασμού και υπολογισμών. Οι πλούσιες πρακτικές γνώσεις των Αιγυπτίων στα μαθηματικά αποτέλεσαν σημαντικό στήριγμα για την ανάπτυξη αυτού του εντυπωσιακού πολιτισμού, που γνώρισε μια ακμή τριών χιλιετιών, πριν παραχωρήσει το προβάδισμα στο αρχαίο ελληνικό πνεύμα.

Έχετε δοκιμαστεί με επιτυχία τόσο στο αστυνομικό όσο και στο ιστορικό αφήγημα. Θεωρείτε ότι τα δυο αυτά εξακολουθούν να είναι παραγνωρισμένα ως λογοτεχνικά είδη από τους κριτικούς; Το ιστορικό αφήγημα κατείχε ανέκαθεν μια ξεχωριστή θέση τόσο στις προτιμήσεις του κοινού όσο και σε αυτές των κριτικών. Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο για την αστυνομική λογοτεχνία ή, σωστότερα, τη λογοτεχνία μυστηρίου. Ενώ ποτέ δεν έπαψε να είναι ψηλά στην προτίμηση των αναγνωστών, δεν έπαψε ποτέ να θεωρείται «δευτεροκλασάτο» είδος. Σημαντική συνεισφορά στη διαμόρφωση αυτής της αντίληψης είχε κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα ο τρόπος παρουσίασης και διακίνησης του προϊόντος: φτηνές, καθόλου επιμελημένες εκδόσεις, κακές μεταφράσεις και διάθεση από τα περίπτερα. Θεωρώ αυτή την κατάσταση εξαιρετικά άδικη. Η θεματολογία που θα εντάξει ένα μυθοπλαστικό δημιούργημα σε μια κατηγορία, αισθηματικό, ιστορικό, μυστηρίου, φαντασίας, κοινωνικό ή δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο, δεν είναι παρά το όχημα που επιστρατεύει ο συγγραφέας για να αναπτύξει την αφήγησή του. Υπάρχουν σήμερα αστυνομικές μυθοπλασίες που θα μπορούσα να τις χαρακτηρίσω ως λογοτεχνικά αριστουργήματα, όπως υπάρχουν και αρκετά πολιτικά, ενδοσκοπικά, ψυχολογικά μυθιστορήματα, που αβίαστα θα τα ενέτασσα στα «σκουπίδια».

Τι έχετε κερδίσει ως άνθρωπος από την ενασχόλησή σας με τα μαθηματικά; Από τα πρώτα εφηβικά μου χρόνια, τα μαθηματικά αποτέλεσαν για μένα ένα σταθερό πλαίσιο αναφοράς. Ο λιτός, ανεπιτήδευτος μαθηματικός λόγος υπήρξε πάντα ο μπούσουλας στη ζωή μου. Κάποιες φορές η ορθολογική, «μαθηματική» αντιμετώπιση των γεγονότων ήταν ιδιαίτερα επώδυνη, αφού μου στέρησε την παρηγοριά της μάταιης ελπίδας που προσφέρει ο «ηδυσμένος» λόγος. Τα μαθηματικά μου δίδαξαν ότι, άσχετα με το αν υπάρχουν πολλοί τρόποι να κοιτάξεις την αλήθεια, κάθε φορά και σε κάθε θέμα η αλήθεια είναι μία και πρέπει να την κοιτάξεις κατάματα, έστω κι αν σαν το βλέμμα της Μέδουσας μπορεί να σε πετρώσει, έστω κι αν σαν τη γυναίκα του Λωτ μπορεί να γίνεις στήλη άλατος.

ΠΑΙΔΙ 44
TOM ROB SMITH
ΠΑΤΑΚΗ

Αν το πεις απλώς «θρίλερ», παραμελείς τον πολιτικοκοινωνικό σχολιασμό του. Αν πάλι το χαρακτηρίσεις «κοινωνικό» μυθιστόρημα, κλείνεις τα μάτια μπρος στη βίαιη ένταση που σχεδόν κοχλάζει στις σελίδες του. Όπως και να 'χει, το «Παιδί 44» του 30χρονου Λονδρέζου (αγγλοσουηδικής καταγωγής) Τομ Ρομπ Σμιθ αποτελεί ένα πολλά υποσχόμενο λογοτεχνικό ντεμπούτο. Η ιστορία εκτυλίσσεται στη Σοβιετία του 1953, όπερ σημαίνει ότι ο «πατερούλης» ζει. Το πανίσχυρο Υπουργείο Κρατικής Ασφάλειας είναι υπεύθυνο για την επιβολή του νόμου, μόνο που, σύμφωνα με την κρατική προπαγάνδα, το έγκλημα απλώς δεν υφίσταται. Ή, πιο σωστά, ο λαός διατάσσεται να πιστεύει ότι το έγκλημα δεν υφίσταται. Καθότι η εγκληματικότητα είναι ενδημικό φαινόμενο του καπιταλισμού και του εκφυλισμένου δυτικού κόσμου και επομένως δεν μπορεί να έχει θέση στον «παράδεισο» του Υπαρκτού. Τόσο καλά... Το πτώμα ενός αγοριού ανακαλύπτεται στις σιδηροδρομικές γραμμές της Μόσχας. Η οικογένειά του πιστεύει ότι πρόκειται για φόνο. Ο αξιωματικός του Υπουργείου Κρατικής Ασφάλειας και ήρωας πολέμου Λέο Ντεμίντοφ συντάσσεται επίσης με αυτή την άποψη, μόνο που προϊστάμενοί του τον διατάζουν να την αγνοήσει.

Η καταιγιστική δράση, που όμως δεν ξεπέφτει στα όρια ενός φθηνού σεναρίου για κινηματογραφικό μπλόκμπαστερ, είναι σε πρώτο επίπεδο το βασικό ατού του μυθιστορήματος του Τομ Ρομπ Σμιθ. Σε δεύτερο επίπεδο, ο συγγραφέας ανιχνεύει τον πρωταρχικό μηχανισμό επιβολής των απανταχού απολυταρχικών καθεστώτων, στην περίπτωσή μας του σταλινικού: υπάρχει μία και μοναδική «αλήθεια», αυτή του καθεστώτος, και οποιαδήποτε άλλη απλώς δε γίνεται αποδεκτή. Μολαταύτα, ο συγγραφέας εξετάζει αυτούς τους μηχανισμούς με οξυδέρκεια και ωριμότητα, αξιοθαύμαστη για τα 30 του μόλις χρόνια. Στηλιτεύει τον σταλινισμό (και τον κάθε σταλινισμό), χωρίς να υποκύπτει στις απόλυτες εξισώσεις της νεοφιλελεύθερης υστερίας.

Ο ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ ΚΥΚΝΟΣ
ΜΠΕΝΤΖΑΜΙΝ ΜΠΛΑΚ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Συγγραφέας κλάσης («Ο αδιάφθορος», «Η έκλειψη», «Η θάλασσα», «Το σάβανο», «Η τριλογία των επαναστάσεων»), ο Ιρλανδός Τζον Μπάνβιλ λανσάρισε το 2006 το λογοτεχνικό ψευδώνυμο Μπέντζαμιν Μπλακ για να υπογράφει τα αστυνομικά του μυθιστορήματα. Γιατί άραγε τα διαχωρίζει από το κυρίως corpus του; Ελπίζω όχι επειδή είναι «αστυνομικά»... Όπως και να έχει, το alter ego του διατηρεί στο ακέραιο τις λογοτεχνικές αρετές του βραβευμένου με Booker (2005) Δουβλινέζου. Κυρίως την ικανότητά του να πλάθει χαρακτήρες που φαντάζουν εξαιρετικά ενδιαφέροντες στο χαρτί, έστω και να κινούνται σε μια φαινομενικά πεζή καθημερινότητα.

Καίτοι αστυνομικό, η πλοκή του μυθιστορήματος είναι απλώς υποτυπώδης. Το όποιο σασπένς περιορίζεται στις προσωπικές ενοχές και στην αποκάλυψη των μυστικών των ηρώων και δεν αφορά παρά ελάχιστα την αστυνομική υπόθεση καθαυτή. Μια γυναίκα που ίσως αυτοκτόνησε, ίσως και όχι, ένας σύζυγος που φαίνεται να προσπαθεί να κουκουλώσει το συμβάν, και στη μέση μπλεγμένος ένας παθολόγος ονόματι Κουίρκ, που δείχνει κουρασμένος από την ίδια τη ζωή. Πρωταγωνιστής και στον «Διπλό θάνατο της Κριστίν Φολς», δηλαδή το αμέσως προηγούμενο μυθιστόρημα του Μπέντζαμιν Μπλακ, ο Κουίρκ είναι ένας πιντερικός ή και μπεκετικός ήρωας. Έχει χάσει τη γυναίκα που αγαπούσε, έχει προκαλέσει την πτώση του ανθρώπου που θαύμαζε περισσότερο από καθένα, ο οποίος είναι κι αυτός στο κατώφλι του θανάτου, έχει μια κόρη που σχεδόν δεν τον αποδέχεται ως πατέρα της. Σαν να μην του έφταναν αυτά, έχει κόψει και το ποτό... Κινούμενος σε έναν μικρόκοσμο μοναχικών ανθρώπων, ο Κουίρκ «αργά βυθίζεται στον κόσμο του λυκόφωτος, έναν κόσμο γεμάτο ναρκωτικά, σεξουαλικές εμμονές, εκβιασμούς και φόνους». Και αν όλα προϊδεάζουν ένα κλιμακούμενο τραγικό φινάλε, τίποτε τέτοιο δε συμβαίνει. Στο τέλος απομένει ένας άντρας μόνος, που δεν ξέρει πού να πάει, που δεν ξέρει τι να κάνει.

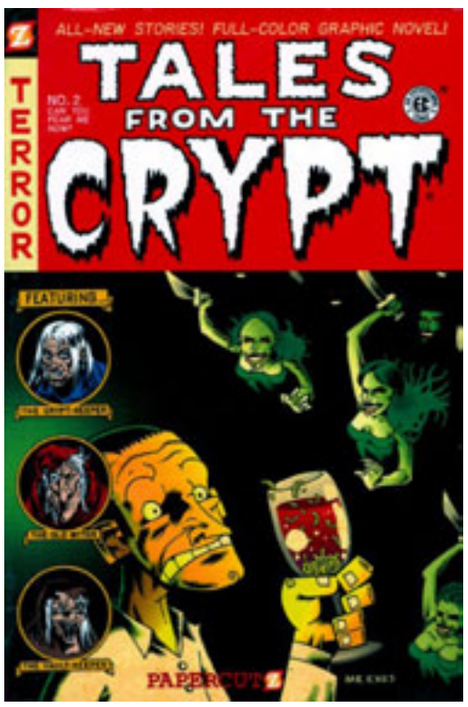
ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΛΙ
ΠΑΤΑΚΗ

«Ενθάδε κείται κάποιος που το όνομά του σκαλίστηκε στην άμμο», έγραφε ο επιτύμβιος της Πατρίτσια Χάισμιθ. «Στις παρούσες σελίδες κείται κάποιος που το όνομά του σκάφτηκε στον highway», θα λέγαμε εμείς για μια συγγραφέα που ζει, βασιλεύει και απολαμβάνει την αμέριστη αγάπη αυτού εδώ του εντύπου. Τι το καινούργιο μαθαίνουμε για τη Σώτη μέσα από το «Ο χρόνος πάλι»; Ότι η ζωή της είναι φτιαγμένη από ταξίδια, μουσική, διάβασμα και γράψιμο. Ότι, όταν έκλεισε το «CBGB's», η συγγραφέας είχε προλάβει να δει όσες συναυλίες έπρεπε να δει - και αυτή είναι μια μεγάλη κουβέντα για να την πει ο οποιοσδήποτε, εκτός της Σώτης. Ότι έχει λιώσει αμέτρητα λάστιχα τετράτροχων κυνηγώντας την απεραντοσύνη των αμερικανικών αυτοκινητόδρομων. Ότι ταξίδεψε κατάμονη ώς το Ντιτρόιτ μόνο και μόνο για να ακούσει τη φωνή της Αρίθα Φράνκιν έξω από ένα γήπεδο, ότι ταυτίζεται με τον Όλιβερ Τουίστ, και διάφορα τέτοια συγκινητικά, συνδυασμένα με μια ψύχραιμη αποτίμηση των πεπραγμένων της, κάποιες υπόνοιες μελλοντικών γραπτών και μια εμβριθέστερη ανάλυση των «λοξών» απόψεών της περί έθνους, θρησκείας, οικογενείας. As good as it gets.

C O M I C

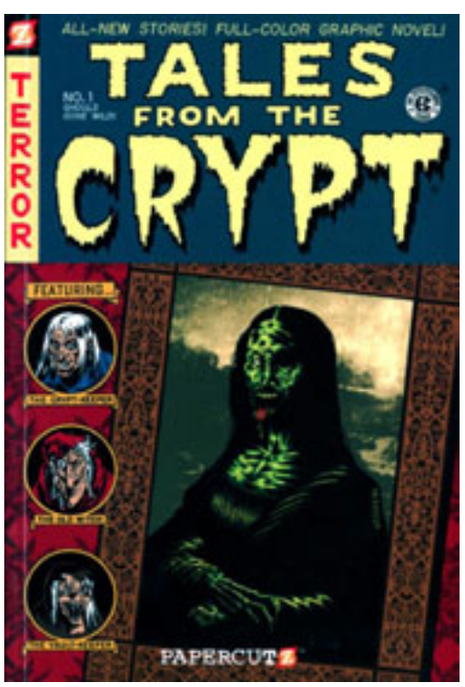
Του Μάκη Παπασημακόπουλου

Tales From The Crypt

Αυτό μάλιστα. Είναι κόμικ της προκοπής. Όχι πως τα άλλα δεν ήταν, ας πούμε, αλλά τα περίφημα, τα αθάνατα «Tales from the Crypt» ήταν αντάρτικα κόμικς. Σιγά, ρε μεγάλε, μην ήντουσαν και με σκίτσα του Βελουχιώτη, θα με πείτε. Μα σας παρακαλώ, θα σας πω εγώ, είμαι εγώ άνθρωπας που λέω μούσα; Κορώνα στο κεφάλι μου σας έχω, διατί το ψέμα τώρα; Όταν σας λέω, λοιπόν, ότι είναι αντάρτικα τα «Tales from the Crypt», να με ακούτε.

Φτιαγμένα για να εκμεταλλευτούν την όλο και αυξανόμενη ζήτηση των pulp horror τίτλων στα τέλη του '40 και στις αρχές της δεκαετίας του '50, τα πιο γνωστά κόμικς του είδους που στήθηκαν από τον Γούιλιαμ Γκέινς και τον Αλ Φέλντσταϊν, από την αρχή έδειξαν άγριες διαθέσεις. Παίζοντας μόνιμα με τις gravedigging κατευθύνσεις του τρόμου της εποχής αλλά και με το απαραίτητο γκομενέ στοιχείο που απαιτούσε οποιοσδήποτε τίτλος ήθελε να περπατάει περήφανα στα λημέρια της pulp εκδοτολογίας, παρουσίαζαν και παρουσιάζουν (βρίσκονται άνετα σε re-issues) πρωτοφανή hardcore στοιχεία για κόμικ, πολύ πριν η βιομηχανία και η ουσιαστική ακύρωση του γελοίου Comics Code Authority ελευθερώσουν τα ήθη και οδηγήσουν τα κόμικς σε σαφώς πιο ώριμα και «σκοτεινά» λημέρια.

Ο προαναφερθείς κώδικας ηθικής των κόμικς, άλλωστε, ήταν και ο λόγος που ο πρώτος (και μόνος πραγματικός) κύκλος των «Tales from the Crypt» αποδείχτηκε τόσο βραχύβιος, ολοκληρώνοντας το περπατητό του σε λιγότερο από πέντε χρόνια. Όχι πως αυτό κατάφερε, βέβαια, να σταματήσει τη γιγάντωση του μύθου τους. Αντιθέτως, αυτή ακριβώς η απαγόρευση (αν και είχε λιγότερο να κάνει με κάποια τέτοια από τον Κώδικα και περισσότερο με την αγανάκτηση του Γκέινς με την κατάσταση, καθώς δεν ήθελε να του λέει κανένας τι ακριβώς έπρεπε να βάζει και να μη βάζει στα κόμικς του) έκανε τα Tales σχεδόν θρυλικά, παίρνοντάς τα από τις ξερές σελίδες του κόμικ και μεταφέροντάς τα στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Εκεί, βέβαια, οι μακάβριοι παραμυθάδες που σχολίαζαν στην αρχή και στο τέλος της κάθε ιστορίας, ο Crypt Keeper, ο Vault Keeper και η Old Witch, μπορεί να μειώθηκαν κατά δύο, συγκεντρώνοντας τα φώτα στον ατακαδόρο Crypt Keeper, αλλά αυτό εν τέλει δεν είχε και πολλή σημασία. Οι σειρές μπορεί να έμειναν μακριά από τη mainstream επιτυχία, αλλά τέτοιο ήταν το cult following που συντηρούσαν οι Ιστορίες από την Κρύπτη, που το ενδιαφέρον γύρω από τη σελιδωτή ανάστασή τους ποτέ δεν πήγε να κάνει νάνι του.

Έμεινε ξάγρυπνο μέχρι να τελειώσουν τα 00s, όταν και η Papercutz αποφάσισε να εγκαινιάσει τον δεύτερο επίσημο κύκλο των Tales. Το συνεχιζόμενο αποτέλεσμα μπορεί να μην έχει το κλασικό pulp feel των αυθεντικών, αλλά δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί το μεράκι που υπάρχει στις σελίδες του, που διακρίνει κανείς από το απόλυτο σάπιο στιλιστικό comeback των τριών κατοίκων της Κρύπτης αλλά και από τα αρκούντως τερατώδη σεναριακά twists που ακουμπούν με ευλάβεια σε αυτά του παρελθόντος. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η Papercutz ακολουθεί έναν πιο «καθαρό» δρόμο για τα Tales, μένοντας μακριά από τα ενίοτε αιματηρά κρεσέντο των αυθεντικών, διαλέγοντας να χαμηλώσει την κλίμακα του gore, με τελικό σκοπό να κάνει τη νέα έκδοση της σειράς πιο βατή και προσβάσιμη σε ένα μεγαλύτερο αναγνωστικό κοινό, τόσο από άποψη γούστου όσο και από άποψη ηλικίας.

Προσωπικά δε θέτω θέμα σύγκρισης. Όσο και να αγαπώ τη low key προσπάθεια αναβίωσης των Tales για τα 00s και παραπέρα, η pulp μυθιστορηματολογία και κομικολογία ανήκει στην εποχή που τη γέννησε, δεμένη με τις μπριγιαντίνες, τις χτένες και το ρόκενρολ που συμπλήρωναν το πακέτο. Το να θες να τη βγάλεις από εκεί είναι σαν να θες να βγάλεις τον Crypt Keeper από την κρύπτη του. It's just not gonna happen daddy - ο.

Του Τάσου Ρέτζιου

Ένας άνδρας μόνος (A Single Man)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΤΟΜ ΦΟΡΝΤ
ΠΑΙΖΟΥΝ: ΚΟΛΙΝ ΦΕΡΘ, ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΜΟΥΡ, ΜΑΘΙΟΥ ΓΚΟΥΝΤΙ, ΝΙΚΟΛΑΣ ΧΟΥΛΤ

Θα πρέπει πολλές φορές να γλίστρησε στη χρυσόσκονη των fashion shows ο Τομ Φορντ για να φτάσει στο σημείο να κάνει μια τέτοια ταινία. Ταινία, καταρχήν, που σημαίνει πως αυτός ο εστέτ εκπρόσωπος της κομψότητας πολύ ήθελε να συνομιλήσει με τα ολοκληρωτικά κινηματογραφικά πνεύματα, να αγγίξει κάτι από το μεδούλι της ύπαρξης, έτσι όπως οι εικόνες, οι ήχοι, τα βλέμματα και ο συνδυασμός τους μπορούν να κάνουν. Και θα πρέπει να έχει πονέσει πολύ! Γιατί μονάχα ένας βιωμένος πόνος, άμεσος, κοφτός κι εντελώς ανορθολογικός, μπορεί να οπλίσει το χέρι, το μάτι και την καρδιά με τσαμπουκά δημιουργικό, να βγαίνεις φόρα παρτίδα και να μιλάς με παρρησία για τις αδυναμίες σου, γι' αυτά που σου στενεύουν τον ορίζοντα, για όσα πιστεύεις πως σου εξαφανίζουν το μέλλον.

Εντάξει, μπορεί όλο αυτό να είναι απλώς (;) μια άσκηση ύφους. Μπορεί... Αλλά, τελικά, αυτό που μένει από αυτήν την εμπνευσμένη κινηματογράφηση του μυθιστορήματος του Κρίστοφερ Ίσεργουντ είναι μια απόδειξη ότι σινεμά μπορείς μόνο να κάνεις με ψυχή - έστω κι αν είναι πουλημένη στον διάολο.

Ο Κόλιν Φερθ, στον ρόλο της ζωής του, γίνεται ολόκληρος ένας Τζορτζ Φάλκονερ, ένας 52χρονος βρετανός καθηγητής κολεγίου στο Λος Άντζελες του 1962, που υποφέρει όταν ο σύντροφος της ζωής του πεθαίνει. «Υποφέρει» είναι μονάχα μια μικρή λέξη για να περιγράψει τη δίνη την οποία εικονογραφεί ο Φορντ: ένας άνδρας που πονάει, που βυθίζεται ολοκληρωτικά κι ολοκληρωμένα στην κατάθλιψη, που κλαίει, που κυλιέται καταγής, που μπροστά βλέπει μονάχα σκοτάδι και καταχνιά. Η ταινία δεν τσιγκουνεύεται στην εικονογράφηση αυτού του πόνου: τα χρώματα, οι φωτισμοί, ακόμα και το μοντάζ, αλλάζουν ανάλογα με τον ψυχισμό του Τζορτζ - Κόλιν. Οι μνήμες και τα όνειρα πάλλονται, ο χρόνος, η φίλη Τσάρλι (η Τζουλιάν Μουρ για μια ακόμη φορά «αληθινή») και τα νέα τοπία κυλάνε αργά, αλλά ευεργετικά, και μια μικρή υπενθύμιση σου έρχεται στο πρόσωπο σαν απαλό αεράκι: τίποτα δεν κρατάει για πάντα, ακόμα και ο μεγαλύτερος πόνος, αρκεί εσύ να είσαι διατεθειμένος να το πιστέψεις. Η ανθρώπινη δύναμη ξέρει να ξεπερνάει το τρομώδες κι ο Τομ Φορντ είναι ένας καλλιτέχνης που αυτό το υποψιάστηκε. Το αποτέλεσμα της δικής του υπέρβασης τρέχει με 24 καρέ το δευτερόλεπτο κι όχι με φίνα υφάσματα και κομψές γραμμές. Γιατί το επέλεξε και όχι διότι απλώς του συνέβη. Μπορεί να μην είναι μια υπέροχη ζωή, αλλά είναι σε βάθος βιωμένη. Γι' αυτό και βαθιά αληθινή... Το νομίζετε εύκολο;

Casual Living
Ο Έλβις στη σούβλα!

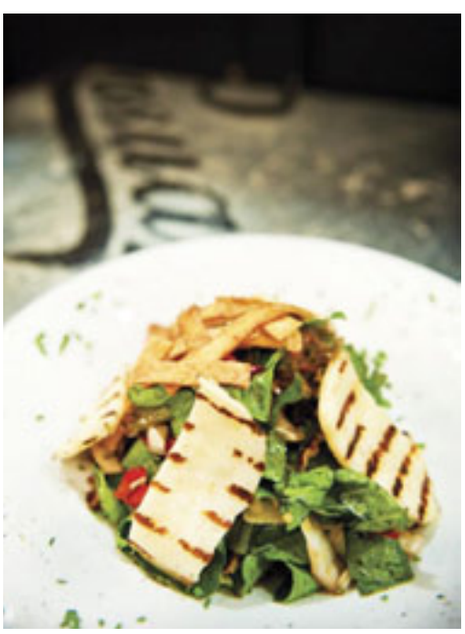
Κείμενο Γιώργος Μπάκας
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Βασισμένοι στη φιλοσοφία του «as good as it gets», οι άνθρωποι του «Ελιά Λεμόνι» μεταμόρφωσαν τον χώρο του νεοβάπτιστου pop restaurant «Casual Living», τελειοποιώντας το αρχικό τους όραμα. Έναν πολυχώρο ευρωπαϊκής αντίληψης που εξυπηρετεί όλες τις γαστριμαργικές απαιτήσεις σε απόλυτα προσιτές τιμές, ντυμένο με γουστόζικη διακόσμηση που ποικίλλει από γωνιά σε γωνιά. Βιντάζ επίπλωση, ήρεμοι τόνοι στο εντυπωσιακό του εσωτερικό και μια ποπ αισθητική που διασχίζει τις τελευταίες οχτώ δεκαετίες, συνδυασμένη άψογα με την ελληνική ξεστασιά και φιλοξενία. Εκ των πραγμάτων δύσκολο εγχείρημα, αλλά εκ του αποτελέσματος, πετυχημένο. Από τις πρωινές ώρες, το «Casual Living» φροντίζει για τον καφέ αλλά και τη στομαχική αποκατάσταση της χθεσινής εξόδου με εξαιρετικά κολατσιό, με τις μεσημεριανές εγγυημένες γεύσεις μεσογειακής προελεύσεως του «Ελιά Λεμόνι» και με μαγειρευτά φαγητά από τα υπέροχα μενού του. Μετά το βραδινό φαγητό, αναλαμβάνουν έργο γνωστοί djs της πόλης ή μουσικά γκρουπ (για το πρόγραμμα μπορείς να ενημερωθείς στη διεύθυνση www.casual-living.gr), για να σε κάνουν μέρος μιας μουσικής αναδρομής από τη δεκαετία του '30 μέχρι σήμερα. Το πρώτο pop casual εστιατόριο στην Ελλάδα έχει αναμφισβήτητα κερδίσει, εκτός από την πρωτιά σε γεύση και ποιότητα, και την πρωτιά στις εντυπώσεις.

Still got the Blues for you
Ο σεφ Άγγελος Αγγελούδης σε στέλνει στους εφτά ουρανούς με Blues (μπουκιτσές κοτόπουλου με σάλτσα τυριών, πουρέ με μουστάρδα και τηγανητά φύλλα ρόκας) και σαλάτα Λόλο Ρόσο (μαρούλι, λόλο ρόσο, τσίκορε, ραντίσιο, λαχανικά, κοτόπουλο, χαλούμι, τορτίγια και συνοδευτική ντρέσινγκ).

Εμπορικό Κέντρο «Μακεδονία»,
Τομπάζη 15, Πυλαία, Τ: 2310 365 425

The **Noodle** culture

Η αλυσίδα ασιατικών εστιατορίων Noodle Bar κοιτάζει στο μέλλον και δημιουργεί εστιατόρια υψηλής αισθητικής. Ψάξου, δοκίμασε, απόλαυσε.

Φανταστείτε έναν χώρο που προσαρμόζεται στις ανάγκες των ανθρώπων. Έναν χώρο όπου μπορεί κανείς να χαλαρώσει και να μοιραστεί μοναδικές στιγμές με τους φίλους του. Νιώστε ότι βρίσκεστε στο σπίτι σας, ακόμα και όταν είστε πολύ μακριά από αυτό. Αυτή είναι η πεμπτουσία της μοντέρνας αρχιτεκτονικής στον χώρο της εστίασης που φέρουν τα ασιατικά εστιατόρια Noodle Bar. «Ένα εστιατόριο έχει τη δυνατότητα να δώσει νέα μορφή σε μια πόλη, δημιουργώντας γι' αυτήν μια ξεχωριστή ταυτότητα. Η νέα εποχή χαρακτηρίζεται έντονα από την υψηλή τεχνολογία και τη φουτουριστική αρχιτεκτονική. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τον σχεδιασμό των εστιατόριων Noodle Bar για την επόμενη δεκαετία», δήλωσε ο σχεδιαστής κος Νίκος Παπαδόπουλος. «Για όλους αυτούς τους λόγους επιλέξαμε το πρώτο εστιατόριο της αλυσίδας Noodle Bar στη Βόρεια Ελλάδα να τοποθετηθεί στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στη Στρατηγού Καλάρη 7, κοντά στον Λευκό Πύργο. Διαλέξαμε την κεντρικότερη γωνία στον Βόλο, Ιάσονος 104 & Γκλαβάνη, για ένα από τα σημαντικότερα εστιατόρια της αλυσίδας μας και, φυσικά, από αυτή τη λογική δε θα μπορούσε να ξεφύγει η Λάρισα. Το νέο εστιατόριο της αλυσίδας μας βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, Παπακυριαζή 40, κι έκανε εγκαίνια στις αρχές Φεβρουαρίου. Ιδιαίτερη σημασία έχει για εμάς επίσης το δεύτερο μαγαζί στη Θεσσαλονίκη, το οποίο θα βρίσκεται απέναντι από το Μέγαρο Μουσικής και θα κάνει εγκαίνια το Πάσχα», δήλωσε ο ιδιοκτήτης κος Αθανάσιος Μαλλιαρός.

www.noodle-bar.net

Noodle Bar στη Λάρισα

ABSOLUT VODKA ROCKED ATHENS
Η Absolut Vodka Rock Edition διοργάνωσε με επιτυχία τα «Absolut Rock Star Parties» στο Villa Mercedes. Το κλαμπ της Αθήνας μετατράπηκε σε ροκ σκηνικό για να υποδεχτεί το πιο hip crowd της πόλης σε Παρασκευές γεμάτες κέφι και στιλ. Πρωταγωνιστής δεν ήταν άλλος από το «ντυμένο» με μαύρο δέρμα, εντυπωσιακά τρουκς και φερμουάρ μπουκάλι της Absolut Vodka Rock Edition και τα εμπνευσμένα Absolut Rock κοκτέιλ.
www.absolut.com/rockedition

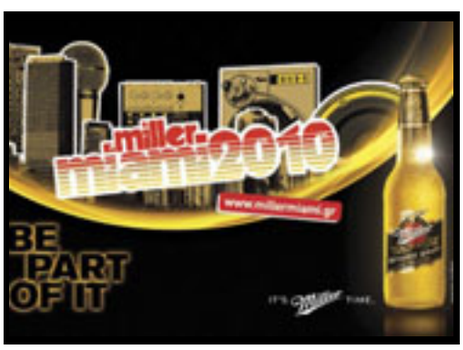
RADIO DEE JAY 89,4 TUNES
Στην πρόσφατη παρουσίαση του νεοσύστατου «89,4 Radio Dee Jay» στο bar-restaurant «Ολύμπιον» παρουσιάστηκε το πρόγραμμα του σταθμού, highlight του οποίου είναι αναμφισβήτητα το «Breakfast στα fm» με τον Μιχάλη Τσαουσόπουλο, διευθυντή του «Radio Dee Jay», ενώ παραβρέθηκαν οι αγαπημένοι παραγωγοί του σταθμού, καθώς και επώνυμοι καλεσμένοι από τα media, τον χώρο της διαφήμισης και τον εμπορικό κόσμο της Θεσσαλονίκης.
T: 2310 541894

WIND OFFERS, THESSALONIKI TALKS
Η νέα Wind καρτοκινητή προσφέρει απλή και οικονομική επικοινωνία στους συνδρομητές της, αφού τώρα μιλάνε όλο τον μήνα, αλλά πληρώνουν τον μισό. Το πανελλαδικό λανσάρισμα της νέας Wind καρτοκινητής γίνεται με επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη, όπου η εταιρία για διάστημα 4 εβδομάδων περίπου θα πραγματοποιήσει μια σειρά από προωθητικές ενέργειες, δίνοντας σε όλη την πόλη το στίγμα του νέου προϊόντος. Η Wind θα βρεθεί στα 47 της καταστήματα στη Θεσσαλονίκη προσφέροντας ένα κινητό τηλέφωνο, θα επισκεφτεί όλα τα μεγάλα καφέ της πόλης μοιράζοντας προσφορές και δώρα, θα κάνει απόκριες στον «Μύλο», θα ντύσει το «Ολύμπιον» με την εταιρική της σήμανση. Εξηγώντας στην πρόσφατη συνέντευξη Τύπου της εταιρίας το γιατί, ο κ. Γιώργος Τσαπρούνης, Διευθυντής Εταιρικής Επικοινωνίας της Wind, δήλωσε: «Επιλέξαμε τη Θεσσαλονίκη για το δυναμικό λανσάρισμα της νέας Wind καρτοκινητής, διότι θεωρούμε ότι τα χαρακτηριστικά του προϊόντος ταιριάζουν απόλυτα με τη φιλοσοφία των κατοίκων, που και στο παρελθόν έχουν δείξει ότι αγκαλιάζουν την καινοτομία». Η καρτοκινητή Wind σας ανταμείβει εντελώς δωρεάν, κάθε μήνα. Απλά. Χωρίς να κάνετε τίποτα.
T: 210 6158367

MILLER MIAMI 2010
Η Miller σε ταξιδεύει για 4 αξέχαστες ημέρες στο εξωτικό Miami όπου θα έχεις την ευκαιρία να απολαύσεις την απόλυτη VIP φιλοξενία, να παρευρεθείς σε πολλά μουσικά events αλλά και σε exclusive pool parties. Από τις 25 έως τις 28 Μαρτίου, παράλληλα με το Winter Music Conference, το μεγαλύτερο μουσικό συνέδριο στον κόσμο, η cool αμερικανική μπίρα σε στέλνει στο «Miller Miami 2010» για να ακούσεις, να δεις και να «γευτείς» μια ιδιαίτερη μουσική εμπειρία. Groove Armada, Faithless και Carl Cox θα χορεύουν για την 25η επέτειο του Winter Music Conference παρέα με δεκάδες καλλιτέχνες. Μαζί με άλλους 100 τυχερούς από 15 χώρες, έχεις την ευκαιρία να ζήσεις συναρπαστικές μέρες και νύχτες. Be part of it.
www.millermiami.gr

DIXAN ACTIV POWER
Η 3η γενιά υγρών απορρυπαντικών Dixan είναι πιο εξελιγμένη από ποτέ. Η νέα σειρά Dixan Activ Power με την πρωτοποριακή της σύνθεση είναι 3 φορές πιο συμπυκνωμένη από τα απλά υγρά απορρυπαντικά και προσφέρει αστραφτερή καθαριότητα από τους 15oC, χωρίς να χρειάζεται πρόγραμμα πρόπλυσης. Έτσι, με λιγότερη ποσότητα έχεις το ίδιο αποτέλεσμα, ενώ συγχρόνως εξοικονομείς ηλεκτρική ενέργεια και νερό σε κάθε πλύση. Οι νέες μικρές συσκευασίες του ενός λίτρου/30 πλύσεων το κάνουν εύκολο και πρακτικό στη μεταφορά, στη χρήση αλλά και στην αποθήκευσή του. Δοκίμασε τη σειρά Dixan Activ Power στα τρία μοντέρνα αρώματα Morning Breeze, Summer Night, Tropical Dream. Εξασφάλισε καινοτομία, ευκολία και αποτελεσματικότητα για όλα σου τα ρούχα.
T: 210 4897349

Badila www.badila.gr, 210 2520 366 **Boardsports (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calzedonia** www.calzedonia.gr **Camper** Ερμού 34, 210-3216709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείτου 210 3629398, Κολωνάκι **Castor Group SA (A-Style, FullCircle, Skunkfunk)** 210 2759 571 **Cosmos Trade O.E.** (**Crocs, Emu)** 9ο χλμ Θεσσαλονίκης - Ωραιοκάστρου, Θεσσαλονίκη, 2310 805 850 **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Fena** Δημοκρίτου 14, 2310 471 093, Εγνατία 52, 2310 253 930 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65 (Έναντι Βιαμύλ), 2310 474 041 **FNAC** The Mall Athens (Ανδρέα Παπανδρέου 35, Μαρούσι), 210 6305555, Σ. Καράγιωργα 4 & Λαζαράκη (Γλυφάδα), 210 8984300, Αιόλου και Μητροπόλεως (Μοναστηράκι), 210 3731100 **H & M** Σταδίου 49, 210 3212 920 **Intimissimi** www.intimissimi.gr **ISO** Ερμού 67, 210 3217 873 **Korres** 22620 54500 **Kanellakis Group** Αγίας Παρασκευής 10, Περιστέρι, 210 5785 400 **Levi's** 210 6873 501 **mod's hair** www.modshair.gr, Κεντρική διάθεση: 210 2723 413 **Mah Jong** Σέκερη 5, Κολωνάκι, 210 3622 860 microXtreme (C1RCA, Lakai, Matix, Forum) Αιμιλιανού Γρεβενών 5, 2310 240 832 **Miss Sixty - Energie** Σκουφά 29, Κολωνάκι, 210 3603 264 & Α. Μεταξά 30Α, Γλυφάδα, 210 8944 565 **Monoi (Humör)** 210 8943336 **Murphy & Nye** Αλωνίων 2, Κηφισιά, 210 8012 060 **Prime Timers** Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **Shop & Trade** Κεντρική διάθεση Ακομινάτου 37, 210 5231 683 **Shop** Ερμού 112Α, 210 3232 683, Attica corner 3ος όροφος, Attica corner Golden Hall 3ος όροφος **Sixty Hellas** Ακομινάτου 50, 210 5231 681 **Sony** 210 6782 000 **sportService (Billabong, Element, Von Zipper)** 22990 49285 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 6198 650

Athens Erotica vol.3
Φταίει ο έρωτας!

Μια έκθεση μοναδική στο είδος της για ένα προϊόν που δεν το φθείρει καμιά οικονομική κρίση. Σκέφτεστε τίποτα καλύτερο; Συνέντευξη: Γιώργος Παπαγεωργίου

«Όταν στήσαμε την πρώτη έκθεση, δεν ελπίζαμε σε περισσότερους από 10 με 15.000 ανθρώπους. Τελικά η συμμετοχή ξεπέρασε τις 40.000, μαζί και τις προσδοκίες μας». Κουβεντιάζουμε με τον Βαγγέλη Χαραλάμπους για την Athens Erotica, τη μοναδική έκθεση που σηματοδότησε με τόσο εντυπωσιακό τρόπο την ερωτική απόλαυση, φέρνοντας στο προσκήνιο ό,τι μέχρι τώρα δύσκολα συζητιόταν και πολύ περισσότερο επιδεικνυόταν. Για όλες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον χώρο των ερωτικών προϊόντων και υπηρεσιών, η Athens Erotica αποτελεί την κορυφαία ευκαιρία άμεσης επαφής και επικοινωνίας με τους υποψήφιους αλλά και υπάρχοντες πελάτες τους. Πού οφείλεται αυτή η επιτυχία; Εν πρώτοις, κατά τον δημιουργό της, στην απενοχοποίηση του κοινού: «Οι Έλληνες υπό τις κατάλληλες συνθήκες δεν έχουν ταμπού! Μπορεί να μπαίνουμε δύσκολα σε ένα sex shop, αλλά όταν μια διοργάνωση διακρίνεται από επαγγελματισμό και διεξάγεται σε ένα περιβάλλον που σέβεται τον επισκέπτη, τον επαγγελματία ή τον ιδιώτη, παρέχοντάς του τη δυνατότητα της περιήγησης, της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας, με γνώμονα τον επαγγελματισμό και τη σοβαρότητα, τότε αναμφίβολα θα τύχει της αποδοχής και της θεσμικής αναγνώρισης που απολαμβάνει σήμερα».

Ο Βαγγέλης Χαραλάμπους ειδικεύεται στις εκθεσιακές δραστηριότητες, με πάμπολλες διοργανώσεις sports, fashion shows και λοιπών εκδηλώσεων στο παλμαρέ του. Μέσω της Athens Erotica θέλησε να συγκεντρώσει όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που σχετίζονται με την ερωτική ηδονή σε έναν χώρο φιλόξενο τόσο για τον καταναλωτή όσο και για τον επαγγελματία. Εξ ου και στην Athens Erotica μπορεί κανείς να εντυφήσει σε όλες τις εκφάνσεις του αντικειμένου, είτε πρόκειται για ερωτικά αξεσουάρ και βοηθήματα είτε για προφυλακτικά, DVD, ξενοδοχεία, εσώρουχα, ένδυση, υπόδηση, κρεβάτια, στρώματα, sex shops, strip show clubs, περιοδικά, τηλεοπτικά κανάλια, sites, εταιρίες παροχής υπηρεσιών, hot lines, φαρμακευτικές εταιρίες, ποτά, sex art, tattoo, κεριά, αρωματικά, δώρα, spa, ινστιτούτα αισθητικής, και προϊόντα περιποίησης.

Σε ό,τι αφορά το μέλλον της διοργάνωσης, ο Βαγγέλης Χαραλάμπους δηλώνει πως, παρά την οικονομική κρίση, η ερωτική βιομηχανία σημειώνει αναπτυξιακή πορεία. Εύλογα, κατά τον ίδιο, μιας και μπορεί κανείς να στερηθεί πολλά, αλλά σε ό,τι αφορά τη σεξουαλική του ζωή δε φείδεται χρημάτων. Όσο για τις φιλοδοξίες του; Όσο το δυνατόν μεγαλύτερη προσέλευση και ταυτόχρονα μέγιστη εκπροσώπηση εκθετών από το εξωτερικό.

Η 3η Athens Erotica διεξάγεται στο Εκθεσιακό Κέντρο ΕΚΕΠ στη Μεταμόρφωση της Αττικής, από τις 7 έως 9 Μαΐου 2010.
www.actionway.gr

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Η κυβέρνηση λαμβάνει μέρος στο ριάλιτι «Next Top Model Οικονομικής Διακυβέρνησης» της Ε.Ε. και κερδίζει πανηγυρικά την πρώτη υποψηφιότητα για αποχώρηση από το σπίτι της Ευρωζώνης. Η εξέλιξη αυτή επηρεάζει άμεσα τα επαγγελματικά σου πλάνα και αναστέλλει κάθε είδους πολυδάπανες αγορές (τσιγάρο, φραπές, σουβλάκι σε διπλή πίτα). Οι επόμενες 100 ημέρες θα κρίνουν αν είσαι ψυχολογικά έτοιμος/η να αντέξεις τις επόμενες 100.000 ημέρες λιτότητας και φοροεπιδρομών.

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)
Με την έλευση του Μάρτη, η παχυσαρκία σού χτυπάει την πόρτα και μετά βίας περνάει το κατώφλι σου. Οι αυξημένες επαγγελματικές υποχρεώσεις (λόγω απολύσεων και όχι προαγωγής) και ο μειωμένος ελεύθερος χρόνος για μαγειρέματα και άλλες χαζές συνήθειες σύντομα θα σε οδηγήσουν στην εύκολη λύση του junk food και θα σε μετατρέψουν σε ένα τετράπαχο θηλαστικό επιπέδων Πάγκαλου. Οι ντελιβεράδες θα σε μάθουν με το μικρό σου όνομα, τα Goody's θα σου απονείμουν το Χρυσό Χάμπουργκερ, ενώ σύντομα θα μπεις και στο νέο πρόγραμμα Buwhat's Up της Cosmote: πληρώνεις 5 ευρώ και τρως όση μπουγάτσα θες!

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)
Μα τον Θωρ, τον Όντιν και τη Βίκινγκ Μοσχολιού! Αν και ελαφρύς, ο χειμώνας σε χόρτασε γρίπες, ιώσεις, αδιαθεσίες, συνάχια, κομπρέσες, τσάγια, «βιξ» (βλ. ο φιλάσθενος Γαλάτης), εξαντλώντας κάθε όριο της υπομονής σου. Με το μπάσιμο του Μάρτη και την ασίστ της άνοιξης, ο οργανισμός σου αρχίζει να παίρνει και πάλι τα πάνω του και η επανακτημένη διάθεση για ζωή θα σε οδηγήσει σε ερωτικές περιπέτειες, που, αν δεν τις χειριστείς σωστά, θα επιφέρουν νέες και σφοδρότερες ασθένειες από αυτές του χειμώνα.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)
Ο «πολύ καλός μου φίλος» Γιώργος Πιπερόπουλος κατεβαίνει στη Θεσσαλονίκη για δήμαρχος και η Θεσσαλονίκη ανεβαίνει στα βουνά για να γλιτώσει από νέα τσουνάμια ακατάσχετης πιπερολογίας. Εγ-κλιματικό γεγονός που πρόκειται να επηρεάσει αρνητικά τόσο (δείχνω, αλλά δε φαίνεται) την επαγγελματική επικοινωνία και τις κοινωνικές σου συναναστροφές όσο και τα αισθηματικά σου.
Με λίγα λόγια, ο Μάρτης θα είναι ένας μήνας μοναχικός, ένας μήνας εσωστρέφειας, ένας Μήνας από αυτούς που γράφουν κριτικές βιβλίων στις τελευταίες σελίδες του SOUL.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)
Οέο, οέο, η κυβέρνηση Παπαντρέο επανεξετάζει τις απαγορεύσεις του καπνίσματος και το ζήτημα των καταστημάτων κάτω από 70 τ.μ. (τετραγωνικά μίλια) ξυπνάει μνήμες από το μακρινό σου παρελθόν. Τότε που υποσχόσουν ότι θα κόψεις το τσιγάρο «μαχαίρι», «μια και καλή», «τέλειωσε, πάει» και ακόμα κοροϊδεύεις τον εαυτό σου και τους γύρω σου με ατάκες του στιλ «ένα μετά το φαγητό επιβάλλεται», «ένα με τον καφέ επιβάλλεται», «ένα μετά το σεξ επιβάλλεται». Μήπως θα ήταν καλύτερα να κόψεις τον καφέ, το σεξ και το φαγητό;

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)
«Αν αισθάνεσαι μοναξιά, όταν είσαι μόνος, τότε έχεις κακή παρέα», είχε πει ο Ζαν Πολ Σαρτρ, όμως η δική σου κακή παρέα δεν είναι τόσο ο εαυτός σου όσο το πισί σου, Λιόντα μου. Εκεί όπου μπλογκάρεις καθημερινά καταθέτοντας τις αδιάφορες και εμετικές σου απόψεις, εκεί όπου ψάχνεις πρώην φίλους και φίλες (x-files) από το σχολείο και παίζεις διασκεδαστικά παιχνίδια ταχύτητας, όπως: «Ανοιγόκλεισε τους φακέλους», «Κοίτα αν ήρθε μήνυμα στο mail σου», «Κάνε refresh στην επιφάνεια εργασίας», «Άλλαξε wallpaper», «Δες τι καιρό κάνει στο Τζιμπουτί». Άλλαξε άμεσα παρέες!

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)
Η Πανσέληνος στις 27/3 επηρεάζει την κοινωνική σου ευαισθησία και σε ταυτίζει με τις μεγαλύτερες ανησυχίες που ταλανίζουν τον μέσο Έλληνα εν μέσω οικονομικής κρίσης. Ανησυχίες τύπου «πώς φτιάχνεται το φύλλο για τα τυροπιτάκια», «πώς να μην κόψει το αβγολέμονο και πώς φουσκώνει το κέικ και το τσουρέκι». Σύντομα θα γίνεις και εσύ ένας από αυτούς τους τύπους που μαγειρεύουν για τους φίλους του και έπειτα στέκονται από πάνω και τους κοιτάζουν να χλαπακιάζουν σαν λιμάρηδες περιμένοντας πότε θα σκάσει το κομπλιμέντο. Συνέχισε να μας ταΐζεις έτσι, και από κομπλιμέντα... όσα θες!

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)
Ο Μάρτης σε βρίσκει να κρατάς σφιχτά και σταθερά τα γκέμια της σχέσης σου, που τελευταία ισορροπεί μεταξύ μίσους, γκρίνιας και ανταγωνισμού. Με την εξόρμηση του Κριού στον Ερμή θα σου προσφερθεί απλόποδα (ως γνωστόν, ο Κριός δεν έχει χέρια) το απαιτούμενο θάρρος για να μιλήσεις στη στοιχειωμένη σου αγάπη και να την εγκαταλείψεις χωρίς συνειδησιακές ενοχές. Η υπομονή, όπως λέει και ο Αμβρόσιος Μπιρς, είναι μια μικρή μορφή απελπισίας, μεταμφιεσμένη σε αρετή.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)
Ο Πλούτωνας εισέρχεται στον αστερισμό του Ιχθύ και καταβροχθίζει οτιδήποτε έχει πάνω ζάχαρη και μπορεί να σε στείλει στον οδοντίατρο, που είναι και οικονομικά ασύμφορος ο διάολος. Είναι φυσιολογικό μετά τις γιορτές να αυξήθηκε η ακατανίκητη έλξη σου προς τη σοκολάτα (chocoholism), όμως, ρε συ Σκορπιέ, σκέψου ότι ζεις και σε μια χώρα γεμάτη γιορτές, αργίες και ζαχαροπλαστεία. Πιο πιθανό είναι να πατήσεις πάστα σοκολατίνα στον δρόμο παρά σκυλοκούραδο. Κόψε λοιπόν τις σοκολάτες, που παχαίνουν, και άρχισε το σεξ, που αδυνατίζει. Εν ανάγκη, τρώγε σοκολάτες κατά τη διάρκεια του σεξ.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)
Αν η σιωπή ήταν χρυσός, θα ήσουν ο πιο πλούσιος άνθρωπος στον κόσμο, και, αν τα πολλά λόγια ήταν φτώχεια, θα ήσουν ένας κακόμοιρος μπατίρης. Οι καταστροφικοί σεισμοί, η οικονομική ένδεια, οι μαζικές απολύσεις και η γενικότερη δυστυχία που περιβάλλει τον πλανήτη σε έχουν μελαγχολήσει τόσο πολύ, Τοξοτάκο, που μοιάζει να ήπιες το αμίλητο νερό, να έδωσες όρκο σιωπής ή να μπέρδεψες το Liposan με κόλλα Logo. Εν πάση περιπτώσει, γνωρίζεις πολύ καλά ότι η κεντρομόλος δύναμη που προκαλεί αυτά τα συναισθήματα είναι οι φουσκωμένες σου τσέπες, γι' αυτό άδειασέ τες σε κανακαλό σκοπό, μπας και ξαναβρείς τη λαλιά σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)
Χιλιάδες άνεργοι νέοι συγκεντρώνονται έξω από τα γραφεία της ΕΡΤ και απαιτούν η εκπομπή «Μένουμε Ελλάδα» της Ρένιας Τσιτσιμπίκου (που τσιτσιμπάει ένα σωρό λεφτά για να μας δείχνει πού δε θα καταφέρουμε και φέτος να πάμε διακοπές) να μετονομαστεί σε «Φεύγουμε Λονδίνο!» ή «Φεύγουμε... γενικότερα!». Ρε συ, από τη Eurostat περίμενες να μάθεις ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ε.Ε., όπου η απόκτηση περισσότερων προσόντων δε μειώνει τα ποσοστά ανεργίας; Χέρμαν Χέσε μας, ρε Αιγόκερε. Έχεις δύο πτυχία, τέσσερα μεταπτυχιακά, ένα διδακτορικό, ξέρεις τρεις ξένες γλώσσες, και θες να βρεις και δουλειά!

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)
Ο φόβος, η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα για το μέλλον των τελευταίων χρόνων σε διατηρούν σε μια μόνιμη υπερένταση και μια πεισματάρα ανυπομονησία. Πρέπει να δεχτείς ότι έτσι είναι ζωή, φίλε/η μου, «συλλαβή» που λένε και οι Γάλλοι. Πάντα και για πάντα, θα περιμένουμε κάποιος ή κάτι να έρθει και να την αλλάξει. Ένας έρωτας, μια αύξηση, μια προαγωγή, ένα παιδί, ένα εγγόνι και προπάντων το κομουνιστικό μοντέλο ανταλλαγής αγαθών (πουχού, να δώσω στον Λάτση μια μπατανόβουρτσα και να μου δώσει το γιοτ του). Τέτοια όμορφα πράματα όλοι περιμένουμε, αλλά δεν έρχονται τα γαμημένα.

Casual February

everyday live after dinner at 11 p.m.
sundays after 10 p.m.

- 4/2 tsiknopemti + dress code 70s
- 6/2 carnival day
- 14/2 valentine's day

ENTRANCE FREE
ΤΗΛ.ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ 2310 365 425
www.casual-living.gr

M	T	W	T	F	S	S
1 dj elena aggelidou vintage grooves 30's - 40's	2 live evi siamanda jazzy latin	3 dj vangelis sikal sounds of 60's - 70's	4 live sokos band all time classic party	5 live little peter & the bad news sounds of 50's - 70's	6 live sal.a.t.a music band variete party	7 live eleftheria patsi con brandy di stefo
8 dj elena aggelidou vintage grooves 30's - 40's	9 live evi siamanda jazzy latin	10 live x-odos entheogen	11 live sokos band all time classic	12 live little peter & the bad news sounds of 50's - 70's	13 live eleftheria patsi con brandy di stefo	14 live the skelters party
15 dj elena aggelidou vintage grooves 30's - 40's	16 live evi siamanda jazzy latin	17 live x-odos entheogen	18 live sokos band all time classic	19 live little peter & the bad news sounds of 50's - 70's	20 live white chocolate r&b band	21 live g.tentzerakis & v.asimakis mixed pop & rock
22 dj elena aggelidou vintage grooves 30's - 40's	23 live evi siamanda jazzy latin	24 live sal.a.t.a music band variete	25 live sokos band all time classic	26 live little peter & the bad news sounds of 50's - 70's	27 live eleftheria patsi con brandy di stefo	28 live g.tentzerakis & v.asimakis mixed pop & rock

Εμπορικό Κέντρο Μακεδονία • Τομπάζη 15, ΠΥΛΑΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • Τηλ.2310 365 425 • e-mail:info@casual-living.gr

FREE SOUL